

Új KOMLÓ

AZ MSZMP VÁROSI BIZOTTSÁGA ÉS A VÁROSI TANÁCS LAPJA

XII. ÉVFOLYAM, 27. SZÁM

Ára: 70 FILLÉR

KEDD, 1962. ÁPRILIS 3.

Tizenhét esztendő

Tizenhét éve élvezük a szabadság ízét, a magunknak alkotás gyönyörűségét. Tizenhét év — valóságos történelem. Ma már hinni sem akarjuk — bár benne éltünk, részesei voltunk — honnan ismertünk. A szó: rombadúlt ország — nem fejezi ki a valót, az, ami itt volt, ami örökre maradt ránk. A leomlott házfalakak részben a régi téglából raktuk vissza, mégis új volt, hiszen más lett benne az élet. Hogy szabad legyen az élet, mennyire vártuk, hogy testet öltöjön a boldogság.

Emlékezzünk... A költő, Jurij Gorda egyszerű és mégis felemelő szavakkal így énekel a szovjet katoná sirja fölött:

... És Vanya a gyalogos, elesett / magyar földön, honától távol. / S hogy évek múltak el, nyugodva itt / Szíve a földet megszerette. / Hisz a szabadság örzi álmait, / Mely véle jött el Budapestre.

Ványák, Jurijok, Alexejek, a nagy szovjet nép fiait ontották vérüket értünk is, itt, magyar földön. Az ő hősiességükből, kiemelt vérből virágozott ki nálunk az új, szép, szabad élet.

Emlékezzünk... A látvány elszomorító volt: a félelemtől, hosszú nélkülözéstől, a légóalmi pincék levegőjétől sápadt, becsot arcú emberek: kirabolt gyárak, bombasebes házak: a folyók ékességel, a hidak vízberogytak. Elszomorító volt a vasúti szerelvény, hátán a nagybatyús esztrélekkel, rongyokba csavart lábú emberekkel, katonaköpenyes rokkantakkal sebesültekkel. Elszomorító volt, mégis ujjongó kedvünkben voltuk, hiszen

nyugodtan nézhettünk az égre, amely ragyogó kék volt. A természet szépségét, ébredését már nem zavarta meg a bombázó rajok zúgása, a szirenák vijjogása. Sokat ígérő, élettől teljes tavasz volt...

Emlékezzünk, milyen lázas szorgalommal tisztultak a múlt romjai életünkkel. Daloltunk, hogy ne halljuk kővetelő gyomruk korrogását; daloltunk, mert erőt adott; daloltunk, mert ismét lelket öltött belénk, ha már-már esüggöttünk. Enekünk ritmusára mozdult a lapátos kar, a kalapács, hasított a föld testébe az asó. És nemcsak énekeltek, hogy ifjú a lelkek, az is volt. Ifjú, lángoló, tervezgető, színes álmokat szövő a szabadság valóságában.

Tizenhét esztendő... Úgy tűnik, tegnap volt, s mégis olyan régen, hogy megfakult az emlék. Mai szemmel évszázados messzeségben van az a 17 esztendővel ezelőtti április 4-e, amikor ha nehéz is volt az élet, mégis bizakodtunk. Joggal, mert belevágtott az éke a földbe, rajta az egykori béres volt már az úr. Ily-lyes Gyula így énekelte meg a föld és új tulajdonos találkozását: ... Megvárom, míg kifordul / mesgyesorból, / hadd szorítsam a kezembe / valahára — / De meg sem áll, de csak int, hogy / még mi várja.

Friss erők szabadultak fel, megnyílt az út a teremtő képzelet előtt. Jártuk az új élet iskoláját. Néha megbotlottunk, néha nem úgy sikerült minden, ahogy elterveztük, ahogy tiszta szívvel akartuk. Egyikünk-másikunk talán lelépett egyszer s mászor a célba vezető egyenes útról, mégis visszatértünk, előrehaladtunk. A párt vezetelt minket, mutatta az utat a jövőbe, a holnapokba.

Harcok, kemény küzdelmek sora áll mögöttünk. Harcok, amelyben soha nem voltunk egyedül. Az élet minden percében éreztük: barátaink mögöttünk álltak, segítettek. Ha kell anyagla, ha úgy hívják a munkát, az úttörők gazdag tapasztalatainak tárházát nyitják meg előttünk. Testvéreink, a Szovjetunió, a népi demokráciák velünk haladnak a szocializmus, a kommunizmus felé.

Uj nemzedék nőtt fel a szabadság évi alatt. Ok már nem ismerik azt a szót a maga szörnységében, hogy „nincs”. Nem ismerik azt a világot sem, ahol a dolgozó ember nem volt több nyilvántartási számmal, a névtelen munkánál, béresnél, aki ha megrokkant a robotban, kidobták a nagy, taposómalmából, s helyére friss erőt állítottak, mert a mindentől profitt így kívánták. Talán csak elbeszélésekből ismerik a magunk mögött hagyott életet, ahol megalázták az embert, börtönbe vetették, ha felemelt fölvel, egyenes gerinccel akart élni. Bennünk még sajognak az emlékek: a nádpálca suhogása, a puska-tus, a csendőrfonok, a vallatások és a szék börtöncellák borzalma.

Ma tizenhétévesek szabadságunk elsőszülöttjei. Embersorba lépnek ma holnap, beállnak köztünk, hogy tovább folytassák azt a munkát, amelyet elkezdtek. Nekik már könnyebb lesz förtelenül előrehaladni, hiszen nem húzza vissza egyiküket sem a múlt beldegettsége, a szokások, erkölcsök, farkastörvények.

Az SZKP XXII. kongresszusa a világ minden népe számára megmutatta az a ragyogó jövőt, amelyet a felszabadult ember teremt a maga számára. Gyakran idézzük a kongresszus egyes tevélt, hiszen abban a mi számunkra is útmutatás van. Hruscsov elvtárs azt mondta, hogy a szocialista tábor országai történelmileg többé-kevésbé azonos időben lépik át a kommunista társadalom küszöbét.

Sokat kell tennünk ennek a gondolatnak a megvalósításaért. Nem elegendő az, hogy megteremtjük a szocialista társadalom gazdasági feltételeit. Meg kell változtatni azoknak az embereknek a gondolkodásmódját, akik ebben a társadalomban élnek, dolgoznak. Évszázados elmaradottságot kell behoznia mezőgazdaságunknak, ahol egy éve teremődtek meg a szocialista terengzőkéségek lehetőségei. A feladat nagyságát, nehézségét növeli az a tény, hogy azoknak az embereknek a munkája által kell megteremtteni az újat, akik a régihez, az apáról fiúra szálló gazdasági örökséghez szoktak, s nehezen adják magukat számunkra még ismeretlen módszerek alkalmazására.

Rohamiépítéssel kell előrehaladni az iparban is annak ellenére, hogy a felszabadulás óta eltelt 17 esztendő alatt agrár-ipari országból ipari-agrár országgá lett hazánk. A korszerű technika kivételmentesen megtehető, a szükségletet és nyersanyagot figyelembe vévő ipar szerkezetének megváltoztatásával egy időben az újiparú ember tulajdonságait is ki kell alakítani. Az új embereket formáló iskolát, a szocialista brigádmozgalmat egyre többen járják hazánkban. Felismerték annak szükségességét, hogy nem elég szocialista módon dolgozni, úgy kell élni is.

Szabadságunk születésének évfordulóján a múltra, a megfektettra emlékezzünk és a jövőbe tekintünk, mert életünkben, fejlődésünkben nincs és nem lehet megállás. Köz-helynek számít már, mégis való, igaz, hogy munkával ünnepeljük a munkaszünetnap és hazánk életében nevezetes évfordulókat, így április 4-ét is.

Munkasikereinkben benne van az, hogy országunk, a Magyar Népköztársaság nem tér le arról az útról, amelyen elindult az emberiség élet felé; benne van az, hogy a felszabadult ember soha nem feledkezik meg a felszabadító adozatáról, a vérüket hullató szovjet katonákról; benne van az, hogy mi is hozzá járunk a szocialista és kapitalista tábor között folyó világmeztű békes csatározás eldöntéséhez; a haladás erőinek győzelméhez; benne van az az előteként szándék, hogy békében karunk élni!

SZABÓ ZSIGMOND

Budapestért!

A csöppnyi pihenők alatt néhány szót is váltottunk. Voltak köztük, aki egészen jól beszéltek magyarul. S biztattak bennünket. Hévvél magyarázták, hogy miért kell szietnünk a munkával, hogy a vesztélt csak úgy tudjuk elkerülni, ha összefogunk, ha segítünk egymásnak.

Ok még az éjjelt is a parton töltötték.

Úgy dolgoztak a magyar '60 városért, ahogy csak igaz barát és elvtárs tud dolgozni!

(Röfö)

SZOVJET KATONÁK

Ünnepségek, megemlékezések a felszabadulás 17. évfordulója alkalmából

Hazánk felszabadulásának 17. évfordulója tiszteletére rendezett megemlékezések közül kiemelkedik az április 3-án, este 6 órai kezdettel a Zrínyi Művelődési Házban esedékes központi ünnepség. Megemlékező beszédet mond Dittrich József elvtárs, az MSZMP városi titkára. Ezt követően a művelődési házak öntevékeny csoportjai „A mindenséggel mérd magad!” címmel kultúrversort adnak. A programban a belvárosi iskola gyermekkórusa, a városi munkáskórus és az Erkel Zeneiskola együttese is szerepel.

A központi ünnepséget megelőzően — 3-án — a Kossuth-bányai kultúrteremben délután fél 3 órakor, Ana-aknán ugyanebben az időben. Béta-és III-as aknán műszakkezdések előtt, a Kutató-Fürdő Vállalatnál délután 2 órakor, az Építőipari Vállalatnál reggel fél 8-kor a Kossuth utcai telephelyen, a nagyobb építkezések színhelyén reggel 7 órakor, a Helyiipari Vállalatnál üzemegységként, a Kőbánya Vállalatnál délután 1 órakor, a fröszközpontban pedig délután 4 órakor tartanak nagy megemlékezést.

Vajon milyenek? Mindenként ez a kérdés foglalkoztatott, amikor az ágyúk egészen közel dörögtek, s a németek futva menekültek. A bányatelep lakói közül nagyon sokan félték. S ez nem is volt csoda, hiszen a fasiszta propaganda annyira mocskot szórt rájuk.

Rájuk a szovjet katonákra. A félelem hamar feloldódott, amikor találkoztunk velük. Nagyszerű nép, hős fiaink ismertük meg őket.

Most róluk emlékezünk. — Büszkeséggel, s gyakran kegyelettel...

Megjötték!

A hajnali szürkületbe behalásított a kiáltás.

— Itt vannak az oroszok!

A pincében tartózkodók arcán szorongás ült. Sokan várták már őket, most mégis mintha félték volna.

— Egy orosz tiszt megveregette a vállamat!

— Micsoda jó ruhájuk van! Hamarosan majd valamennyien az országát mellett álltunk és integetve köszöntöttük a sáros, fáradt harcosokat, akik egy pillanatra sem álltak meg.

Idős nyugdíjas bányász egy marék cigarettát rejtett a táskerébe és az elvonulók

nyújtotta. Tágranyított szemekkel figyeltük.

A vöröscsíllagos szovjet katonát egyet elvett a kinyújtott munkáskezből, tisztelgett köszönésképp, s tovább ment. E jelenet megisméltődött mind addig, amíg tartott a cigaret-tábol.

Igy találkoztam az első szovjet katonával.

Iván, a bányász

Iván volt az első akivel közelebbi ismeretségbe kerültem. Magas, szélesvállú, atlétatermetű őrmester volt. Az első perctől otthonosan mozgott körülöttünk. Törbe a német nyelvet, közöttünk is volt ilyen s így megértettük egymást. No persze kézzel-lábbal mutogattunk is eközben. De a legjobban az segített a megértésben, hogy Iván is bányász volt.

Este szokott hozzánk jönni beszélgetni, ilyenkor ért rá.

Iván mindig jókedvű volt, mindig mosolygott, mintha nem is háború lenne. Már nem is tudtuk ezt a nagy darab katonát masként elképzelni, mint nevetve, jókedvűen.

S egyszer sirni láttuk...

A beszélgetés témája — szó kás szerint — ismét a bányász volt. Edesapam elmondta, hogy az ő apja is bányász volt, s a család felnőtt férfi tagjai szintén bányászok. S talán úgy véletlenül megkérdezte, hogy Iván szülei milyen foglalkozásiak.

A nevetős arc hamuszürkő-

vé változott. Keze ökőibe szorult. Néhány pillanat múlva belső zsebébe nyúlt, s egy csomó kitüntetéssel együtt börtörtárcát vett elő. Hamarosan előtűntek fekküldt egy fénykép. Jól emlékszem, amatorkép volt.

— Moj Mámka, Átye... kapul... fasiszti...

Igy tudtuk meg, hogy Iván szüleit a fasiszták ölték meg.

A mosolygós férfiszemekből könny patakzott. S minekünk természetesen tűnt, hogy az a szovjet katoná, aki ezer veszéllyel dacolva hősként üzte a fasiszta fenevadat, aki olyan vidám volt, hogy más-ként el sem tudtuk már képzelni — sirt.

Amikor néhány nap múlva elbúcsúztott tőlünk, felírta a címünket. Megígérte, hogy a háború után felkeres bennünket. A gépkocsis sarat fröcskölvé indult. Iván felállt, előremutatott és odakialtott nekünk:

— Berlin!

Az autók igaz barátot vitt el tőlünk.

A háború elmúlt, de Iván, a katoná, a bányász, az ember nem keresett fel bennünket. Vajon mi lett vele? Eljuttott Berlinig?

A Duna-gáton

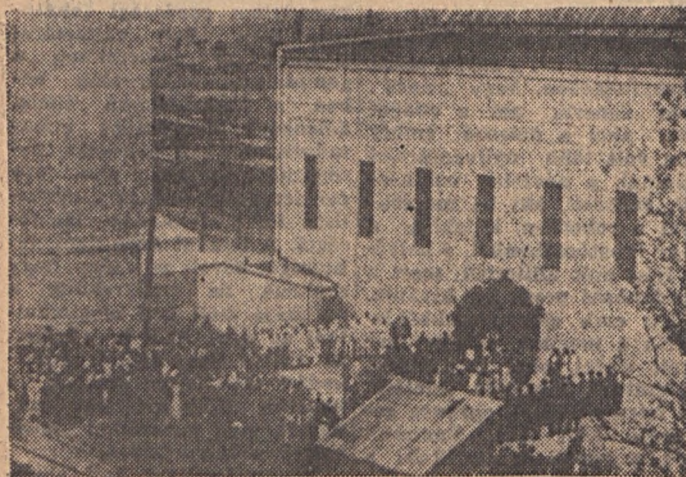
Nyar volt. Aggasztó hírek érkeztek a Duna áradásáról. A főváros környékén is készenlétben álltak az emberek az árvíz veszélyének elhárítására. A „kék” Duna sok ha-

MÚLTUNK

Messziről indultunk, messziről indult Komló a sáros bányász kolónia. A sár jelképe volt az akkori életnek. Lehúzta, bepiszkította az embert, elhomályosította méltóságát. Igyekeztek ki-kütni abból az életből — nem sikerült. A sár visszahúzott.

Első képünk, amely a múltat vetíti elénk 9 régi bányászról készült. Valamennyiük arca mosolytalan. Igaz, miért mosolygáltak volna? Talán azért, hogy naponta kilométereket gyalogoltak otthonuktól, munkahelyükig téli szélben, őszi hideg záporban, forró napsütésben? Hajnalban keltek, későn feküdtek, a bérük mégis kevés volt.

Ma már öreg ereműnek mondjuk a képen látható, s ma meglévő épületmaradványt. Akkor az 1920-as, 30-as években még új volt, mellette a kémény is, amelynek avatásakor díszes ünnepséget rendeztek.

Egy másik gondolatébresztő kép. Szintén kilencen vannak rajta, valamennyien fiatalok. Ha nem élnének közülük ma néhányan, nem hinnénk el, hogy nem jutottak túl még akkor a második x-en, hiszen arcuk megtört, öreg lett, a hajnaltól késő estig tartó cselédmunkától. Az ő örömlük? az volt, ha néhanapján uraik jóvoltából néhány órák kime-nőt kaphattak az ünnepnapokon. Még az sem bántotta őket, hogy tiszta ruhájukhoz nem húzhattak cipőt a lábukra.

Ez a kép sokak által ismert. A múltból, a régi Komló-ból megmaradt Kossuth utca egy részlete ez — természetesen több, mint 20 év távlatából. Az előtérben Richter József rádióüzlete, feljebb a mai hentesüzlet s afölött majdnem teljesen takarva az egykori községi kocsmá sok nevezetes megmozdulás találkozóhelye — a mai Bátya áruház épülete. Ezek maradtak itt a múltból, a mának, emlékeztetőnek.

Emelkedett a szakszervezet tartalmi munkája

A Bányai Dolgozók Szakszervezetének komlói területi tröszt bizottsága április 8-án tartja küldöttértekezletét, amelyen újjáválasztják a területi bizottságot. A választásokat megelőzően az 1960-ban tartott újjáválasztás óta végzett szakszervezeti munkáról közlünk részleteket.

A szocializmus anyagi alapjainak szélesítése, a termelőerők növelése, az élet és a munkakörülmények állandó javítása volt a trösztbizottság tevékenységének középpontjában. Azon túlmenően, hogy az üzemek éves vállalásokat tesznek,

a trösztbizottság területén 299 brigád 5600 fővel versenyez. Ebből a szocialista brigád címért, illetve oklevélért 132 csapat vetélkedik 2423 taggal.

A munkaverseny még eredményesebb lenne, hogyha a szocialista brigádoknak adott segítség nem formalitásokban jelentkezne, ugyanakkor nagyobb gondot fordítanának az egyéni és páros versenyésre.

A termelési munkát, a műszaki színvonal emelését igen sokban segítette a tröszt üzemekben folyó szakmai továbbképzés.

Húsz oktatási forma, illetve tanulási lehetőség állt a dolgozók rendelkezésére az üzemekben, s 1960-ban 4299, a múlt évben 5026-an vettek azokon részt.

A számok alapján megállapítható, hogy két év alatt a tröszt dolgozóinak 50 százaléka végzett különböző szakmai tanfolyamot.

A küldöttértekezleten 1960-ban elhatározták, hogy a termelési tanácskozások tartalmát és színvonalát tovább emelik. A nagyüzemknél — Kossuth-, Béta-, III-as aknáknál — ezért tértek át a körletenkénti termelési tanácskozások tartására. Ezeket a szakszervezeti bizottság egy-egy tagja veszi részt, az elhangzott észrevételeket, javaslatokat az ő vezetésével az üzem műszaki gárdája feldolgozza, intézkedési tervet készít. Ez a módszer bevált, sikerült elérni, hogy a termelési tanácskozásokon való részvétel lényegesen megjavuljon.

Az üzemi demokrácia szélesítésének egyik fontos eszköze a társadalmi bíróságok nevelő tevékenysége. Megállapítható, hogy

a társadalmi bíróságok betöltik feladatukat az üze-

mekben, igen sokat segítene a nevelésben, a tudatformálásban, a szocialista embertípus kialakításában.

Ugyanakkor segítséget jelent működésük a társadalmi tulajdon védelmére is. Két év alatt 23 esetben ültek össze a társadalmi bíróságok. A tárgyalások eredményeként 7 esetben elbocsátásra, 5 alkalommal alacsonyabb munkakörbe való helyezésre, a többi esetben kártérítési kötelezettségre tettek javaslatot az üzemvezetőségeknek. Hogy nem több esetben kellett a társadalmi bíróságnak döntenie, ez annak tulajdonítható, hogy a felvilágosító nevelőmunka, s a társadalmi bíróságok munkája javul.

A trösztbizottság a szocialista bérézést kialakításában, a munkásvédelem, a dolgozók szociális, egészségügyi, művelődési és sportigényeinek kielégítése érdekében sokat tett. Emelkedett például a szakmányos dolgozók bére a különböző technológiai eljárások módosításával, műszak- és munkaszervezéssel, valamint a gépesítés fokának emelésével. Bizonyítja ezt az 1 főre eső éves átlagbér-alakulás is. — Amíg valamennyi munkás éves átlagbére 1959-ben (szénjuttatás és hűségjutalom nélkül) 24 303 forint volt, addig

1960-ban 25 183, a múlt esztendőben pedig 25 547 forint volt.

A szakmányok felülvizsgálata 3,7 százalékos normaszigorítást eredményezett. Ez az első hónapokban bizonyos bércsökkenést hozott magával, mert kezdetben nem minden dolgozó értette meg a szakmányrendezés jelentőségét. A pártszervezetek és szakszervezeti bizottságok, a műszaki vezetők és fizikai dolgozók együttes munkája a kezdeti nehézségeket áthidalta. Az eredmény az lett, hogy

1961-ben úgy az éves, mint az 1 műszakra eső átlagbérek emelkedtek a komlói trösztinél.

Nem kapnánk teljes képet akkor, ha nem mutatnánk meg a bérek mellett kifizetés-

re kerülő olyan eszközöket is, amelyek különböző juttatások formájában közvetve jutnak a dolgozóhoz. Munkaruha, étkezés, munkásszállás, illetmény-szén, hűségjutalom, lakbérhozzájárulás és nyereségrészesedés címén az elmúlt két évben — évi átlagban —

a 12 havi fizetésen felül minden dolgozó mintegy 8000 forintot kapott, ami 3 és félhavi átlagbérek felel meg.

A küldöttértekezleten a dolgozók élet- és munkakörülményeinek javítása érdekében olyan határozat született 1960-ban, hogy nagy gondot fordítanak a túlóráztatás csökkentésére. Ezt nem tudta teljesíteni a szakszervezeti bizottság, illetve a területi bizottság, mert

a gazdasági vezetők döntő többsége nem a törvényes rendelkezéseknek megfelelően járt el,

nem kérte ki a szakszervezeti bizottságok véleményét. Nem hogy csökkentsék volna két év alatt a túlórázások száma, hanem növekedett. 1960-ban a vasárnapi túlmunkások száma 22 282, 1961-ben 22 497 volt.

(Folytatjuk.)

Nyugdíjrendelkezések módosítása

A munkaügyi miniszter módosító rendelete a múlt héten jelent meg, mely április 1-i hatállyal több vonatkozásban rendezte a nyugdíjszabályokat.

A nyugdíjszabályok értelmében a szolgálati idő számításánál a többi között figyelembe kell venni azt az időt is, amely alatt a dolgozó betegségi biztosítás alapján keresőképtelenség címén munkaképteremtő készpénzszolgáltatásban (pl. táppénz stb.) vagy kórházi ápolásban részesült. A korábbi szabályokkal szemben, amelyek ilyen címen évenként legfeljebb 91 nap, összesen pedig legfeljebb 700 nap figyelembevételét engedték meg, a most megjelenő módosítás felső határt nem ismer. A kórházi ápolás, táppénz stb. ideje tehát a szolgálati időbe korlátozás nélkül beszámít.

A kórházi ápolás idő beszámításánál nem lehet figyelembe venni az eltöltött éveket, ha az alkalmazott 1945. január 1 előtt dolgozott ugyan, de állásáról jogvesztés terhe mellett 1950. március 1 előtt önként lemondott.

A rendelkezés foglalkozik a munkabér-átlag kiszámításával, és a keresetarárra vonatkozó módosítással is. Megjelöli azt is, hogy akik április 1. után mennek nyugdíjba, nyugdíjukat nem előre, hanem utólag, a következő hónap elsejétől 5-ig kapják meg.

Növekedett a magasabb értékű áruk iránti érdeklődés

A Baranya megyei Kiskereskedelmi Vállalat komlói, szászvári, hidasi, hosszúhetényi dolgozói munkaértekezletet tartottak a napokban városunkban. Grichisch Rudolf, a vállalat igazgatója ismertette az 1961. évi áruforgalom alakulását.

Tervteljesítésüknél 97,8 — ezen belül a vegyipari cikkek-nél 99,4 százalékos érték el. Szembetűnően növekedett a magasabb értékű áru iránti érdeklődés. A Bátya ruházati bolt például 400 ezer forinttal nagyobb forgalmat bonyolított le, mint 1960-ban. Az éves terv teljesítésénél kiemelkedett a komlói vas-műszaki, a Kossuth utcai, a kenderföldi és a Petőfi téri rövidáru bolt, a szászvári önkiszolgáló cipőüz-

let és az ugyancsak szászvári vas-műszaki bolt kollektívájája. Az előadás után felszólalások, felajánlások hangzottak el. Szó esett arról is, hogy a szocialista kereskedelem színvonalát tovább kell emelni, mert az igények megkövetelik ezt.

Értekezlet befejezésénél Grichisch Rudolf igazgató Nádor Gyulának, a helyi méteráru bolt vezetőjének és Benedek Gábornak, a komlói vas-műszaki bolt dolgozójának a belkereskedelem kiváló dolgozója kitüntetését és a vele járó pénzjutalmat adta át. Ezután a Kiváló dolgozó jelvényt és a kétéltű fizetést Varsányi László, Unyi László, Dezső Kálmán és Nagy Imréné kapta meg.

C. Martinov:

A Föld nővére

(41.)

A sárgafényű szemek két percig nem jöttek közelebb. Am valószínű, hogy a gép belsejében uralkodó siri csend megnyugtatta a tölakókat. A fal ismét közeledni kezdett. De a neszt többé nem ismétlődött meg. A Venus-lakók nem merétek vagy nem akartak még egyszer a terepjárához nyúl-ni.

Knyázév, Korzsevszkij és Vtorov tudta, hogy a bolygó urai most figyelmesen vizsgálgatják őket. A Venus-lakók sötétséghez szokott szemei jól láthatták a gép belsejének minden apró részletét. A műszerek fénye nem bántotta szemüket, mert gyengébb volt, mint a Venus megszokott éjszakai világítása.

Valami tárgy egészen az első ablakhoz közelített. Knyázévek úgy tűnt, hogy az nem más, mint a „nevezetes” vezető. Váltakor óvatossá és halkán bekopogott az ablakon. Félpérfé mólva a kopogás megismétlődött.

A sárgafényű szemlanc néhány méterre visszavonult. — Arra kérnek bennünket, hogy szálljunk ki — mondta Knyázév. Korzsevszkij és Vtorov néman összenézett. Kiszállni a gépből... Ezeknek a furcsa lényeknek a hatalmába kerülni... Igaz, hogy semmiféle támadó szándékot nem mutatnak, de mégis... Ki tudja, miben törnek a fejüket! Lehet, hogy megpróbálták felismelni a gépet, de nem bírták, és most ki akarják csalni befőle az embereket. — Meg kell kérdezni Melnyikov elvtársat — Korzsevszkij.

— Minek? — Látszott, hogy Knyázév türelmetlenül vállalt von. — Ki kell szállnunk, ha meg akarunk ismerkedni a Venus-lakókkal. En kimegyek! — Akkor már inkább én — ellenkezett Vtorov. — Rád nagyobb szükség van az úrhajón. — Ki tudja, melyikükre van nagyobb szükség? De mire való ez a vita? Semmi veszély nem fenyeget.

— Akkor hát engedj meg, hogy én szálljak ki. — Erresszettek inkább engem — mondta Korzsevszkij. Knyázév még csak feléje sem nézett. Mintha nem is hallotta volna a biológus szavait. — Hát jó! — mondta. — Ha annyira mehetnétek van, Gennagyij, akkor menj. De szerintem meg kell gyűjtani a fényszórót. — Megvakítja őket. — Fény sugarát a magasba irányítjuk. Másfél órában egyetlen lépést sem tudsz tenni ebben a sötétségben. Az ágakról és levelekről visszaverődő fényben tájékozódni tudsz, őket meg nem zavarja. — Azért mégis csak jó volna Melnyikovval megtanácskozni a dolgot — javasolta ismétlenül Korzsevszkij. — Nem ellenzem — felelte Knyázév. — De Melnyikov is egyet ért majd velem.

Melnyikov valóban egyetlen szóval sem tiltakozott. Meghallgatta Korzsevszkij részleteit, de nem hosszú elbeszélést, aztán csak annyit kérdezett, hogy ki száll majd ki a gépből. — Vtorov elvtárs — felelte Korzsevszkij. — Melnyikov néhány másodpercig hallgatott.

— Mindenre legyenek készen — mondta aztán. — Egyikük a fényszórót, a másik a géppuskát kezelje.

Míg ez a beszélgetés folyt, a Venus-lakók még hátrább vonultak a terepjáratól. Nyilván várták az embereket.

Vtorov felhúzta a gázárcsisakot. Knyázév elfordította a fényszórót irányító rudat és bekapcsolta az áramot. Fehér fényoszlop szökött a magasba. Magasan a fejük fölött láthatóvá vált az erdő lomboltazata.

A sötétség oszladozott, helyét felváltotta az áttetsző félhomály.

Húsz lépésnyire maguk előtt megpillantották a „teknősök” sűrű tömegét és három fantasztikus alakú Venus-lakót. Fejükkel mindnyájan lehajtották, mintegy a vendégeket üdvözölve. De valószínű, hogy a Venus-lakók nem köszöntek, hanem a szemüket rejtették el a fényszóró fényétől. Ketten még kezükkel is elitakarták a szemüket.

— És e furcsa teremtmények közül egyetlen egy sem mozdult a helyéről.

— Újjön a géppuskához — mondta Knyázév Korzsevszkijnek.

— Ez az elővigyázatosságot feleslegesnek tartotta, de hát így baráncolta Melnyikov.

A biológus felment a toronyba. Ő is, mint az „SZSZSZR-KSZS” valamennyi utasa, jól bánt a rendelkezésükre álló valamennyi fegyverfajával.

Vtorov habozás nélkül kinyitotta a belső ajtót és kilépett a kijárat kamrába. Aztán kiszállt a terepjáratból és nyugodt léptekkel elindult a Venus-lakókhoz.

Egyikük feléje ment. A „teknősök” úgy jártak, mint az emberek: lábukkal lépkedtek. A Venus-lakó másképp járt. Nem lépett, hanem ugrott. Farka segítségével rövideket ugrott előre az ember felé. Kezében kövéllyel cipelt.

Vtorov csupán öt lépést tett és megállt. A Venus-lakónak húsznál többet kellett ugrania, hogy megtegye a köztük lévő távolságot.

A Föld embere és a Venus „embere” egymással szemben állt.

Vtorov a kezét nyújtotta.

Újabb két országos rekord III-as aknán

Márciusban két újabb országos rekordot „hoztak össze” a II-es aknai gyorsvágathajító csapatok. Elsőként Horváth János brigádjának teljesítményét kell kiemelni. Minden eddigi eredményüket előhalmozta.

a márciusban elért 188,9 méteres előrehaladás, ami új országos rekordnak számít.

Kitűnően dolgoztak a két hónapja együtt dolgozó többi gyorsvágathajító csapatok is. Bugyi Sándor kollektívája 139,8, Buhály László 134, Hörnyéki István 97,5, Halla Imre 92, Vizsi Ferenc 84,5 és a Fazekas Balázs irányításával dolgozó csapat 76,1 folyóméter vágatot hajtott ki.

Hét gyorsvágathajító brigád eredményét átlagolva megállapítható, hogy 116,1 méter jut egy-egy kollektívára.

Ez az eredmény szintén országos rekordnak tekinthető, hiszen ilyen üzemi átlagot még nem értek el magyar bányában.

Az 1961. évi nyereségrészesedést

a felettes minisztérium utasítása értelmében a Komlói Szénbányászati Tröszt április 14-17-e között fizeti. A nyereségrészesedés összegére vonatkozóan tájékoztatást még nem tudunk adni.

Túlteljesítette tervét Kossuth-bánya

A negyedév első felében sok nehézséggel küzdő Kossuth-bánya számottevő lemaradását március végére nemcsak ledolgozta, hanem sikerült meggyógyítania a 150 vagon szénrel túlteljesíteni. Ez szép sikerhez nagyban hozzájárult a „Béke” szénváltóbrigád, amely a VIII. pártkongresszus tiszteletére országos vetélytársait legyőzve kezdte meg a gyártás felújítását. A gyártás felújítását a vállalatvezetés az „egy főre eső csilleátlag 7,4, ugyanakkor a front-homlok előrehaladás naponta — nem végleges adat szerint — 160 centiméter volt márciusban.

A „Béke” brigádnál észrevehetően javult a munkaerőkölts. Jellemző példa erre, hogy addig nem szállnak ki, amíg a rájuk eső feladatot nem teljesítik.

A Venus-lakó nem fogadta el a baráti jobbot. Sőt egy lépést hátraugrott. Aztán előrenyújtotta a kelyhet egészen Vtorov kezéhez, majd eleresztette.

A kehely a földre zuhant és összetört.

A többi pillanatok alatt játszódtak le.

A Venus-lakó hátraugrott és felemelte kezét. Nyilván jelt adott.

Öt „teknős” rontott Vtorovra.

Knyázev szempillantás alatt rántotta vissza a fényező-irányító rudat. A fény sugar nagy kört írt le és egyenesen a támadók szemébe vágott.

A „teknősök”, mintha megbölgöltek volna, oly hirtelen torpanáltak meg.

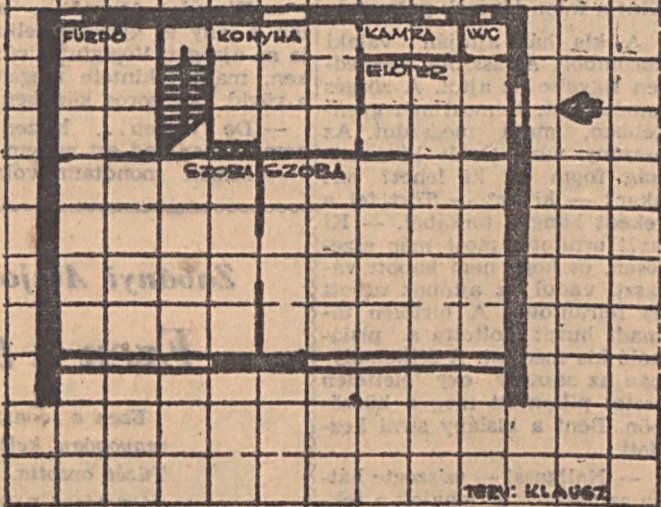
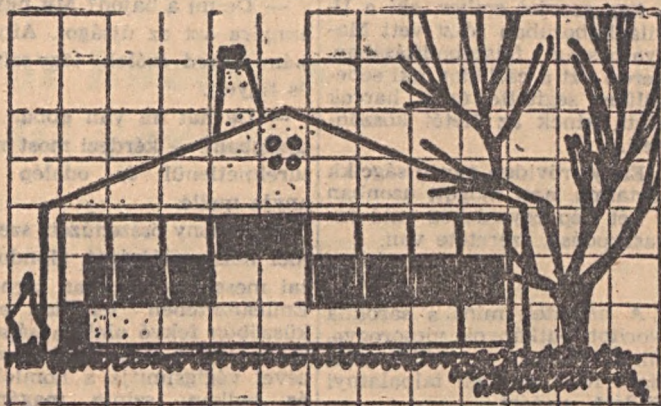
A fiatal gépészmérnök megérezte, hogy Korzsevszkij a következő másodpercben meghúzza a géppuska ravaszát és ólomzapor zúdul a rózsaszínű testek sűrű tömegébe. Elpusztítja, megnyomorítja a tolatkodókat.

— Ne lőjön! — kiáltotta, és bekapcsolta a másik fényező-irányítót.

De egy is elég volt belőle. A támadó „teknősök” a földre zuhantak; és páncélzatuk alá rejtették fejüket. A többiek pedig hátat fordítottak a gépnek. Az imént Vtorovval találkozó Venus-lakó pedig „négykzláb” ugrált vissza társaihoz.

Vtorov lehajolt, és felszedegette a kehelycserepeket. Aztán hátrálni kezdett. Nem félt hátat fordítani a váratlan ellenségnek — a fényező-irányító határhatalatlan falat teremtett közöttük — csupán nem tudott szembefordulni a terepjáróról a felőle áramló vakító fény miatt.

Az építetőkön múlik, hogy szeptemberben új otthonba költözhessenek

Képzünk az anketon leginkább tetszett egyik kétszobás lakást ábrázolja. Tervezője Klausz Gyula mérnök.

A tröszt munkaügyi osztályának kezdeményezésére a közelmúltban kislakás-építési

anketot rendeztek. Az összejövetelre meghívták azokat a dolgozókat, akik a tröszt üze-

meinél keres családjához építésére jelentették be igényüket.

A mintegy hatvan érdeklődőt Bernhády Gyula, a munkaügyi osztály vezetője tájékoztatta a kislakásépítés népgazdasági és egyéni jelentőségéről. Ezt követően az OTP helyi fiókjának képviselője mondta el, hogy a különböző lakástípusok felépítése mennyibe kerül. Az OTP minden olyan építetőknek 80 ezer forintig terjedő kölcsönt ad, akinek legalább 60 ezer forint tőkéje van. A lakások ára átlagosan 150-170 ezer forint. Ezt az összeget mérsékelni lehet a belső felszerelések módosításával, illetve azzal, hogy a tulajdonos nem kér pinót, külső vakolást stb.

A jelenlévők, miután megtekintették a különböző kislakás-típusrajzokat — a telkek, az építetők vállalatát iránt érdeklődtek. A telkeket a városi tanács alakította ki a Mecsekfalvi út mentén. (Remélhetőleg figyelembe veszik az ár megállapításánál, hogy kislakásokról van szó.) Az építési munkát a tröszt karbantartó üzeme végzi — ha legalább négy építetők jelentkeznek.

Ha az építetők egy hónapon belül megszerzik a szükséges okmányokat, szeptemberben már beköltözhetnek az új otthonokba. Az épületek — melyeket szerződés szerint, előre meghatározott összeg alapján készíti a karbantartó üzem — ideiglenesen csak félig közművesítettek lesznek. Az építésre vonatkozó további felvilágosítást az érdeklődők a tröszt munkaügyi osztályán kapnak.

Bizottság alakult a városi tanácson a családi és személyi jellegű ünnepek lebonyolítására

A bölcsődal lágy, megkapó akkordjai betöltik a pompás termet. A remekbe hímzett brokát terítővel letakart asztalon hófehér pólóban egy csöppnyi emberke nézelődik. Oérite van itt ma minden.

A családi ünnepek egyik legkedvesebbjének szemtanúi va-

gyunk — a névadásnak. De ez nemcsak a család ünnepe, a társadalom is. A társadalom is elküldte az ünnepi aktusra képviselőit. Ok is féltő gondoskodással tekintenek az újszülöttre.

... Téged a szüleid és névadó szüleid kérésére Ferencnek hívnak.

Az anyakönyvvezetőnő most arról beszél, hogy milyen jóvá vár Ferikére. Múltról is ejt néhány szót, a szülőket emlékezteti saját gyermekkorukra.

... Kedves szülők! Neveljék gyermeküket szülői szeretetre, a haza és más népek szeretetére, megbecsülésére...

Azután összecsendülnek a kristály poharak — az újszülött egészségére. Mindenki nagyon vidám, jókedvű.

Ferike nem érthette meg, hogy mi történt körülötte, szülei, hozzátartozói, a jelenlévő vendégek annál inkább. Ő is megérti majd, ha nagyobb lesz és el tudja olvasni azt a díszes emléklapot, melyet a névadás emlékére édesanyja vitt át kisfia nevében.

Most a névadó szülők, ismerősök, munkatársak adják át ajándékaikat...

Egyre több ilyen ünnepséget rendezünk az utóbbi időben — mondja Schmidt Józsefné, a városi tanács anyakönyvvezető helyettese, amikor a névadásokról érdeklődünk.

Nagyon szépek, meghatóak és tartalmasak ezek. A tapasztalat azt mutatja, hogy azok, akik jelen vannak a névadás ünnepi aktusán, figyelemmel kísérik a gyermek fejlődését, segítenek a nevelésben.

A névadáson kívül milyen más ünnepségek és rendezvények megszervezésével foglalkoznak?

Városunk lakói közül mind többen kérnek fel bennünket temetések rendezésére s természetesen nagyon sok a házasságkötés. Ezért határozott a tanács végrehajtó bizottsága úgy, hogy egy külön bizottságot hoz létre ezek lebonyolítására. A cél az, hogy a családi és személyi jellegű fontos eseményeknél — névadás, házasságkötés, temetés,

személyi igazolvány első alkalmankor történő átadása, családi jubileumok — az ünnepesség új formáit kialakítsuk, tartalmassá, felejtethetlenné tegyük.

Kik tarthatnak igényt ilyen jellegű rendezvényekre és kihez kell fordulniuk?

Mindenki. Pártállásra, vallásra, nemre való tekintet nélkül. Részünkről a szervezés teljesen díjtalan! A névadásnál és házasságkötésnél éppúgy, mint történetesen a temetésnél. Jelentkezni a városi tanács anyakönyvi hivatalában (tanácsépület, földszint 3-as szoba) lehet. Az ünnepségek megrendezésére mód van a hivatalos időn túl is — fejezte be Schmidt Józsefné anyakönyvvezetőhelyettes.

Még vannak olyanok városunkban, akik nem tudnak a fentebb ismertetett bizottság munkájáról, feladatáról, s ezért kellemetlen helyzetbe kerülnek. Öv. A. I.-né hozzánk intézett levelében leírta, hogy a katolikus plébános nem volt hajlandó eltemetni férjét, mert nem fizették az egyházi adót.

Levelét ezekkel zárta.

„Férjem nem volt párttag, ezért nem mertem a párthoz fordulni, hogy temessék el. Így hát végigjártam a kálváriát.”

Öv. A. L.-nének és a többi érdeklőtnek azt javasoljuk, hogy családi és személyi jellegű jelentős eseményekkor — névadás, házasságkötés, temetés, stb. — keressék fel a városi tanácson Schmidt Józsefnét s kérjék a bizottság segítségét.

Lezárták a Fürst Sándor utcát

Útjavítás miatt tegnap lezárták a Fürst Sándor utcát. A munkálat — előreláthatólag — 8-10 napig tart s ezalatt a Sallai utcában kétirányú lesz a forgalom. A helyi járat csak a Sallai utca 30. számáig közlekedik.

JELENÜNK

Városunk nagyon fiatal még, alig jutott túl az első x-en, mégis többet jelent, mint korábban akár egy évszázad is. A felszabadulás óta eltelt 17 esztendő alatt nőtt városná, szocialista várossá a jelentéktelen bányásztelepülés. Hírünk, nevünk ma már nemcsak hazánk határain belül ismert.

A külföldiek is gyakran megfordulnak itt, Kossuth-bánya kényelmesen berendezett klubjában. Szovjet költő, ifjúsági vezető, zeneszerző, belga bányászok, német szakemberek lengyelek, franciák. Kelet és nyugat fiai ha hozzánk látogatnak, biztos, hogy járnak Kossuth-bányán, legnagyobb üzemenkben.

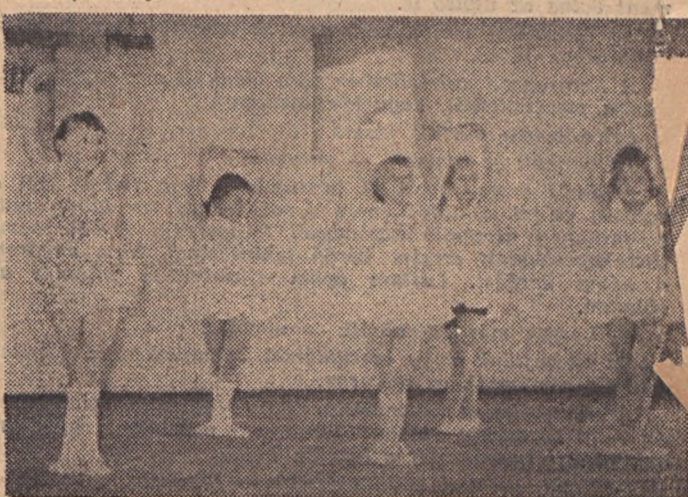
Nem unalmas itt az élet. A fiatalok megtalálják mindazt, ami a szórakozáshoz, művelődéshez kell. Előadást, hallgatnak, tanulnak, sportolnak, olvasnak, vitáznak életünkről a barátságos klubban.

A régi komlóiak még egészen biztosan emlékeznek az élelmiszerre; a dugába dől szakszervezeti vállalkozásra, a szövetkezeti boltira, amely ott volt a Kossuth utcában, a háztartási bolttal átellenben lévő női fodrászüzlet helyén; emlékeznek Grünhut és Rózenberg bolt jaira, Valamennyi a hitelvéstár-lyást juttatja az emlékező eszébe, s azt, hogy nem azt és annyit kaphatott az ember, ami re szüksége lett volna.

A napfényes, modern, árukkal gazdagon megrakott Fürst utcai önkiszolgáló boltot járva vajon eszükbe jut-e a múlta tanuknak mindez? Nem, mert a ma gondja más. Nem azon török a fejüket a háziasszonyok, hogy vehetnek-e több kenyeret? A ma gondja a televízió, az auto, a motor, a szép ruhák.

A napfényes, modern, árukkal gazdagon megrakott Fürst utcai önkiszolgáló boltot járva vajon eszükbe jut-e a múlta tanuknak mindez? Nem, mert a ma gondja más. Nem azon török a fejüket a háziasszonyok, hogy vehetnek-e több kenyeret? A ma gondja a televízió, az auto, a motor, a szép ruhák.

A mi ifjúságunk nem ismeri azt a fogalmat: cseléd, szolgálo. Nekik a vasárnap napfényes, gondtalan ünnep, s a hétköznapi problémák között ilyenek szerepelnek: milyen csokládét vegyek, mikor megyünk kirándulni. Van, aki a bar-kácsolásnak hódol, mások festegetnek, rajzolnak a képzőművész szakkörben, megint mások a színjátszó csoport próbájára mennek, a kislányok egy része viszont a balettnak hódol.

A mi ifjúságunk nem ismeri azt a fogalmat: cseléd, szolgálo. Nekik a vasárnap napfényes, gondtalan ünnep, s a hétköznapi problémák között ilyenek szerepelnek: milyen csokládét vegyek, mikor megyünk kirándulni. Van, aki a bar-kácsolásnak hódol, mások festegetnek, rajzolnak a képzőművész szakkörben, megint mások a színjátszó csoport próbájára mennek, a kislányok egy része viszont a balettnak hódol.

Felszabadult életünk nagy változásai között a munkálakokról is beszélünk kell. Hogy mit adott a múlt, arra bizonyították, s ma is élő tanúk, fényképfelvételek vannak. Az is ismert, mit ad a jelen. A kőkönnyű házak, parkok, napfényes, összkomfortos lakások mind-mind a munkásoké, azoké, akik évtizedeken át harcoltak azért, napfényes legyen az élet.

ÚTTÖRŐK Hangja

III. EVFOLYAM. 7. SZÁM.

1962. ÁPRILIS 3.

Boldogságot hozott a 17 év előtti tavasz

Kedves pajtások! Elmondok nektek egyet-mást a tizenhét év előtti tavaszról, arról az áprilisértől, amikor a dolgozó nép a szabadság lélegzetéhez jutott, amikor az első lépést tette vágyai teljesedéséhez.

magyart is. Igen, megroppant a jég, s az ember, a szél, a víz, az erdő mind azt kiáltotta: végre! Elérkezett a tavasz, mely éltet, munkát adott. 1945. április 4-én ütött az óra. Leszámolt a nép nyomóival.

Ti vagytok a mi életünk véte, s ha valamennyien összefogtok, ti formáljátok majd az emberiség történelmének legboldogabb korszakát.

Föltették akkor még nem ragyogott az égbolt, mert még akkor meg sem születettek.

Ez a tavasz megnyitotta az emberek szívét. Kezükbe adta a haza sorsát, a földet, hogy munkájuk nyomán a dús kalász nekik nőjön. Övék lett a bánya, a gyár terméke is.

Ezekkel a gondolatokkal köszönt benneteket egy öreg úttörő:

ZABÁNYI ALAJOS

1945. április 4. Akkor bontogatta szárnyait a nép, mint az a madár, mely a szűk kalitkából kiszabadul, és kirepül az erdőbe, hogy szabadon éljen. A rabság kalitkáját a szovjet nép nyitotta ki.

Ez a tavasz új ritmussal, értelművel adott mindennek: a gyermeknek, a családnak, a hazának, az életnek. Eltörte a kenyértelenség bilincsét. Meghozta a boldogságot és a szépséget zengő jövődőt.

„Tolmácsold köszönetemet az egész ifjúság nevében”

Felszabadulásunk 17. évfordulójának megünneplésére készülünk. Sok szó esik mostanában a 17 év előtti eseményekről, azokról, akik küzdöttek, életüket áldozták a mi jobb életünkért. Azóta már a hősök fiai, lányai folytatják azt a munkát, amit apák elkezdtek. Ott ülnek az iskolapadokban, ott vannak az üzemekben, bányákban, az új országot formálják. Most a békés építőmunkában tanácsaikkal segítenek nekünk. A népek, a szovjet és a magyar, baráti kapcsolata már a gyermekeknek kialakul. Nem egy pajtás levelez a szovjet pionirokkal.

ésán nagyon megszerettelek. Most, hogy április 4-e közeledik, különösen sokat gondolok rád. Események jutnak a 17 év előtti események, amikor a szovjet hadsereg — közte édesapád — felszabadította Magyarországot a fasztizmus elnyomása alól. Meghozták nekünk a szabadságot, az emberek közötti egyenlőséget, mely lehetővé teszi, hogy mi tanulhassunk, gondolatban éljünk. Megkérlek, tolmácsold szeretetemet, hálám az egész ifjúság nevében édesapádnak, minden olyan ismerőseimnek, akik hazánk felszabadításában részt vettek, az egész szovjet népeknek.

Mi, úttörők, nemcsak jó tanulókkal készültünk a nagy évfordulóra. Ezen a napon ünnepeket is tartunk, ahol színdarab, vers, ének szerepel a műsorban. En az alkalommal szavalok. Nagy izgalommal készülök.

Ünnepélyes csapatgyűlést tartottunk

Piros és kéknakendős pajtások, úttörők és kisdobosok gyülekeztek a gesztenyési iskola VII. osztályában az ünnepélyes csapatgyűlésre. Először az őrvezetők jelentettek, később csapatunk életéről beszélgettünk. Megemlékeztünk az 1848-as szabadságharc jelentőségéről, majd a munkánkban mutatkozó hibákat vetettük fel. A

gyűlés után játék következett. Az egregyi iskola úttörőcsapatát vártuk asztalitenisz versenyre. A rossz idő miatt azonban nem jöhettek. Így házi bajnokságot rendeztünk. A párosversenyben a hetedik osztályos Emerich Imre és Huszár Sándor lett az első. A csapatversenyben ugyancsak a hetedik osztályos nyerte.

Üttörők lettünk
Két éve már, hogy úttörők lettünk. Nagyon örülünk a szervezettebb iskolai életnek, mert így nemcsak többet segíthetünk egymásnak, de a szabadidőnk is együtt tölthetjük. A nyáron közös kiránduláson vettünk részt, melynek során meglátogattuk hazánk fővárosát, Budapestet. Nem egyszer gyűjtöttünk már vasat, papírt, rongyot. Ezt a pénzt a nyári szünetben ugyancsak kirándulásra fordítjuk. A napokban műsoros délutánt rendeztünk, ahol jeleneteket és bábjátékokat mutattunk be.

A lányoknál Szakács Gyöngyi szerezte meg az első helyet. Második S. Nagy Hilda lett. Csapatversenyben a VIII. osztály győzedelmeskedett.

Megismertük a bányászok munkáját

Egy vasárnap a mázai bányakörlet vidám gyerekek zsviatától volt még hangosabb. Az úttörők ezúttal nemcsak a föld felé levő üzemszervekkel ismerkedtek, de meglátogathatták a bányát is. Az érdekes kirándulásra elkíserte őket Strigenc Pál igazgató, Láng Gáspár és Kovács László osztályfőnök.

A bányával való ismerkedés során megemlékeztek a korszerűen berendezett mentőállomásra, a szén-oztályozóra, és az aknára. Majd CEAG lámpákkal felszerelve beléptek a kaszba. Ez is új, érdekes volt mindannyiunknak, de lenn a föld mélyén nagyobb élményekben volt részük. Látták a feltárolókat, akik a követ furják, repeszti, megcsodálták a rakodógépet, az elővájtásban a réselőt. Elmentek a feltároló is, ahol apák, testvéreik nap mint nap dolgoznak. Megismerkedtek a korszerűen biztosított vágatokkal, jártak a gurítóban, Jónéhányan még a szivattyút is kezükbe vették, próbálták milyen lenne ezz a munka.

Segítünk a tsz-nek

Mi, a dávidföldi iskola VII/c. tanulóinak nemcsak a tanulásban segítünk egymásnak, hanem együttesen kivesszük részünket a munkából is. Szeptemberben a mecsekjárásról is dolgozunk így.

A látogatás után valamennyi pajtásnak az volt a véleménye, hasznos, szép és tanulságos kirándulásra vettek részt. Egyet bizonyára megtanultak; ha apáik és testvéreik ilyen nehéz munkával biztosítják az ó gondatlan életüket, nekik is van kötelességük. A szeretettel még jobb tanúlással kell meghálálniuk.

Pályázati felhívás

Kedves Pajtások! A városi Úttörő Elnökség a Világifjúsági Találkozó tiszteletére vers, rajz festménypályázatot hirdet az általános iskolásoknak. A pályaművek tárgya: a népek barátsága, a VIT, a béke lehet. A legjobb műveket az Új Kömlő Úttörők Hangja is közli. Az első három helyezeti a verseny minden ágában jutalomban részesül. A pályaműveket az Úttörőházba kell beküldeni május 30-ig. Jelleg munkákat nem vesznek figyelembe.

Képrejtvény

A Képrejtvény megfejtését április 20-ig kell eljuttatni szerkesztőségünkbe, vagy az Úttörőházba. Előző számbanban megjelent rejtvény megfejtéséért a következők

Látogatás a népművészeti szakkörben

Az Úttörőház népművészeti szakkörében készült Nemesi Árpád felvétele. A kislányok a foglalkozásokon nemcsak a hímzést, a horgolást tanulják meg, de a különféle játékok, babák, mackók, egyéb állatfigurák készítését is elsajátítják. Munkáikat megtalálhatjuk a Május 1-ben április 7-ig nyitvatartó politechnikai kiállításon is.

zük így a kövek között a napfényben. Ember Márton megállt, s csukott szemmel hallgatta a futkározó hangokat. — Ha Marci megnő — gondolta tanítatni fogom én is valami muzsikára. Milyen szép ez.

Marcidat, mire ment? Erre mondták, hogy nem marad meg? — Bizony nem igen bíztak hozzá. Annnyira mondták, hogy nem életrevaló, hogy néha már mi is elhittük. De aztán másként fordítottuk, láthatja...

— De addig is kis komám, folytassuk az utat együtt. Hidd el, nekem, így könnyebb, én már megtanultam. Mit nézel? Ne csak a messzi égre bámulj. Nézz magad elé is. Látod ezt a nagy követ? Na, ha látjuk, szépen kikerüljük, igaz? Így ni! Lessünk csak vissza, sokat jöttünk ugye? Legalább tizenöt házat. Egy, kettő, három, négy, öt... nem, nem is jól mondom, mert éppen tizenhetet...

— Látom hát. Mondtam én azt akkor is, hogy bízni kell. Mert hát néz csak széjjel. Tiszta házak nőnek, szinesednek mindenfelé. A fák virágfátyolba bújtak. Gyerekek kacagnak a réten. Színek, hangok, élet. Nem is lehet más-hogy...

— Hát ti? — szolt át valaki a kerítésen. — Nicsak, János bácsi! Ma-duk itt laknak? — Mi igen, de téged nem igen látalak még erre. — Most is csak azért — magyarázza Márton —, mert mutogatom a fiannak a világot. — Azt jól teszed, mert mi jól későn tanultuk meg, hogy milyen is. — Hát maga, tán dolgozik valamit, hogy nem a ház előtt ül csendben pipázva? — En igen. Tágítjuk a házat, mert nem férünk. Nőnek a gyerekek is. De hadd látom a

Alltak szótlánul az áprilisi napsütésben, csak a szemük járt körbe.

Hosszan, elnyújtva felbűgött az erőmű dudája.

— Fújnak — mondta Márton.

— Dél van — bölintott az öreg. — Jobb lesz Márton, ha megyünk ebédelni, mert még megszűnnek az asszonyok, ha kihül a leves. Tovább is erőt, egészséget nektek — mondta s letört egy virágzó ágat. Marci kezébe nyomta.

A kis Marci megforgatta, megbabrált a szirmokat a követ kis ujjával, aztán oda-nyomta arcához.

Az orra hegye tele lett a virág sárga porával.

OSVATH TIBOR

Hol művelődünk, hol szórakozunk?

MOZIMŰSOR
Május 1: április 3-án: Házasság-ból elégséges, magyar film (széles), 10 éven felülieknek. 4-én: Egy évig tartó út, 5-től 8-ig: Májusi fagy, magyar film (széles), 14 éven felülieknek.
Matiné: 4-én délelőtt 10 órakor: Harmat országa.

Zrinyi: 4-én: Vadállatok a fedélzetén, szovjet film, korhatár nélkül, 5-től 6-ig: A bíró, olasz film, 14 éven felülieknek.

Szabadság: (3-án szünnap) 1-én: A szép Inkeri, finn film, 11 éven felülieknek. 5-től 7-ig: Jó utat autóbussz, magyar film, korhatár nélkül.

Előadások kezdete a Május 1 és Szabadság filmszínházakban 4, 6, 8, a Zrinyiben fél 4, fél 6 és fél 8 órakor. Iskoláskorú fiatalok az esti előadásokból még szűlők kíséretében sem látogathatják.

KIÁLLÍTÁSOK
A XX. század magyar festőinek alkotásaiból április 7-ig tart nyitva a reprodukciós kiállítás a Zrinyi filmszínház előcsarnokában. A tárlat naponta 10-től 12-ig és 14-től 20 óráig tekinthető meg.

A technikai szakkörök munkájából a Május 1 Művelődési Házban (a volt könyvtárhelyiségben) rendeztek bemutatót. A munkák ugyancsak április 7-ig, naponta délután 3-tól 8-ig tekinthetőek meg.

A TELEVÍZIO MŰSORA
Kedd, április 3: 17.30: Ifjúsági műsor, 17.50: A lángoló sziget, szovjet-kubai film, 18.40: TV Híradó, 19.00: Közvetítés az Operaházból, hazánk felszabadításának 17. évfordulóján rendezett díszünnepségről. Kb. 20.00: Békét az érkezőnek, szovjet film, 21.23: Hírek, a TV Híradó ismétlése.

Szerda, április 4: 19.00: Katonai díszszemle bazánk felszabadításának 17. évfordulójának alkalmából. Kb. 19.45: Budapesti tavasz, magyar film, 14 éven felülieknek, 19.55: Rodari: Hagymácska, TV mesefilm, 20.30: TV Világhíradó, 19.45: Bemutatók új felvételeket, 20.10: Pillantás a Lénchérdőről, a TV nyilvános vídám este a Madách Színházból, 21.30: Hírek, a TV Világhíradó ismétlése.

Csütörtök, április 5: 17.30: Ifjúság a Futrinka utcában? 18.10: A jobb minőségért. A Kereskedelmi Minőség Ellenőrző Intézetből, 19.05: Baráti találkozás Magyarországon élő szovjet emberekkel, 19.30: TV Híradó, 19.45: A jövő het műsora, műsorismertetés, 19.55: Játékfilm, 21.20: Telesport, Kb. 21.40: Hírek, a TV Híradó ismétlése.

Megkezdte ismét az árusítást a Piac téri 117-es számú élelmiszerbolt. Az élelmiszerbolt munkanapokon reggel 6 órától délután fél 2-ig tart nyitva.

Öt ezer húsvéti képeslap érkezett a Lenin téri postahivatalba. A lapok ára 50. 60 fillér, illetve 1.20, 2 forint. Ezek az értékcikk a postahivatalokon kívül a kézbesítőknél, árusoknál is kaphatók.

Tanácsi vb-ülést tartanak április 5-én. Ezúttal a dolgozók ügyeinek intézését, a pénzügyi osztály, a városi múzeum munkáját valamint a tűzrendészet helyzetét vitatják meg.

Megkezdte a VIT-sorsjegyek árusítását a KISZ- és úttörő szervezetek, hírlapárusok. Egy sorsjegy ára: 3,50 forint. Főnyeremény: családi ház Moszkvics autóval és garázzsal. Ezenkívül 18 nagynyereményt és további 10 400 50-től 500 forintig terjedő vásárlási utalványt nyerhetnek a jegyek tulajdonosai a június 24-i húzason.

TIT-rendezvények: az SZKP XXII. kongresszusának anyagából ma délelőtt 9 órakor az AKOV Bem utcai pihenőjében tartanak ismertetést. Gesztenyében csütörtökön délután fél 5-kor „A nő szerepe a forradalmi művészi kialakításában” címmel kerül sor előadásra.

Befejeződnek a városi kulturális szemle bemutatói április 4-ével. Az előadássorozatot az Irodalmi Színpad tagjainak fellépése zárja, akik hazánk felszabadításának 17. évfordulójának alkalmával rendezett központi ünnepségen adnak műsort.

KETTŐS SZAKMA el-sajátításáról intézkedik egy új nehézipari minisztériumi utasítás. Eszerint az ipari tanulók beiskolázását úgy kell végrehajtani, hogy a vasipari szakma elsajátítása után, a megfelelő gyakorlati évek után azok a dolgozók, akiknek munkabeszámuk miatt erre szükségük van, tanfolyami úton gépipari szakképzésüket is megszerezhessék.

Új KOMLÓ

AZ MSZMP VÁROSI BIZOTTSÁGA ÉS A VÁROSI TANÁCS LAPJA

XII. ÉVFOLYAM, 28. SZÁM

ARA: 50 FILLÉR

PÉNTEK, 1962. ÁPRILIS 6.

Ragyogó távlatok állnak előttünk: a kommunizmus építésének távlatai

Emlékünnepség felszabadulásunk 17. évfordulóján a Zrinyiben

Felszabadulásunk előestéjén, április 3-án az MSZMP városi bizottsága emlékünnepséget rendezett a Zrinyi Művelődési Ház színháztermében. A díszelnökségben helyet foglalt Medvegyev Georgij Jakovlevics, Üpit Vlagyimir Petrovics alezredek, az ideiglenesen hazánkban tartózkodó szovjet egységek képviseletében; Dittrich József, az MSZMP Komló városi Bizottsága első titkára; dr. Simek Árpád, a városi tanács elnöke; Gallusz József, az MSZMP Komló városi Bizottsága PTO vezetője; Jazbinsek Vilmos, a III-as akna főmérnöke; Batai Jakab, az Anna-akna párttitkára, Bertus Imre, a Kossuth-bánya pártbizottságának titkára; Urbán Rezső, a munkásörsg komló parancsnoka; dr. Tóth Lajos városi rendőrkapitány; Tatai Jánosné, a városi nőtanács elnöke; Turi László, az MSZMP városi Végrehajtó Bizottságának tagja; Czéder János, a szakszervezet területi bizottságának elnöke; Németh Ferenc, a KISZ városi bizottságának titkára; Kunszt Antal, a Magyar-Szovjet Baráti Társaság komló elnöke; Molnár Ferenc, az MSZMP városi bizottságának osztályvezetője; dr. Rendeki Sándor, a városi bíróság vezetője, Fekete Géza, a Vöröskereszt városi szervezetének titkára; Stemler Józsefné, a városi pártbizottság póttagja; Bachman Mátyas, a tröszt főkönyvelője, Szántó János és Árpás Sándor veteránok; kiváló dolgozók, köztük Buncsek József és Fajka Tamás III-as aknai csapatvezető vajúrok és Nagy Elek Kossuth-bányai vajúr.

nyomort és a nélkülözést a munkások küszöbérő.

Hol vannak ma már a bányák és a gyárak mellett futkosó rongyos, mezítlábás proletárgyerek, hol vannak a nyomortól, nélkülözéstől sápadt, beesett szemű proletáraszonyok. Mindez a múlté.

Iparunk a szocializmus építését segíti elő

Magyarország ma ipari-agrar ország. Korszerű, a szocializmus építését biztosító, iparunk van. Új iparágakat teremtetünk, melyek ma a korszerű követelményeknek megfelelő termékeket állítanak elő. Ilyen például vegyiparunk.

Valamennyi régi iparágban is döntő változás következett be. A gépek egész sorát alkalmazzuk ma, melyek nemcsak hogy jelentősen növelik a termelékenységet, de jelentősen meg is könnyítik az ipari munkások tevékenységét.

Ma összehasonlíthatatlanul könnyebb az iparban dolgozó helyzete, mint a múltban. Az egészséges környezet, az állandó orvosi ellenőrzés, a különböző szociális juttatások, az alkotmányban biztosított jogok, a munkásvédelmi szabályok kötelező betartása azt eredményezte, hogy munkásosztályunk szinte újjászületett.

Iparunk felveszi a versenyt a nyugati termékekkel

A mai magyar ipari munkás ezekkel a lehetőségekkel élve állandóan fejlődik és biztos úton halad előre a még nagyobb követelmények megvalósítása útján a szocializmus felé!

S nemcsak arról van szó, hogy újjászületett a magyar ipar.

Arról is, hogy szerkezetileg megváltozott. Úgy változott meg, hogy ma dominál a nehézipar, amely nélkül nem lennének képesek megoldani a jövőbeni feladatokat, amely nélkül nem lennének képesek felvenni a versenyt a nyugati országok iparával.

A világpiacon ma már meg lehet találni hazánk dolgos népének termelvényeit. S büszkén állapíthatjuk meg, hogy nem kell vele szégyenkezniük!

Nem egy kapitalista ország

Tavaszi est a Tompa Mihály utca sarkán. NEMESI ÁRPÁD felvétele

Szabad életünket a Szovjetunióknak köszönhetjük

A mai megemlékezés legyen a köszönet és a hála jele, a Szovjetunió népei iránt mindazért, ami nekünk osztályrészül jutott.

Soha nem feledjük, hogy szabad életünket a Szovjetunió népeinek köszönhetjük, amely a felszabadulás után állandó testvéri segítséget nyújtott.

Szálljon szívből lakadó forró üdvözlésünk a szovjet néphez, annak minden fiához. Eljen április 4. hazánk felszabadulásának ünnepé, legnagyobb nemzeti ünnepünk. Eljen a kommunizmust építő hős szovjet nép! Eljen a magyar és szovjet nép megbonthatatlan barátsága!

Az ünnepség második felében a művelődési házak öntevékeny csoportja „A mindenséggel mérd magad” címmel műsort adott, amelyben közreműködött a városi munkáskórus, Zsombor Kálmár karmester vezényletével (Mendelsohn: Búcsú az erdtől, Bárdos: János bácsi, Farsang; Békét a világnak, Bórgulya Munkásor dala, Bánhalmi: Bányászdal.). Az Erkel Ferenc Zeneiskola és a belvárosi gyermekórák Tóth Ferenc karvezető tanár irányításával. — Műsorukban először mutatják be Komlón Csenki, Sebestyén és Ori legújabb szerzeményeit, amelyet március 4-én a Zeneakadémián a „Tavaszi áradat” című műsor keretében adtak elő.

Ünnepség a trösztben

A tröszt dolgozói 3-án délután az emeleti tanácsteremben jöttek össze, hogy idézzék a történelmi jelentőségű napot, a szabadságban eltöltött majdnem két évtized eredményeit. Az ünnepségen részt vettek az ideiglenesen hazánkban állomásozó szovjet katonai egység pécsi küldöttei is.

Az ünnepséget rövid kultúr-műsor vezette be. Ezt követően Francis Gyula a tröszt párttitkára mondott beszédet. Emlékezett a szovjet hősekre, akik véruket adták, hogy mi szabad hazát építhessünk. — Szólt a felszabadulás óta eltelt évek eredményeiről, arról, hogy április 4 tette lehetővé, hogy a komló bányászati város fejlődjön.

A bensőséges ünnepség kulturális műsorral zárult.

A Zrinyi Művelődési Házban rendezett ünnepség díszelnöksége

Dr. Simek Árpád elvtárs nyitotta meg a magyar és a szovjet himnusz elhangzása után az ünnepséget ezekkel a szavakkal: Ma, ezen a szép tavaszi napon ünnepljük szeretett hazánk felszabadulásának 17. évfordulóját. Nagy napja ez a dolgozó magyar népnek, a komló embereknek. 17 évvel ezelőtt adta kezünkbe a szabadságot, az új társadalmi rendszer kialakításának lehetőségét a szovjet hadsereg. Mi, magyar kommunisták élünk a lehetőség-

gel, s ma büszkén mondhatjuk, hogy sok nehézség ellenére is új országot építünk, szocialista embereket nevelünk. A Szovjetunió segítségével megyünk előre a XXII. kongresszus által megjelölt úton, felhasználva a szocialista országok politikai, gazdasági önzetlen segítségét. E gondolatok jegyében nyitom meg nagygyűlésünket, felkérem Dittrich József elvtársat, az MSZMP városi bizottságának titkárát, tartsa meg ünnepi beszédét.

tozásokat, amelyek a felszabadulás óta végbementek, számolt azzal a gyorsütemű fejlődéssel, amely a szocialista típusú ember kialakulásában jelenleg végbemegy.

Ma már tények igazolják, hogy teljesítjük azt, amit a tervben vállaltunk. Ismételten bebizonyosodott, hogy a magyar nép képes a szocializmus gyorsabb ütemű építésére. Képes, mert a gyakorlati életből ismeri a szocialista társadalom előnyeit. Képes, mert példa van előtte, hogy a szocializmus jölte az igazi emberi életet jelenti. Sőt, azt is láttuk, hogy milyen feladatokat kell megvalósítani a kommunista társadalom felépítésében. Ez megsokszorozza erőnket, növeli lelkesedésünket.

Felszabadult országunk népét a még nagyobb eredmények elérésében ösztönzi az a tudat, hogy még a mi életünkben felépíthetjük a kommunista társadalmat.

A XXII. kongresszus tükrében vizsgáljuk jövőnkét, s arra a megállapodásra jutunk, hogy ragyogó távlatok állnak előttünk: a kommunizmus építésének távlatai. Ezért a távlatért érdemes dolgozni. Érdemes, mert ezzel az emberiség célja, az emberi értelem teljesedik be.

Tizenhét évvel ezelőtt szabadságot, az emberibb élet lehetőségét nyerte el a magyar nép.

Elmondhatjuk, hogy élni tudunk a szabadsággal, amelyet a Szovjetunió hadseregének katonái vérrel szereztek. Számúrtük

Társadalmi haladásunk, a magyar-szovjet barátság szorosan összetartozik

1945. április 4-én egyszerre ünnepljük a szabad és független Magyarország megszületését, azt, hogy feltártuk előttünk a társadalmi haladás szelét, országúttja, s ekkor ünnepljük a megbonthatatlan szovjet-magyar barátságot — hazánk ünnepi beszédét Dittrich József.

Az ünnep a tények megdönthetetlen erejével hirdeti, hogy nemzeti függetlenségünk, társadalmi haladásunk, a magyar-szovjet barátság szorosan összetartozik.

Akadnak még ma is a nyugati tőkésországokban kiváltásaitól megfosztott magyar földbirtokosok, nagytőkésék, levitézett fasiszták, akik szeretnek szótvalasztani nemzeti függetlenségünket a társadalmi haladástól és mindenekelőtt a magyar-szovjet barátságtól. Ezek az urak és imperialista gazdák azt gondolják, hogy a magyar népet rövid az emlékezés.

Népünk jól ismeri a történelmet és nem felejtette el azt, hogy a magyar urak, hogyan adták el nemzetünk függetlenségét 1867-ben a Habsburgoknak, 1919-ben az Antantnak, majd Hitlernek. Népünk azt sem felejtette el, hogy ezek az urak a Horthy-korszak idején egyáltalán nem féltették a nemzet függetlenségét a német, olasz, francia, angol és amerikai bankoktól, ipar-mágnásoktól. Ezek a levitézett urak elődeik hagyományait folytatják, árulják a hazát. Csupán egy különbség van:

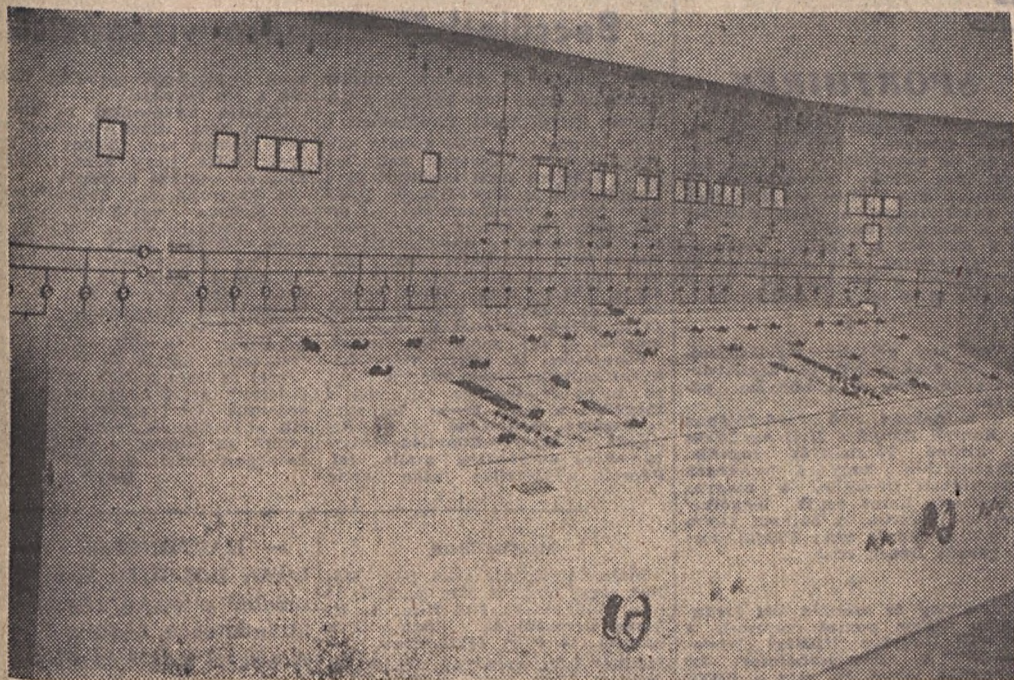
most olysavalamit akarnak eladni, ami felett már nem rendelkeznek s többé nem is rendelkezhetnek.

Az előadó ezt követően vázolta a szabad 17 esztendő alatt megtett változásokat, majd beszédét így folytatta: — Pártunk VII. kongresszusa amikor elfogadta második öt éves tervünk irányelveit, figyelembe vette azokat a val-

A városi munkáskórus

Vasárnap feszültség alá került a 35 ezer voltos hálózat Zobák-aknán

A Villamos Erőmű Tervező és Szerelő Vállalat dolgozói március második felében végeztek a Zobák-aknai 35/6 kilovoltos transzformátorállomás utolsó gépegységének szerelésével is. A 35 ezer voltos rész üzembehelyezésére, a hálózat leterhelésére április 1-én, vasárnap került sor. A próbaüzemeltetés két hétig tart, s április 15-én áram alá helyezik a 6 ezer voltos részt is. Ez az állomás Zobák-akna teljes energiagényét biztosítja, kis- és nagyfeszültségből egyaránt.

Képünk a transzformátorállomás műanyagpadlós, modern, távvezérlésű gépekkel és automata ellenőrző berendezésekkel felszerelt vezénylőtermét mutatja be.

A télies időjárás tervleamaradást okozott a Kőbánya Vállalatnál

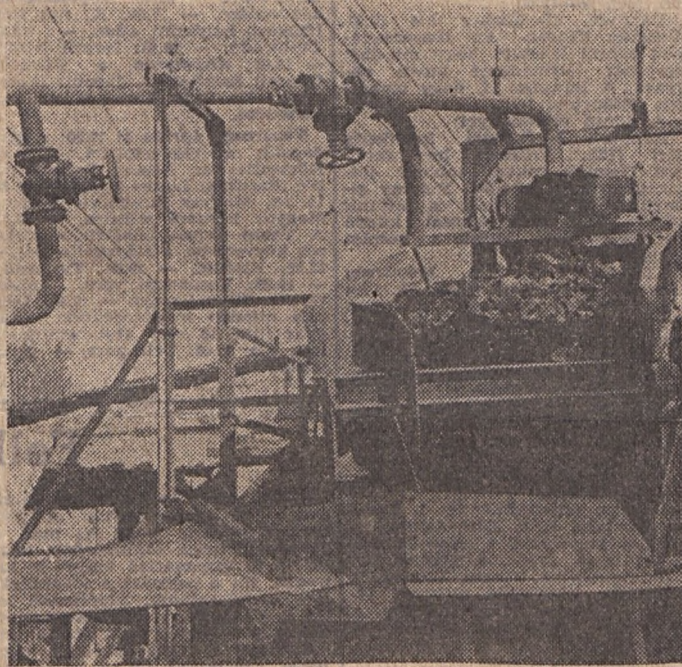
Az év elején a Kőbánya Vállalat minden üzemegységénél szocialista munkaversenyt kezdeményeztek a dolgozók az éves tervfeladatokat sikeres teljesítése érdekében. A vállalatok egyrészt a mennyiségi mutatók túlteljesítésére, a balesetek csökkentésére, másrészt a gazdaságos és a minőségileg kifogástalan munkára vonatkoztak.

Sajnos, az eddigi időjárás egyik feltétel teljesítését sem segítette elő. Voltak napok, amikor teljesen szünetelt a munka a nagy hó és a rendkívül hideg miatt. Termelés-kiesést okozott a bizonytalan szállítás is, mivel a pálya eljegesedése következtében a kisvasút kocsijai nem közlekedhettek menetrendszerűen.

A negyedév első két hónapjában csak Erdősmecske teljesítette tervét 115,2 százalékra. Komló, Hird és Nagyhársány 86,3, 81,8, illetve 78,8 százalékos eredményt ért el. A vállalat tervteljesítése így 83,2 százalékos alakult.

Nem hozott változást március első három hete sem. A járatkimaradások és egyéb okok következtében volt 74, sőt 46 százalékos tervteljesítés is. A jelenlegi időjárás már lényegesen jobb, így az üzemek pár nap óta rendszeresen túlteljesítik tervüket. Tegnap ismételt üzembe helyezték a kőzetmosó berendezést, remélve, hogy a hőmérséklet a továbbiakban nem süllyed minusz 5 fok alá. Ilyen hidegben ugyanis befagynak a szállítószalagok — mint ahogy néhány héttel ezelőtt történt.

A vállalat műszaki szakembereinek becslése szerint az első negyedév tervét már nem teljesíthetik, így mintegy 12 ezer tonna kővel maradnak adósak. Dr. Fekete Sándor igazgató mindezek ellenére úgy vélekedik, hogy jó szervezéssel és kellő összefogással ezt a kiesést a második negyedévben megszüntetik, s így az első féléves tervüket teljesíteni fogják. A tervleamaradás megszüntetését szolgálják a nagykamrás robbantás előkészületei is. Mintegy 35—40 mázsa robbanóanyag felhasználásával április első felében robbantást végeznek. Számítások szerint 35—40 ezer tonna kővet jövesztenek le a sziklafalokról. Ha szükségessé válik, a második negyedévben kétszer is végeznek nagykamrás robbantást, hogy anyaghiány ne akadályozza a terv teljesítését.

Felvételünk a nemrég épített kőzetmosó berendezést mutatja be. A konstrukció Csányi Antal művezető újítása nyomán készült. Naponta mintegy 1500—1600 tonna követ tisztítanak meg a meddőtől. A szükséges vizet a bánya mélyszintjén lévő talajvízből nyerik, így a berendezés üzemeltetése nem terheli a Víz- és Csatornaműveket, s az ellátás független az üzemzavaroktól.

„A gyerek okos, csak a pedagógus rosszindulatú”

Egy szülői látogatás tapasztalatai

Nagyon sok családot foglalkoztat a gyermeknevelés problémája, a szülő és a pedagógus kapcsolatának helyes kialakítása. Ehhez akarunk segítséget adni, amikor egy pedagógus szülői látogatásának tapasztalatait összegezzük. Az iskolai, a nevelői, a szülői és a gyermek nevet nem írjuk ki.

Harmadik fiúról van szó. A gyerek félévkor számtanból és nyelvtanból bukott. Kivált a helyesírása rossz. Pedig egyetlen igazolatlan mulasztása sincs. Tisztán, gondozottan jár az iskolába, szótfogad, tisztelttűdű.

Mi lehet akkor a hiba? A gyerek napi beosztása erősen kifogásolható. Tizenöt órát alszik, holott tíz-tizenkét óra elegendő egy ilyen korú egészséges szervezetnek. 9 órát munkával, illetve tanulással tölt. Otthon és az iskolában egyaránt 4—5 órát tanul. Így tehát játéka nincs ideje. Mozgási vágyát egyáltalán nem elégítheti ki. Ezért történik, hogy az iskolában az első óra után már nem figyel, izeg-mozog, s még a társait is zavarja.

A szülő helytelen nevelési módszere abban is megnyilvánul, hogy a gyerek kisebb sikereit nem veszi figyelembe.

A számtan dolgozat füzetben például négy 1-es után 2-est kapott. Az édesanya, ahelyett, hogy bátorította volna, leheltyezte a fiút...

Pedig mennyire jól esett volna, ha a szülők lelkesítik, biztatják, mondják így: „No, látod, tudsz te többet is, csak tanulj szorgalmasan!”

A bátorító szó, az önálló tanulásra szoktatás helyett a szülők túlzott „tanítása” kerül előtérbe. Persze a mindennapi valóság tanítással (szinte tölcseérrel akarják a tudást a fejébe önteni) ellenkező hatást érnek el. Ezt maguk is észrevehették volna, hiszen az egy évvel idősebb leányukkal alig foglalkoznak, s mégis négyesrendű.

Nem érdektelen elmondani, hogy a szülők a fiú bukását úgy magyarázzák, hogy: „A gyerek okos, csak a pedagógus rosszindulatú. Nem akkor felelteti, amikor tud, hanem amikor nem készült kellően!”

A gyereknek mindene megvan, kívánságait azonnal teljesítik. Ha a főtt étel nem tetszik neki, cukros kenyeret, vagy más kedvencét eszi. Nem rég az is előfordult, hogy amikor az édesanya a pörköltből rizst főzött, a fiú galuskát

Tavaszi a márfai határban

— Miért nem akkor jötték, amikor a hó esett? Persze, amint kitavasodik, megjelennek nálunk — tréfálkozik a kölcsönös üdvözlések után — Sáfrány János a Márfai „Mecsek-völgye” Termelőszövetkezet elnöke. Ha már itt vannak, ne menjenek el üres kézzel. Nézzenek velünk körül a határban.

Síkonda alatt, az eredéki részen vagy 40 holdas őszi árpatabla zöldell.

Az út felé eső területen erősebb a vetés, szemmel is jól látható az a határ, ameddig műtrágyát kapott még az ősssel. Feljebb, a dombháton pécisót szóró emberek járják a táblát. Géppel nem tudtak még akkor a földre menni, a kései tavasz azonban sürget, hát kézzel szórják a műtrágyát.

Három szövetkezet agronómusa, három közösség gondjainak viselője Mózes Tamás és Lajos György, a szövetkezet növénytermesztési brigádvezetője az ősssel feltöltött parlagföldbe vetett őszi árpa kezelési százelékát vizsgálja, amely bizony alig éri el az 50 százalékot. Fáradságtalanul járják a határt, feljegyzik észrevételeiket, hogy még időben pótolhassák a hiányosságokat.

A falu alatt, a palántáki dűlőben — az úttól is jól látható —, hogy vetnek. Egy komplexbrigád feladata lett 4 katasztrális hold mák vetése a keddi napon.

Az emberek általában ünnepeltek április 4-én, a termelőszövetkezetek tagjai azonban kint voltak a földeken. A szűkre szabott tavaszi napok alatt minden percet ki kell használni a vetésre, a növényápolási munkákra. A márfaiak, a boldogszállási és máli dűlőkben tavaszi árpát és zabot vetettek.

— **KITÜNTETEK** három jól dolgozó népi ellenőrt. Április 4-e alkalmával a Központi Népi Ellenőrzési Bizottság elnöke elismerő oklevéllel jutalmazta a komlói NEB kötelékébe tartozó Jankovits Imrét, Enekes Jenőt és Kádár-Németh Bélát. Mindhárom több évi eredményes népi ellenőrzési munkájukért kapták a jutalmat.

Egyheti nyereségrészesedés az építőknél

A Komlói Állami Építőipari Vállalat — mint arról annak idején beszámoltunk — viszonylag jól zárta az 1961-es esztendőt. Ennek eredményeként a dolgozók átlagosan egyheti fizetésnek megfelelő nyereségrészesedést kapnak. Ez a

LVASÓ — SZERKESZTI AZ OLVASÓ — SZERKE

Szebb a virág, mint a pázsit

Bizonyára számos olvasó figyelmét megragadta a Hazafias Népfőnt városi bizottságának felhívása a parkosításra, a város csinosítására.

Sok helyütt máris munkához fogtak. Ez is mutatja, hogy a felhívás nem lesz pusztába kiáltott szó. Az emberek szeretik a virágot, amely nemcsak szebbé, derűsebbé, hanem otthonosabbá is teszi környezetünket. Eppen ezért szeretnék egy megjegyzést tenni a parkosítási ütemtervhez.

Tudvalevő, hogy a szakirányítás a Kertészeti Vállalatra hárul. Nem akarok kételkedni az ígértben, de immár évek óta kellemetlen tapasztalatunk van. A múlt évben például a Vörösmarty utca 10., 12-es lépcsőház lakói mintegy hatvan társadalmi munkórát áldoztak arra, hogy az épület előtt virágoskert legyen. Egy kocsiravató téglatormeléket

hordtak el, amelynek helyére termőföldet terítettek. Mint-hogy a terület virágágyásnak alkalmasabb, virágot akartak palántálni. Mire a lakók észbekaptak, a kertészet szakemberei a virágágyásokat bevetették fűmaggal. Aztán egész évben arra sem néztek. Bár nekem a zöld pázsit is szép, a sok tarka virág azonban kellemesebb hatást kölcsönöz. Kérem tehát szakvezetőket, hogy a mostani nagy munka idején jobban vegyék figyelembe a lakosság ízlését és kezdeményezését karolják fel.

Külön szeretném felhívni a figyelmüket arra is, hogy az elosztásnál körültekintőbbek legyenek. Nemcsak az ütemterv pontos betartására gondolok, hanem a trágya előzetes kiszállítására és a virágpalánta helyes elosztására is.

Benke Sándor

Miért gyakori a változtatás?

Talán más vendégnek is feltűnt, hogy a komlói éttermekben, szórakozóhelyeken gyakran cserélik a zenekarokat. Példát is mondhatok erre. A Hangulat cukrászdájában, a Mecsek kisvendéglőben, a Fekete Gyémánt és a Béke étteremben például — az utóbbi időben — 3—4 zenekar váltotta egymást.

Valószínű nem túlzok, amikor kifogásolom ezt az egészségtelen csereberét.

Van egy másik észrevételem is. Jó lenne, ha a vendéglátó vállalat vezetői is gondolkodnának azon, hogy az elosztás

ésszerűbb legyen. A Mecsek, a Béke, a Hangulat és a Vörösmarty kisvendéglőben tánczenekar működik, ugyanakkor Kőkőnyös egyetlen zenés éttermében népi zenekar játszik. A kőkőnyösieknek tehát a belvárosba, vagy Kenderföldre kell menni, ha táncolni akarnak. Nem akarom megsérteni a Gyémántban működő együttest, de tudvalevő, hogy népi zenére nem lehet rendszeresen táncolni. Ha szabad elmondanom, a korábban itt játszó Both-tánczenekarral nagyon elégedettek voltunk. KESERŰ GEZÁNÉ

Legyünk figyelmeesebbek a vendégek iránt

Szeretnék egy idős néninek örömet szerezni azzal, hogy ami vele történt a Vörösmarty utcai fordáshelyen, néhány sorban megírjam.

Amint az üzletbe belépett, köszönt. Bent nem sokan voltak. Az egyik dolgozó (piros kardigános) megkérdezte, hogy „mi tetszik”. A néni azt mondta, hogy a kislány haját szeretné levágni, akit magával hozott.

A hölgy röviden válaszolt. „Mi nem tudjuk levágni, vigye

el a Zrínyi téri férfi fodrászatra.”

Ezzel hátat fordított a vendégnek és tovább beszélgetett.

A néni szóhoz sem jutott. Eddig azt hitte, hogy itt haját is vágnak. Legjobban mégis az fájt neki, hogy levegőtlen néztek. Bár szóval sem magyarázták meg, hogy miért nem vágnak haját.

Két héttel ezelőtt nekem is kellemetlen tapasztalatom volt. A helyiség fűtetlenül fogadta a vendégeket, s a használati eszközök tisztasága sok kívánnivalót hagyott maga mögött.

Sebők Antalné

Fehér kenyeret adjanak a tej-kenyérboltban is

Aki gyakran jár vásárolni a tej-kenyérboltokba, napról napra hallja a vásárlók véleményét, jogos kifogását, amiért nem árusítanak fehérkenyeret a tej-kenyérboltban. Furcsa dolog ez, hiszen szaklüzletről van szó.

Számtalanszor előfordul, hogy a háziasszony vagy más vevő, aki megvette a tejet, vagy egyéb tejterméket, fehérkenyeret is akar vásárolni. Ilyenkor kénytelen elmenni a lúszercsemege boltba.

Miért nem veszik figyelembe a vásárlók érdekeit? Ismét biztosítsák, hogy a fehér és félféher kenyeret egy helyen megveheszük. Bosszúságtól és várakozástól kimélnék meg a város lakóit, ha a kérésnek eleget tennének.

ROPOLI IMRE

A szállásfalusiak kérése

Mint-hogy közérdekű esetről van szó, a lap segítségét kérjük. Mi, a Szállásfalú, Vasvári Pál u. 12. számú épület lakói szeretnénk érdeklődni: rendszeresen fizetjük a lakbért, a bérbeadó miért nem gondosodik a helyiségek karbantartásáról. Úgy tudjuk, hogy a 45 forintos lakbér azokra a bérletre vonatkozik, akik a lakáshoz legalább vizet kapnak.

Kértük, hogy az épületeket hozzassák rendbe. A karbantartók azt a választ adták, hogy renoválást nem végeznek, mert a Szállásfalut úgyis lebontják. Sajnos ezt évek óta halljuk!

A másik kellemetlenség, hogy közös villanyórának van és minden számla kifizetésekor vita támad.

Úgy gondoljuk, észrevételünk indokolt, a jóindulat hiányzik.

Tóth Gyula

Vasvári Imre

Új KOMLÓ

AZ MSZMP VÁROSI BIZOTTSÁGA ÉS A VÁROSI TANÁCS LAPJA

XII. ÉVFOLYAM, 29. SZÁM ÁRA: 50 FILLÉR KEDD, 1962. ÁPRILIS 10.

A munkásosztály minőségében is más, mint évekkel ezelőtt

Vasárnap tartották Kossuth-bánya kulturtermében a Bányai Dolgozók Szakszervezete komlói területi bizottságát újjáalakító küldött-közülést, amelyen 106 szavazati jogú és 21 tanácskozási joggal megbízott küldött vett részt. A közgyűlés díszelnökségében helyet foglalt Dittrich József, az MSZMP Komló városi Bizottságának első titkára, Vigh Árpád, a Bányai Dolgozók Szakszervezetének titkára, Juhász Ferenc, a SZOT Baranya megyei instruktora, Bíró-Bódis József, az SZMT képviselője, Piegler János trösztigazgató, Deák Ferenc gépkezelő, Czéder János, a BDSZ területi bizottságának titkára, Kondákor László vágár és Tárnai János Kossuth-bánya szb-titkára.

Pintér József, a küldött-közülés elnökének megnyitóját követően Czéder János ismertette a területi bizottság beszámolóját, a második ötéves tervből adódó feladatokat. Ezt követően Horvári Rudolf, a számvizsgáló bizottság elnöke terjesztette a közgyűlés elé munkájuk értékelését, majd a vitára került sor, amelyben 17-en vettek részt. Végezetül megválasztották az új területi bizottságot és póttagjait, a számvizsgáló bizottság rendes, valamint póttagjait. A területi bizottság tagjai: Bánusz János, Burghardt Antal, Czéder János (titkár), Deák Ferenc, Földes Jenő, Kertész Lőrinc, Lombos Antal, Molnár Viktor, Pintér József, Simora István, Tárnai János (elnök), Tiszai László és Vuics József; a szb póttagjai: Abel Ferenc, Bernhardt Ádám, F. Szabó Imre, Kerényi József, Varga László; a számvizsgáló bizottság rendes tagjai: Horvári Rudolf, Kovács István, Dobos Ernő, Várkonyi János, Weiler Árpád; póttagok: Böröndi József, Erdős Jánosné és Péter János lettek.

Czéder János beszámolójában az eddig végzett munkáról szólva kiemelte: — A szakszervezeti bizottságok tevékenységében pozitív az, hogy az egész szakszervezeti munkával lényegesen jobban foglalkoznak, mint korábban,

helyesen kapcsolják össze a gazdasági feladatokat a szocialista munkaversennyel, a dolgozók ügyes-bajos dolgainak intézésével és a politikai nevelőmunkával.

A területi bizottság feladata az elkövetkezendő időben az lesz, hogy továbbra is gondoskodjon az élet- és munkakörülmények állandó javításáról, segítsen a gazdasági munka javulásán. Nem lehet közömbös számunkra az például, hogy miként alakulnak a termelési költségek.

Véleményünk szerint el lehet érni, hogy az önköltség — évente — 9 forinttal csökkenjen tonnáként.

Az új céltámok beszerzése mellett arra kell törekedni, hogy meglévők kihasználási fo-

ka — az országos 75 százalékos átlag helyett — nálunk 82 százalék legyen; a fémtamos fejtek előrehaladási sebessége 24 óránként érje el a 125 centimétert.

Helyesen bizonyult a munkahelyek koncentrálására való törekvés. A múlt esztendőben — a termelési költségvetés viszonyítva — a koncentrációból 6,70 forint/tonna költségmegtakarítás jelentkezett. Szintén fontos munka a szén minőségének állandó javítása.

Nem szabad behunyt szemmel elmenni a tisztántermelési problémák mellett, hiszen naponta a szénrel együtt 4–5 vagon durva meddőt is kiszállítanak a bányából.

A szakszervezet fontos munkaként beszélt az előadó a bányabeli anyagok felelősen kezeléséről származó károk megszüntetéséről. Még ma is csillag szám lehet találni a kikerülő szén között TH-bilincseket, csavarokat, cementet, idomkövet, amely havonta több tízezer forint kárt jelent.

Meg kell értenie minden szervezett dolgozónak, hogy az anyagokkal való tudatos

takarékosság üzemeinkben a legfontosabb feladatok egyike.

Helyesen cselekedtek a szakszervezeti bizottságok, amikor az év elején — a műszaki vezetőkkel közösen — kidolgozták a termelési tanácskozáson elhangzott javaslatok alapján az üzem éves versenytárgyát, amely a második ötéves terv előirányzatainak megvalósítására irányul.

Hiba azonban úgy a területi bizottság, mint az szb-ről, hogy helyenként nem fordítanak kellő figyelmet a szállító és kisegítő dolgozók, valamint a műszaki versenyének szervezésére,

annak ellenére sem, hogy ez kihatással volt és van a termelő brigádok munkájára. Helytelen az is, hogy a szocialista munkaverseny szervezésében még ma is túlzottan a mennyiségi követelményeket helyezik előtérbe. Az ilyen szemlélet ellen harcolni kell, hiszen a népgazdaság szempontjából ma sokkal fontosabb a termelési hatékonyság növelése, a takarékoskodik, a minőség emelése, a balesetmentes munka.

A dolgozók között végzett nevelő munkával el kell érni, hogy egyre több bányászati készítsenek fel az szb-k a szocialista brigádversenyben való részvételre.

Arra kell törekedni, hogy a dolgozók állandóan lássák napi tevékenységük eredményeit.

A küldött-közülés további eseményeinek ismertetésére következő számunkban visszatérünk.

Munkáscsalád. Németh Géza vágár otthonában hugával és édesanyjával. (Riport a 2. oldalon.) Foto: Nemesi

A négy komlói bányüzemnél

eddig 50 brigád tett felajánlást az MSZMP VIII. kongresszusa tiszteletére

Komlón csakúgy, mint az ország más városaiban egyre erőteljesebben bontakozik ki a Magyar Szocialista Munkáspárt VIII. kongresszusa tiszteletére indított szocialista munkaverseny.

A Komlói Szénbányászati Tröszt négy helyi bányüzeménél eddig 50 brigád tett munkafelajánlást, s több csapat párosversenyt kezdeményezett.

KOSSUTH-BÁNYÁN április 9-ig 6 brigád csatlakozott a kongresszusi munkaversenyhez. Vállalásaikat most dolgozzák ki a párt- és szakszervezetek közösen. A jelekből ítélve arra lehet következtetni, hogy néhány napon belül ez a szám megháromszorozódik.

ANNA-AKNÁN Storcz Fe-

renc frontfejtési csapata versenyre hívta az üzem valamennyi frontfejtési csapatát. A vállalat részleteiről lapzártáig nem érkezett jelentés.

BETA-AKNÁN eddig 20 csapat tett felajánlást, további 25 kollektíva most serénykedik a feltételek kidolgozásán. Dorn András kamrafejtési csapata vállalta, hogy a részükre elő-

írt műszakonkénti 5 csillós teljesítményt 6 csillósra teljesítik. Az ugyancsak kamrafejtésben dolgozó Horváth Ferenc brigádjára a 4,6 csillós tervet 5,5 csillósra teljesíti a pártkongresszus tiszteletére.

III-AS AKNA dolgozói a napokban tartanak röpgyűlést, ahol a pártkongresszus tiszteletére teendő vállalásokat beszelik meg.

Robbantás jóvestéssel kísérleteznek III-as aknán

E héten kezdik meg a III-as aknán az első és harmadik szint között húzódó 7/A telephelyen a robbantásos jóvestés kísérleteit. Hazánk egyik bányájában alkalmazzák ezt a módszert, csak nem meredek dőlésű és vékony telephelyeken.

A kísérletek célja az, hogy

a 60–70 fokos dőlésű, kemény telephelyeken megkönnyítsék a dolgozók eddigi megerőltető fizikai munkáját, ugyanakkor — a munkakörülmények miatt — alacsony fejtési teljesítményt itt — a kísérletek elején — a korábbi nyílvánosság, majd a begyakorlás után emeljék.

Tizenkét hónap eredménye: több mint 31 millió forint értékű anyag megtakarítása

A Nehézipari Minisztérium és a Szakszervezetek Ország-

gos Tanácsa 1960 végén a szénbányászati trösztök számára anyagtakarékossági versenyt hirdetett. A verseny a második ötéves terv egész idejére érvényes, s az értékelésre minden év áprilisában kerül sor.

Az 1961-es év első háromnegyed évének értékelése során az első helyet a Komlói Szénbányászati Tröszt szerezte meg. A bánya- és kisegítő üzemek dolgozói éves szinten 31 millió 698 ezer forint értékű anyagot takarítottak meg. Különösen jó eredményt értek el a bányászati üzemek a korszerű biztosítóanyagok, így a TH-vasak újrafelhasználásában. A teljes megtakarítás mintegy 40 százalékát a biztosító anyagok visszarablása teszi ki. Kedvezően alakult a fajtájog felhasználás is. Tíz tonna szénre 1960-ban 0,3832 köbméter fa jutott, 1961-ben ezt a mennyiséget már 0,3819 köbméterre csökkentették. Itt a megtakarítás értéke 744 ezer forint.

Az éves értékelésre egy-két héten belül sor kerül, majd a bánya- és kisegítő üzemek vezetői és dolgozói vállalták tesznek az idei évre vonatkozóan: hol, milyen értékű anyagot kívánnak megtakarítani, mennyivel akarják csökkenteni a szén önköltségét, a 10 tonna szénre járó anyagbányadot-

5 millió 87 ezer forint gazdasági megtakarítást eredményezett az újítómozgalom 1961-ben

A Komlói Szénbányászati Tröszt újítási csoportjánál nemrég értékelték az újítómozgalom múlt évi eredményét.

A bánya- és kisegítő üzemek dolgozói 1961-ben 661 újítási javaslatot nyújtottak be, amelyből a szakemberek 217-et fogadtak el, illetve valósítottak meg.

Több javaslatot elutasítottak, vagy kísérletezésre javasoltak. Az elfogadott és bevezetett újítások révén a tröszt éves szinten 5 millió 87 ezer forint gazdasági megtakarítást ért el.

Az utóbbi egy évben jelentősen fejlődött az újítómozgala-

lom. Bizonyítja ezt az is, hogy 1960-ban a benyújtott javaslatok száma „csak” 622 volt, vagyis 39-cel kevesebb, mint 1961-ben. Igaz ugyan, hogy 1960-ban az elfogadott és megvalósított újítások száma magasabb volt, mégpedig 219-gyel, ez azonban 3 millió 304 ezer forint megtakarítást

eredményezett, vagyis 1 millió 783 ezer forinttal kevesebbet, mint a múlt évben. Ez a minőségi javulást bizonyítja. Azt, hogy egyre növekszik a nagyobb jelentőségű újítások száma, a munkások és műszaki dolgozók jobban átértékelték egy-egy újítás tröszt- és népgazdasági jelentőségét.

Meggyorsítják a parkosítást A szakemberek a héten Kenderföldre és Somágtetőre is eljutnak

Bár a múlt héten csütörtökön és pénteken az időjárás hátráltatta a kertészeti vállalat munkáját, a parkosításhoz szükséges trágya-kihordást mégis az ütemterv szerint végezte. A Fürst Sándor utca 2–4–6–8. számú házak előtt a lakók hétfőn máris hozzáfoghattak a virággyások és a füves terület felújításához. A kertészeti 15 tagú brigádjára is ott dolgozott, hogy segítséget adjon.

A lakosság lelkes társadalmi munkája nemcsak az említett házaknál, de egész Kenderföldön keleten követendő. A mostani kedvező időjárást és a lakosság nagyarányú bekapcsolódását figyelembe véve, a társadalmi munkát irányító kertészeti vállalat gyorsított ütemtervet készített. Mint Guzmics Imre, a vállalat műszaki vezetője elmondta: a trágya-kihordással meg ma vége-

nek a Móricz Zsigmond, a Mikszáth Kálmán utcában, holnap a Vorosilov, a Sztahanov és a Malinovszkij utca parkjait látják el. A munka sürgősségére való tekintettel április 11-én már Kenderföldre is eljutnak. Először a Kossuth utcában a Zrínyi Művelődési Házról kezdik a munkát, majd a Zrínyi és a Tompa Mihály utca következik. Előreláthatólag 12-én hordják ki a trágyát az Arany János, a Vörösmarty és a Kazinczy utcába. A somágtetői kertészek és szombaton kapják a parkhoz szükséges trágyát. A kertészeti emberek tulajdonképpen csak a kifejezett szakmunkát végzik. Ilyen például a fűmágvetés és a virággyások képzése vagy a faültetés. A társadalmi munkásoknak az a feladatuk, hogy tálját egyengessenek, a trágyázást, az ásást és a gereblyé-

zést végezzék. A virágpalántaszükségletet a szakemberek mérik fel és közvetlen a földmunkálat után biztosítják a palántát. A tavalyi gyakorlatnak megfelelően, az idén is a vállalat szállítja helyszínre a virágokat. A palántázás most is a lakosságra vár. Ugyancsak nekik kell kiadni a gödört a kiszáradt vagy kitört fa pótlására.

A szakvezetők arra kérték bennünket írjuk meg, hogy nem szükséges minden gyepek terület felmérése. Sok helyen ugyanis indokolatlanul kiássák a gyepeket, holott elég volna a kiszáradt részek felpuhítása és fűmaggal való felülvetése.

A lakók észrevételét is tolmácsolunk kell a DEDÁSZ-hoz, a Postához, az Építőipari Vállalathoz és a Karbantartó Üzemhez. Nem egy helyen még mindig idegen anyagok csúfítják a területet, vagy akadályozzák a parkosítást.

Kisérőzenét komponál a zeneiskola egyik tanára

A Zrínyi Művelődési Ház színjátékos KISZ Központi Bizottságának új színművészei között szerepel a zeneiskola egyik tanára, a 17 éves János Péter. Ő komponál a zeneiskola egyik tanára számára kísérőzenét a színdarabokhoz. A zeneiskola egyik tanára, a 17 éves János Péter, ő komponál a zeneiskola egyik tanára számára kísérőzenét a színdarabokhoz. A zeneiskola egyik tanára, a 17 éves János Péter, ő komponál a zeneiskola egyik tanára számára kísérőzenét a színdarabokhoz.

A jó példát érdemes követni!

Anna-aknán, a gépműhelyben Lörincz Ferenc elvtárs, a szakszervezet részlegbizalmasa. Ma még nem tudja a pártnak, ennek ellenére rendszeresen részt vesz azokon a szemináriumokon, ahol a hallgatók az SZKP XXII. kongresszusának anyagát dolgozzák fel.

Példamutató munkáján keresztül elérte azt a dicséretes dolgot is, hogy a bérfizetés napján a satupadra, egy dobozba helyezhette a szakszervezeti bélyegeket, maga meg leszállt a bányaába. Mikor visszatért, jóleső érzéssel vette tudomásul, hogy a műhely dolgozói becsületből jelesre vizsgáztak. Minden dolgozó az ő megillető bélyegét vette el, s az árat a dobozba tette. Természetesen egy filér sem hiányzott.

Ugy gondoljuk, az ilyen példát érdemes követni.

Takács Gyula szb-titkár

PÁRTOKTATÁS

Április 11-én — szerdán — délután 4 órakor a Kükönyös nyugati pártszervezetben, a szokott helyen (Gimnázium) pártoktatás lesz. A terület pártoktatási lakóit is szívesen látják.

Tizenötödikén kezdik a Kossuth-aknai iskola építését

Ismét nagyszabású társadalmi munkára mozgósítja a Hazafias Népfront városi bizottsága a lakosságot. Április 15-én megkezdik a Kossuth-aknai két tantermes iskola építését.

A létesítmény mellett, hogy enyhíti a város tanterem hiányát, megoldja a cigány-lakosság iskolázásának problémáját. Természetesen itt tanulnak majd a többi, a Kossuth-, a Béta-aknai gyerekek is.

Az iskola építésének költségeit növeli, hogy a terület a közeljövőben alábányászásra kerül. A szokásostól eltérő alapozás válik így szükségessé, ami jelentősen emeli az építkezésre fordított összeget. Mivel erre csak az eredetileg tervezett beruházás áll rendelkezésre, még nagyobb szerep jut a közösség összefogásának.

Az építkezésre a városi tanács költségfejlesztési alaptól 360 ezer forintot biztosít. További 2—300 ezer forint értékű munkát a társadalomnak kell elvégeznie, hogy az iskolát október 30-án átadhassák.

A társadalmi munka szervezését a Hazafias Népfront, a tömegszervezetekkel karöltve megkezdte. A tömegszervezetek tagjai, az üzemi dolgozók, a Kossuth-aknai lakókon kívül számítanak a városnegyedek áldozatkész munkásaira is.

Első feladat a Kossuth utcában lebontott házak felhasználható anyagainak elszállítása lesz. Ezt jórészen a diákok végzik majd. Az ő segítségükön múlik tehát, hogy a szakmunkák megkezdéséhez idejében rendelkezésre álljon az anyag.

Az anyagszállítás után a téglá biztonságba helyezése a következő tennivaló. A kerítésépítés 15-én kezdődik, amit az alapás követ.

A szakmunkákban főleg a KISZ-fiatalokra számítanak. A KISZ-szervezetektől azt kéri a városi népfőnökség, hogy minél előbb készítsék el a társadalmi munkára vonatkozó felajánlásukat. Terveikben részletesen jelöljék meg, hogy milyen munkát vállalnak. Az Építőipari Vállalat — amely ugyancsak ad társadalmi segítséget — ezt figyelembe véve készíti a munka tervlevegését. Fiainknak lányainknak jó alkalom kínálkozik az ifjúság a szocializmusért mozgalom követelményének teljesítésére is.

Az iskolaépítés új, nagy feladata — valamennyiünk...

Ketten a vājáriskola első neveltjei közül

ra. Frissen ott élt még benne a szülőföld, Kiskunfélegyháza szépsége. Vājyódása a haza után csak erősödött, amikor szétnézett a völgyben épült apró házakon, a szűk utcákon. Kükönyösben hirdette csak a vājáriskola és néhány kőház, hogy itt valami új, a réginél jobb kezdődött.

Aztán csakhamar megszokta Komlót. Megismerkedett a bányával, az intézet életével s mindkettőt megszerette. Két év után, amikor jeles eredménnyel vājári képesítést kapott úgy határozott: végleg ittmarad.

Az „igazi” bányászéletet III-as aknán kezdte. Nem volt könnyű munkájával kiérdemelni az idősebb társak, a többiek bizalmát. De sikerült. Azóta is ebben az üzemből dolgozik.

1957-ben beiratkozott az esti bányaiipari technikumba. Tavaly végzett kitűnő eredménnyel. Aknási beosztást az idén kapott.

Mind ezt kétszoba-összkomfortos családi házában mondta el. 3 éve, hogy Dávidföldön vette ezt a lakást. Itt él édesanyjával, akit elhozott az Alföldről.

A város otthont adott neki is, mint annyi más fiatal bányásznak.

Németh Géza, aki ugyan-csak az első között került ki a vājáriskolából, szintén otthonában kerestük fel. Hűgával és ádesanyjával éppen a családi számvetést készítették. Mert ők hárman mindent közösen beszélnek meg.

A 26 éves fiatalembert arról kérdeztük, miként lett bányász.

— Édesapám is már a föld mélyén dolgozott — kezdte. — Amikor arra került a sor, hogy szakmát, hivatást válasszak, én is emellett döntöttem. 1950-ben lettem vājáriskolás. Két év múlva jó eredménnyel végeztem.

Az iskola után Kossuth-bányára került. Először úgy érezte, nem bírja az erős fizikai munkát. Már-már a leszámolás gondolatával foglalkozott. Idősebb társai azonban bátorították, kitartásra ösztönözték. S neki sikerült helytállnia. Sikerült, mert megszerette ezt a munkát, a bányát. Ezt bizonyítja az 1955-ben kapott sztahnovista, és az 1960-ban elnyert „Kiváló dolgozó” oklevél is.

1961 májusában régi vājya teljesült. Megvehette a Trabant gépkocsit.

A továbbiakban azt tervezi, hogy szakmai műveltségének emléke mellett elvégzi az általános iskolát is. Mert egy jó vājárnak nemcsak a szakmájához kell érteni, de a mindennapi élet ezernyi kérdésében is tájékozottnak kell lenni.

Két embert mutattunk be azok közül, akik a vājáriskola első neveltjei voltak. Rajtuk kívül számos szakmunkás került ki az intézetből, akik majd valamennyien megtalálták helyüket a városban, a munkában, ugyanúgy, mint ez a két fiatal.

Ellenőrzés, hogy az amerikaiak szeretnék

Egész jó ez a szovjet rakétaterv, lemásoljuk! (Mészáros András rajza)

G. Martinov:

A Föld nővére

(43.)

— Valószínű — mondta Knyázev —, hogy a fatörzsek kergét éppen azért hántották le, mert akadályozta, hogy a sötétben világítsanak.

Hamarosan kiderült azoknak a gerendáknak a rendeltetése is, amelyek nem egyenként, hanem csomókban heverték. Az út kanyarjait jelezték.

— Bámulatos! — mondta elragadtatással Korzsevcsik. — A botanikában szenzációt keltenek majd ezek a fák.

— Furcsa, hogy nem vettük észre, hogy a parti gerendakás világít. Pedig az is lehántolt törzsekből áll.

— Csak nappal, illetve a fényzőrók fényében láttuk. A rejtélyes gerendák egyforma távolságra heverték egymástól. Alig haladtak el az egyik mellett, a távolban máris feltűnt a következő fénylő csík. Knyázev felváltotta Vtorovot a vezérlőpultnál és a sajtóságtól utjelzőkhöz igazodva,

biztosan vezette ki a gépet az erdőből.

Miután kijutottak a folyópartra, könnyen meggyőződtek arról, hogy a gerendakás valóban világít. Minden gerenda halvány rózsaszínben fénylött.

Melnyikov néhány órával azután, hogy a terepjáró vizsaszatárt az űrhajóra, a központi vezérlőpult helyiségében értekezletet hívott össze.

Az expedíció nem érte el fő célját. Eltűnt társaik sorsáról semmit sem tudtak meg.

— Kérem, mindenki fejtse ki a véleményét — mondta Melnyikov.

Elsőnek Pajesadze kért szót. — Ami történt, helyrehozhatatlan — mondta — értelmetlennek tartom a további próbálkozásokat.

Hat ember, egymás után, ugyanezt mondta.

— Csatlakozom... — kezdte Melnyikov, de hirtelen elhallgatott és sarkon fordult.

Mindnyájan meghallották a halk, de jól ismert hangot; a

vezérlőpult egyik automatája lépett működésbe. Látták, hogy felgyullad a vörös lámpa, amely az alsó kijárati kamra külső ajtaját jelezte. Aztán kialudt, és kigyladt a zöld. A műszerek mutatói megremegtek, aztán megmozdultak. A kamrában megindult a fertőtlenítési eljárás.

Senki sem mozdult helyéről. Az expedíció tagjai sápadt arcú néztek parancsnokukra.

Mit jelent ez?... Ki lehet a kamrában? Mind a nyolc ember itt volt a vezérlőpult helyiségében! Csak nem?...

— Ez közülük lehet valaki — szólalt meg rekedtes hangon Melnyikov. — Más nem lehet.

Toporkov hirtelen a vezérlőpulthoz ugrott, és bekapcsolta a képernyőt. Izgalomban eltévesztette a kapcsolókat, és az űrhajó baloldalát hozta be az ernyőre.

Mindnyájan látták az űrhajó közelében álló sötét tárgyat és nyomban ráismertek.

Belopolszkij eltűnt terepjárója volt.

A VENUS-LAKÓK

— Már nem volt időm beugrani a gépbe — fejezte be elbeszélését Romanov. — Sztaryiszláv Kazimirovicsnak, azt hiszem, sikerült. Zápor zúdult le ránk. Mi történt azután, nem tudom. A vízben tért megamhoz. Köröskörül sötétség volt. Eleinte azt hittem, hogy szabadon úszok, de aztán megéreztem, hogy valaki erősen fog. Közvetlen közelemben sárgán fényelt a sötétben a három hatalmas szem. Tudtam, hogy „teknős” tart és cipel valahová. Tudtam, hogy

Az öntevékeny művészeti csoportok is részt vállalnak az új ember kialakításában

Egy éve, hogy a magyar falvak lakói többségükben elindultak a szocialista mezőgazdaság vezető útján. A termelőszövetkezet megalakulásával azonban csak a gazdasági feltételek teremtődtek meg a közösségeknél. Az emberek újformálása sokkal nehezebb és bonyolultabb feladat. Mert ne higgye senki, hogy az egyéni gazdából máról holnapra közösségi ember lett. Évszázadok hazug ideológiája, a múlt tengernyi rossz szokása él még gondolatainkban, irányítja cselekedetünket. Ezeknek megváltoztatása napjaink egyik fontos feladata.

A számos nevelő, jellemformáló eszköz közül ezúttal csak egyet emelünk ki: a művészetet. Azt nézzük meg, milyen szerep jut ennek az emberek alakításában, s az öntevékeny csoportokon keresztül a környező falvakban mennyire tölti be ezt a hivatását.

Bizonyára mindenki derült már felszabadultan a színházban, felébredt az együttérzés, vagy a megvetése a megjelenített figurával szemben. Ezekkel a színpadon látott alakokkal a mindennapi életben is találkozunk. Napjainkban is vannak még önzők, maradi gondolkodásúak, a haladás kevésebbek, akiknek helyes vagy helytelen megítélésében sokat jelent egy-egy előadás.

Minden színházi műsor tehát hat valamiképpen az emberre. A mű gondolkodásra készít és ennek kapcsán nem egyszer új, más véleményt alkotunk, másképp látunk meg egy bizonyos dolgot. Nem könnyű tehát, hogy a művek segítenek-e a ma eszméinek elmélyítésében, célkitűzéseinek megvalósításában.

Ez a nagy feladat nemcsak a hivatásos művészekre vár. Az öntevékeny művészeti csoportoknak is részt kell vállalni ebből.

Városunk öntevékeny együttesei február közepé óta járják rendszeresen a környező falvakot, adnak irodalmi szórakoztató-nevelő műsort. Ed-dig Kisvaszaron, Magyarcsanak, Mecsekpölösken, Godián, Mecsekjánosiban, Ligeten, Bakócán, Magyarregyeyen és Mánfán léptek fel. Megfordultak a sikondai szanatóriumban, a mecsekjánosi csecsemőotthonban is, ahová kevésbé

jut el a film, a színház, a kultúra.

Rövid másfél hónap után természetesen alapvető változásokról nem számolhatunk be. De a csoportok szereplését kísérő apró epizódok mutatják, nem dolgoznak hiába. Így a többi közt a bemutató utáni Mecsekpölöskeni baráti beszélgetésre került sor. A falvak kulturális életén kívül esetleg a csoport tagjai, a helybeliek mindennapi munkájáról. Valamennyien úgy érezték, egy lépéssel közelebb kerülnek egymáshoz.

Magyarregyeyen a helyi műkedvelő csoport vezetője segítséget kért rendezői munkájukhoz. Mecsekjánosiban — ami ritkán fordul elő itt — tehát tapsolta végig a Csodálatos vargáné előadását, mely a falusi pletykálókat, állszentkedőket, az érdeklődőket figuralja ki.

Szinte valamennyi fellépés után a jelenlévők kérék: helyiségükbe többször is látogasson el a csoport, mert szívesen ismerkednek a színjátszás mellett a világot és a magyar irodalommal, verssel, zenével. Ezért tervezi a művelődési házak vezetősége, hogy a közeljövőben az irodalmi és az ifjúsági színpad mellett a népi zenekar is ellátogat a falvakba.

A művelődési házak csoportjain kívül nem kis feladatot jelent az üzemi kultúrgárdákra. Ezek a művészeteken kívül társadalmi munkát is végeznek. Többnyire ugyanis az üzemi vidékről járó dolgozók falvakban a patronált tsz-ben mutatkoznak be. A csoport tagjai, az üzemi munkások, s a község már jórészt ismerik egymást. Az előadás utáni beszélgetéseken a szövetkezeti tevékenységet, segítségüket kéri. A munkások is beszélnek életükről, arról, mit várnak a tsz-ektől, akiknek gondjaik is vannak. Az előadás után a segítségben aztán a közösségi érzés nyilvánul meg, a falu és a város új kapcsolata jut kifejezésre.

Amint láthatjuk, az öntevékeny művészeti csoportok részt vállalnak az új ember kialakításában. A humor, a vers, a zene nyelven hatnak a szívra és az értelemre, ezáltal amikor betenként kétszer is nekik indulnak, hogy szívesen a munkáshétköznapok estéit

senkik sem ereszt messzire az űrhajótól.

— Feltétlenül keresésmunkát indulnak, vagy legalábbis megpróbálják felkutatni holtestüket — mondta Belangyin. — Bebarangolják az egész tavat és végül rátalálnak az alagútra.

— Ha kétévtől bejut az alagútra, katasztrófa érheti. Elfojgják. O, ha itt lenne a személyi rádió! Határozottan meginttanám a további kutatást. Bocsánat! — kiáltott fel Belopolszkij. — Hisz magának van személyi rádiója, Romanov elvtárs!

— Mondtam már, hogy valami oknál fogva nem működik. — Nagyon egyszerű — felelte nyugodt hangon Belangyin. — Azért nem működik mert nincs.

— Hogyhogy nincs?!

De a hordozható rádióállomás apró, fekete tokja valójában sehol sem volt. A leszállást vezették árván fityegtetten oldalán.

— Átkozott „teknős”! — fakadt ki Romanov — O volt a tettes.

Világos, hogy a rádió abban a pillanatban szakadt le, amikor az állat elkapta a geológust.

— Most már minden reményünk Melnyikovban van — mondta Belopolszkij. — Meg kell értenie, hogy egyetlen feladata most: befejezni a munkaprogramot, és visszaterni a Földre. A venuslakókkal való megismerkedés majd befejezi egy következő expedíciót.

(Folytatjuk.)

Szocialista harmad a mázai körletben

Holnapután, csütörtökön ülést tart a mázai körlet szak- szervezeti bizottsága. Ezen az szb. fél éves munkatervét vitatják meg. Szó lesz többek között a szocialista brigádszer- ződések felújításáról, a vállá- lások realizálásáról. A szak- szervezeti bizottság tervében egy szocialista címert dolgozó harmad létrehozása is szere- pel. A lehetőségek megvitatá- sára ugyancsak ezen az ülésen kerül sor. Utolsó napirendi pontként arról esik majd szó, miként lehetne a szervezet- dolgozók számát a jelenlegi 94 százalékról legalább 97-98 százalékra növelni.

Kétkedő Bálint ellenvetései

A nagymányoki bányakörlet központi műhelyében dolgozik az üzem két leghűségesebb lakatos: Brandt Henrik 1928, Becker József pedig 1941 óta. Ha lehet, olyan munkát végez- nek, hogy együtt lehessenek. Most a tartalak fejtési kiscsili- lék kivitelezésén serénykednek a hozzájuk beosztott ipari tanulóval. A kép előterében Becker József

Vegyésznek készült, bányamérnök lesz

A cím ne tévessen meg- sekit. Kasper János ma még nem mérnök. De holnap már az lesz. Mert az akar lenni. Nemcsak szóban — tette- ken is. Ezért iratkozott be tavaly ősszel az egyetemre, ezért tölti szabadidejének nagy részét tanulással.

Velem szemben ül a mázai körlet egyik irodájában. Szó- ke hajú, középtermetű, fiatal- ember. A 38-as csapaton dolgo- zik. Segédvájár.

Beszélgetünk.

— Őt éve vágyok bányász- ra — mondja. — Kezdetben fur- csa volt, hiszen álomban sem gondoltam volna arra, hogy valaha is a bányához kerülök. Tíz évvel ezelőtt vé- gekem el a kereskedelmi tech- níkumot, s mindjárt egyetem- re akartam menni. Bőrve- gyésznek készültem.

— S hogyan kötött ki mégis a bányához? — kérdezem.

— A testvérem is egyetem- re készült, így aztán meggon- doltam magam. Kettőnk ügy- sem mehetett volna egy- szerre, mert a családnak is kellett a pénz. Maradtam hát, s elmentem dolgozni. A to- vábbitól természetesen nem mondtam le. Mint mon- dítottam, kezdetben furcsa volt a bánya. Később megszoktam, most meg szeretem.

— Abból, hogy jelentkezett az egyetemre, úgy gondolom, már megszűntek az anyagi gondok, nem?

Rámnéz, néhány pillanatra gondolkozik, majd így vá- laszol.

— Igen is meg nem is. Olyan gondjaim nincsenek, mint voltak tíz évvel ezelőtt. De azért most is van hová tenni a keresetet. Két éve nő- sültem, van egy másik hóna- pos kisfiam... azt hiszem ez- zel mindent megmondtam. Mégis, összehasonlíthatatlanul jobb körülmények között élünk. Nem okoz különösebb problémát a költségek elóte- remtése.

— A munka és a tanulás

mellett jut ideje a szórako- zásrá is?

— Attól függ, hogy kinek mi-jelent szórakozást — vá- laszolja. — En ugyanis a sportban találok meg a leg- szebb időtöltést. A Mázai Bá- nyaszabványozás balzsámját. A „foci” a szenvedélyem. He- tenként háromszor tartunk ed- zést, vasárnap meg a mérkő- zések vannak. Ilyenkor a csal- lád is kijön a pályára. Az ő biztatásuk mindennél többet ér. Ha idegenben van mérkő- zés, amint hazaérek, megké- rdezik: hányat rúgtál? S nek- em részletesen be kell szá- molnom a 90 percről. Így tör- nedek is legutóbb is. Mikor azt válaszoltam a kérdésre, hogy egyet sem rúgtam, elképedte- nedtek. En meg nevetve foly- tattam: nem rúgtam gólt, igaz, de kettőt fejtetem...! No, ak- kor már szent volt a béke.

Elneveti magát.

— Hanem — folytatja —, akár hiszi, akár nem, mind- ezek mellett arra is van időm, hogy hetenként egyszer mó- diba menjek a feleségemmel, egyszer meg a munkásklubba, televíziót nézni... Az üzem- vezetőség minden segítséget megad számomra a tanulá- sához, így állandó délelőtti va- gyok, jut hát időm másra is, nemcsak a tanulásra.

Persze, azért arra fordítom a legtöbb időt. Szeretném jó eredménnyel elvégezni az első évet. S a többit is. Az üzem- vezetőség, a szakszervezet és a párt szervezet javaslataira vettem fel az egyetem, hát nem hozhatok szégyent az ittenke- re. Biznak bennem, segítenek, hálátlanúság lenne megbuk- nom. S különben is! Szeretnék jó bányaművelési mérnök lenni... Császár Zoltán

VERSMONDÁS KÖZBEN

Hullott a hó. Az ablakokra jégvirágok rajzolódtak. A tan- teremben langyos volt a levegő. A kegyetlen hidegbe nem engedtem ki a gyerekeket.

Az apró havat élesen vágta a szél a földre; a szélvédett helyeken egymást zavarva szállingóztak a hópeltyék.

Ablakot sem nyithattunk, a szobatornát akarattal elfe- lejtettük, így az órák a tanult versek elmondásával töltöt- tük. A tanulók szerették a versmondást, egy-két fiú ki- vételével. A lányok a fiúkkal versenyeztek és mindig a lá- nyok jártak elől. Kajánul mo- solyogtak a fiúkra, azok pad- sorában ideges sóhajással ha- joitak a pad fölé és szedték elő az olvasókönyvet.

Nesztelenül jártam a padok között, a hősesét néztem. E- zzel alkalmat adta ma gyen- gébbeknek a könyv forgatá- sára.

Először a jelentkezők szá- valták el a nekik tetsző ver- seket. Különösen a lányok. Mindig szerettem csengettű- hangjukat hallgatni; ők hang- süllyel, értelmes fűzéssel kö- lötték a sorokat. A fiúk leg-

zethetnek munkaegység- előle- get, s a tervezett 22 helyet 35 forint lesz egy-egy munkaeg-ység értéke. Amit cserébe ad- niuk kell, az hogy végrehaj- tják az általuk elkészített ter- veket.

A segítségről, a végrehajta- sal kapcsolatos részletekkel a „Kétkedő” írásról esett szó a március- végi közgyűlésen. Sok okos szóval érvelt a tsz új agrono- musa, Eperjesi Ferenc, s az egyik tag — nevezzük az egy- szerűség kedvéért csak Kétke- dő Bálintnak, hiszen az általa képviselt kétségek még élnek, hát, néha néhány szövetkezeti gazdában — rendre ellenérve- ket hozott fel, mert még/min- dig nem tanult meg messzebb látni a saját portája, saját ér- deke határain.

Sok vitára adott okot a ház- táji Szászváron. Nem az alap- szabályban foglaltak voltak a mérvadók, más mércével mér- ték az asszonyokat, megint mással a férfiakat a háztáji kímérésénél. Jónéhány ember, köztük Kétkedő Bálint is csak a háztájiból akart megélni, azt művelgette szorgalmasan. Bü- nnetni kellett, hogy a közös gazdaságban serénykedjen. S most, mikor okosan, igazságo- san akarják mérni a háztájit, Kétkedő a javaslat ellen szá- vaz a közgyűlésen. Sőt, azon spekulál, hogy a belterületet szabadon használhatja-e, el- adhatja-e, ha neki úgy tetszik?

Ahhoz, hogy valaki megkap- ja, illetve betakaríthassa a háztáji termését, egy bizonyos számú munkaegységet kell tel- jesíteni. A férfiaknak többet, a nőknek kevesebbet. A többség megéri, hasznos, szükséges ez a határozat, Kétkedő Bálint azonban megint akadékosko- dik: ha teljesítette a kötelező- en előírt munkaegységet joga-

Pillanatképek a Tompa Mihály utcai orvosi rendelőből

A felszabadulási ünnep alkalmával megjutalmazott dr. Kál- mán István körzeti orvos vizsgálat közben Nemesi Árpád felvétele

„Ne kopogtassunk, ne zavar- juk a vizsgálatot, várjunk a hívásra!” — ez a felirat fogad- ja az érkezőt a Tompa Mihály utcai rendelőben. Fotosunkkal jöttem. Amíg bemehetünk, a váróban jegyzetelek. Arra va- gyok kíváncsi, vajon hogyan becsülik itt az orvos gyógyító munkáját.

kai műszaktól. Bár Kálmán doktor nem régóta dolgozik a kenderföldi körzetben, mégis átlát a szitán.

— Munkaképesnek találom, — De nem tudok dolgozni. — Akkor beküldöm a Ren- delőintézetbe felülvizgálatra. Jelentkezélapot ad kezébe. S. M. indulatosan összehajta s csak annyit mond — majd én elintézem magát!

Egy 20 év körüli fiú magya- ráz. — Lassan dolgozik ez az orvos. Nehezen jut be az ember.

Becsapja az ajtót és sértő- dötten, köszönes nélkül távo- zik. (Még 2 óra sem telik el, amikor a rendelőből jelentik, hogy S. M. szervezeténél sem- miféle elváltozást nem észlel- tek és nem veszik betegállo- mányba.)

A mellette állókra néz. Bó- logatás a válasza. Mindenki sa- ját bajával van elfoglalva, nem túlságosan elegegynek be- szédbe. Rendben várják, amíg sor kerül rájuk. A hangulat- keltés persze türelmetlenséget szít.

Szerencse, hogy egyre ke- vesebb az ilyen „beteg”, aki leköti az időt, vagy aki a be- tegséget felelőssé adja elő, hogy ezzel jogtalan előnyököt jusszon.

A hangsokdó következik. Bekísérem. Köszönes nélkül megy előre, zsebre tett kézzel. Svájci sapka a fején. Akkor veszi észre, hogy elfelejtette levenni, amikor ingével leház- za.

Most egy középkorú bá- nyászember a soron. — Erős hűlés, influenzás megbetegedés — mondja az orvos. Átadja a lázmérőt az asz- szisztensónak. — 38,9 fok — jegyzi meg szinte önmagának. Felírja a re- ceptet, aláírja a táppénzes la- pot, tanácsot ad.

Flegmán odaveti a szavakat: — itt is fáj, meg itt is — mu- togat S. M. derekához. — és köhögök...

— Milyen műszkos? — kér- di tőle a körzeti orvos, dr. Kálmán István.

— Éjszákas... — Éjszákas — ismétli az or- vos. — Na nézzük — folytatja. S. M. mindent felhoz, csak- hogy megmeneküljön az éjsza-

Jön a harmadik, negyedik, az ötödik, huszadik beteg. Is- met szóváltás támad. K. I. hangosan érvel.

Kérdésemre válaszol.

— A B-12-es vitamin-injek- ció a legjobb. Ez használ- nekem. De ha ezt nem írja fel a doktor úr, jó lesz a Tetrán is, hallottam, hogy ez segíti elő a vérkeringést.

— Kinek a felesége volt Szilágyi Erzsébet?

Az orvos már kezd türelmet- lenkedni: — de értse meg, hogy rosszul tudja. A Tetrán nem vérszegénység esetén ír-ujuk fel, hanem gyulladáso- s betegségekre.

— A Hunyadi bácsié.

— Legalább a röntgenre utaljon be.

— Ez már nem bácsi, régen meghalt. — válaszolom.

— Nem utalhatom! Ismerjük betegségeit, nincs arra szükség, hogy a szervezetet röntgen su- garak éréjék feleslegesen.

— Kik voltak a Hunyadiak?

— Nem utalhatom! Ismerjük betegségeit, nincs arra szükség, hogy a szervezetet röntgen su- garak éréjék feleslegesen.

— Olyan emberek, akikből kevés volt az országban. Az öreg Hunyadi jól elverte a tör- rököket Nándorfehérvárnál. Azóta harangoznak is rá.

— Nem rá, hanem a győze- lem emlékére — javítom ki a botlást.

Gondoltam nem nyújtom tovább a kérdézetést, majd csak valami mond a továb- biakban.

— Meséd tovább a történe- tet, tudom, hogy tudod — biz- tatom.

Elmondja úgy-ahogy.

— De kérem, most rendelék. Nem mehetek ki. 25 vagy 30 beteg vár rám, majd 5 óra után.

Látod milyen szép ez a vers, ezt igazán megtanul- hatnád. Ennél a versnél nem szükséges a sírás. Hogy örült Szilágyi Erzsébet a levélnek, meg a szívéhez is szorította.

— Legalább a röntgenre utaljon be.

Ezt a verset meg is ta- nulta.

Régen volt. Mester Laci már nem bíbelődik verstanulással, sírni sem kell neki senkiért, de semmiért sem. Árváért sem. Nem is tud. Valahol a voronyezi fergetegben túnt el, ott porlad a közös sírban a hullámzó mezők alatt.

Az asszony lecsapja a tele- fonkagylót, az orvos még szó- hoz sem jut. En meg felve- szem a tollat és a többi esettel együtt megírom, — mégpedig az orvos védelmében.

Zabányi Alajos

Tizhányó Imre

— 200 FORINTRA BÍRSÁ- GOLTA a városi tanács igaz- gatási osztálya Kurucz Antalt (Mecsekfalut 29.), mert a vihar által megrongált távfűtőtorony 30 métert akart eltolajdoní- tani.

Tudom, ezek nem igazi har- matos könnyek, nem fájda- lomból erednek, hanem „szí- nési képességének” erejéből.

— Nem tudom elmondani, nagyon fáj a szívem a három árvaért. Ilyen versnél csak sírni tudok tanító bácsi.

Mondják egy másikat.

— És ha az is szomorú lesz?

— Akkor annál is sírok. „A megfagyott gyermek” verset sem tudom elmondani. Az is szomorú vers.

— Rendben van, — mond- dom nyugodtakkal. Megértitek én téged. Nem mi vagyunk a hibások, hanem azok, akik ilyen szomorú verset írtak az olvasókönyvünkbe.

Mosolyra húzza száját, félre fordul és megtörli csöpögő or- ráját, el is keni izzadt orcáján.

Igyekeztem Laci lelkiállapo- tával közösséget teremteni, segítségére siettem egy másik verssel.

— Talán Arany Jánostól a „Mátyás anyja” című költe- ményt. Ezt el tudod mon- dani.

— Talán. Az is olyan bána- tos.

Az első versszak után, a tartalmát mondja, hosszú szö- vetekkel.

— Ennek a Szilágyi Erzsé- betnek is kellett sírni, amikor a levelét megírta,

Az első űrutazás évfordulóján

(Nemesi Árpád felvétele)

Az egy évvel ezelőtti április 12-e egyszerű szerdai nap volt, mégis másnap pirosbetűs fejjel jelentek meg az újsá-
gok, hogy részleteiben is beszámoljanak arról, amit a rádió
világra röptett: Jurij Alekszejevics Gagarin, a világ első
űrhajója megnyitotta az ember űrutazásának korszakát. Va-
roságá lett az emberiség sok évszázados álma, s a világ
csodálatlaltal és elismeréssel adózott a nagyszerű tett végre-
hajtóinak a szovjet embereknek. Az első űrrepülés egyéves
évfordulóján Gagarin Komlón készült fényképeinek egyikét
adjuk közre.

Ma kezdődik a szocialista brigádvezetők I. országos tanácskozása

A Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottsága és a Szakszervezetek Országos Tanácsa elnökségének közös rendezésében ma reggel Budapesten megkezdődött a szocialista brigádvezetők I. országos tanácskozása, melyen 1200 külföldi vesz részt.
Városunk ipari üzeméit Kossuth-bányáról Szilágyi Sándor vájár, Béta-aknáról Schuller Kálmán vájár, III-as aknáról Földes György vájár, a szásvári körletől Hargitai János vájár és a Mecseki Földtani Kutató-Fúró Vállalattól Linder György vezető fúrómester képviseli.

Bérltet adnak ki a színházi rendezvényekre

Üzemi bizottsági képviselők, közönségszervezők, kulturális szakemberek adtak egymásnak találkozó kedden a Zrínyi Ifjúsági Klubjában. A tanácskozás célja az volt, hogy megbeszéljék a színházi rendezvényekkel kapcsolatos teendőket és ismertessék az új bérlési rendszert.
Fekete Géza, a művelődési házak igazgatója bevezetőjében hangsúlyozta: — Biztosítjuk, hogy a dolgozók részéről elérhető legyen a színházi rendezvény. A bérlérendszer eddigi formája nem vált be a Komlón ismert három harmados termelés miatt. A továbbiakban a hivatásos művészek csak vasárnap adnak műsort. Természetesen nem minden rendezvényt kötünk bérléshez.
Szó esett arról is, hogy nemcsak a Pécsi Nemzeti Színház, de a kaposvári Csiky Gergely és a Déryné Színház együttműködését is megkérjük. Felvetődött annak az igénye, hogy korszerűsíteni kell a szabadterei színházakat. A szakvezetők közölték, hogy a felújítások öltözött is építenek a színházhoz. Előreláthatólag négy bérlési előadást tartanak itt.

Végül közölték, hogy áprilisban három előadást rendeznek. 15-én a „Nem anygal a feleségem” (bérlési), 22-én a „Csodálatos vargáné” és 29-én a „Nagyamama” (bérlési) színmű kerül bemutatásra. A májusi programot most szerkesztik.

Új KOMLÓ

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

AZ MSZMP VÁROSI BIZOTTSÁGA ÉS A VÁROSI TANÁCS LAPJA

XII. ÉVFOLYAM, 30. SZÁM ARA: 50 FILLÉR PENTEK, 1962. ÁPRILIS 13.

A VIII. pártkongresszus tiszteletére!

Versenyszakaszok a kongresszusi zászlóért

A Komlói Szénbányászati Tröszt Kossuth-bányáüzemének dolgozói a Magyar Szocialista Munkáspárt VIII. kongresszusa tiszteletére versenyt kezdeményeztek a párt által alapított kongresszusi zászló elnyerésére. Tegnapelőtt a reggeles, a délutános és az éjjeli harmad dolgozói röpgyűléseket tartottak, melyen a vállalások pontjait vitatták meg.
A bányáüzem dolgozói elhatározták, hogy éves mennyiségi tervüket 1 százalékkal, azaz 4575 tonnával teljesítik.
A pluszként vállalt mennyiséget teljes egészében kokszolható szénből termelik. Ugyancsak 1 százalékkal teljesítik túl a kalóriatervet is.

A 4575 tonna pluszként adandó szén az 1 főre eső termelés növelésével éri el.

Az idei összteljesítményük műszakonként 0,862 tonna lesz, vagyis 2 százalékkal jobb a tervezettnél. A termelékenység emelkedését a rendelkezésre álló gépek és berendezések jobb kihasználásával biztosítják. A géppel (széngyaluval) jövesztett szén mennyiségét a tervezett 95 ezer tonnáról 100 ezer tonnára teljesítik.

Az évi széntermelési költséget átlagosan 1 százalékkal csökkentik, ami 1 millió 844 ezer forint megtakarítást jelent az üzemnek és a népgazdaságnak.

Az üzemi állandó költségeket 942 ezer forinttal csökken-

tit, és a földalatti TH-hajlító berendezések gazdaságos kihasználásával, omlasztások fejtéseiben a botfüggöny széleskörű alkalmazásával, valamint a gazdaságosabb fafelhasználással újabb 942 ezer forintot takarítanak meg. Az import bányafa felhasználásának csökkentése érdekében a hazai lombos bányafa arányát éves átlagban a 20 százalékos szinten tartják, ezáltal mintegy 3600 köbméter külföldi bányafa behozatalát teszik szükségtelemmé.

A balesetek csökkentése és megelőzése végett megvalósítják a műszak előtti balesetelhárítási oktatást, mely 20 perces lesz. A technológiai előírások betartásának és a kapott utasítások végrehajtásának ellenőrzésére minden csapatot naplóval látnak el, s a bejegyzéseket meghatározott időszakonként felülvizsgálják. Fokozott gondot fordítanak a bányatisztaságra, s ha szükséges, külön brigádot szerveznek a lomtalanításra. Helyes telepítéssel minimalisra csökkentik a hó közpömi átcsoportosításokat, a dolgozók küldözgetését egyike munkahelyéről a másikra. A baleseteket — az előző évhez viszonyítva — 5 százalékkal csökkentik.

A verseny december 31-ig tart, s értékelési alapja az 1962. évi mérleg. Az éves versenyen belül a nagyobb ünnepek — május 1., augusztus 20., bányásznap és november 7. — tiszteletére

külön versenyszakaszokat is indítanak.

A röpgyűléseken a dolgozók elhatározták, hogy a fenti felhívások alapján versenyre hívják a trösztköz tartozó összes bányáüzemet.

Oszták pártküldöttség

járt szerdán városunkban Rudolf Richter elvtársnak, az Oszták Kommunista Párt Központi Bizottsága titkárnak vezetésével. Vendégeink részt vettek a városi pártbizottság munkaértekezletén, ellátogattak Kossuth-bányára. Ebédjüket az új kökönyös munkásszálló éttermében fogyasztották el, s megtekintették a szállót is valamint a Kökönyös keleti napközi otthont és éjjel-nappali bölcsődét.

Holnapról fizetik a nyereségrészesedést

A tröszt átlag 10,5 nap.

Csütörtökön hozták nyilvánosságra a széntröszt nyereségrészesedésének összegét, amely meghaladja a 10 millió forintot. Ebből azonban le kell vonni a múlt évben a szakma kiváló dolgozóinak jutalmazására kifizetett 922 000 forintot, ugyancsak a sport-, művelődési- és üdültetési célokra visszatartott 10 százalékot. A kifizetésre kerülő összeg 9 millió 66 ezer forint. Ez tröszt átlagban 10,5 napot jelent. Az üzemenkénti részesedés mértékének megállapítása a minőségi terv teljesítése, a szénönköltség alakulása, a saját rezsi-ben végzett munkák költségintézésének teljesítése és az anyagtakarékosságban elért eredmények alapján történt. E szerint a sorrend a következő: III-as akna 12,3 Anna-akna 11,5, Mára és Béta-akna 10,8, Szénelőkészítő Üzem és trösztközpont 10,5, Nagymányok 10,3, Kossuth-bánya 9,9, Szásvár, Villamos Üzem, Anyagellátó Vállalat és a Karbantartó Üzem 9,3 nap nyereségrészesedést fizethet.

Az esős időjárás tovább késlelteti a mezőgazdasági munkákat

Április első napjaiban megkezdődtek ugyan a mezőgazdasági munkák a peremközégek termelőszeveteiben, azonban az esős időjárás tovább késlelteti a tavaszi vetéseket, növényápolási munkákat. A rövid ideig tartó kedvező időjárás idején a májfai „Mecsek völgye” Tsz-ben 15 holdon sörárpát, 4 holdon mákot ve-

tettek ugyanakkor 20 kh-on a zab magyagyt készítették elő, a vetést azonban a rossz időjárás miatt már nem tudták befejezni.
A mecsekfalvi „Új Komló” Tsz-ben 10 hold sörárpát és 20 kh zabot vetettek el tervüknek megfelelően. A fejtrágyázással azonban elmaradtak területük alig 10 százalékán — 25 hold — végezték el.
A mecsekjános „Józserencsét” Termelőszövetkezetben a legrosszabb a helyzet. Itt nemcsak az időjárás akadályozza a munkát, hanem a tagok passzivitása is. Ezekben a napokban, amikor szarító-állványokat készítenének, a legelők karbantartását végezhetnék — nem használják ki a lehetőséget.

A munkásosztály minőségében is más, mint évekkal ezelőtt

Ézőő számunkban beszámoltunk arról, hogy vasárnap a Bányai Ipari Dolgozók Szakszervezete Területi Bizottsága újjáalakító küldött közgyűlést tartott. Most ismertettük a beszámoló további részét, illetve a hozzászólásokat.

Czeder János beszámolójában a továbbiakban azt hangsúlyozta, hogy céltudatosabb kell tenni az újítómozgalmat. A figyelmet a megoldásra váró üzemi problémákra, a műszaki és gazdasági feladatokra kell irányítani. Ehhez az is szükséges, hogy felszámolják azt a bürokratizmust, amellyel az üzemek nagy részében az újítási ügyeket intézik.
Ez az oka annak is, hogy az újítómozgalom belül elenyésző a munkás ésszerűsítőik száma. A feladat az, hogy megfelelő propagandával, az újítási feladatokkal felkeltse a dolgozók érdeklődését, aktivizálását.
— A területi bizottság és az SzB-k fontos feladata, mondhatnánk azt is, kulcskérdés az általános műveltség emelése.

Ennek érdekében gyarapítani kell a dolgozók szakmai műveltségét is. A nemrég végzett felmérések alapján 1970-ig el kell érni, hogy minden 45 évesnél fiatalabb fizikai dolgozónak legyen egy 8 általános, ugyanakkor a megfelelő szakmai végzettsége is. A műszaki közép-kadereknek — lőmesterig bezárólag — el kell érni, hogy valamennyien technikai végzettséggel rendelkezzenek.
A dolgozók öntudatára minden tekintetben számí-

ítani kell a szocializmus építése során. Ezt az aktivitást azonban serkenteni is szükséges a személyi érdekltség, az anyagi ösztönzés révén. Az elmúlt évek bérpolitikája világosan megmutatta, hogy milyen fontos szerepe van ennek a jobb eredmények elérésében. A norma- és szakmárendszer a megszigorítások mellett egy sor régebbi sérelmet is megszüntetett. Tovább finomult a bérrendszer.
Az előadó ezt követően a premizálás egyes helyi problémájával foglalkozott, majd így folytatta: — Második öt-éves tervünk 13 millió 685 ezer forintot biztosít a komlói tröszt üzemének a munkásvédelem, az egészségvédelem fejlesztésére. Ebből az összegből tovább javul a biztonságtechnikai. Elkészül a jelenleg épülő szásvári munkásfürdő, amelyre több, mint 2 millió 300 ezer forintot költünk. A zóváki fürdőre 7 milliót, az üzemek szilikózis elleni védelmére 380 ezret, a zóváki ventilátor létesítésére több, mint 1 millió 100 ezer forintot fordítunk.

A szakszervezeti aktivisták időt és fáradságot nem spórolva azon munkálkodnak, hogy az üzemekben minél kevesebb legyen a baleset. Az az észrevételünk azonban, hogy szavaink és tetteink nem jutnak el kellően meg mindenhová. Fontos feladatunknak tekintjük, hogy a balesetmentes munkáért folyó harc végérvényesen társadalmi, az egymásra való vigyázás pedig a legemberibb üggré váljon.

A szakszervezet feladata is, hogy erőteljes harcot vívjunk a dolgozók szocialista öntudatának, jellemének alakításáért.
Társadalmi rendszerünk előnyeit néha még meg kell érteni, hogy a dolgozók látva jövőjüket, tudatosan vegyék ki részüket a szocializmus építésében.
A területi bizottság titkárnak beszámolója után Honvári Rudolf, a számvizsgáló bizottság elnöke tett jelentést.
A vitában elsőnek Ragó Rófal, Kossuth-bánya szállító körletének küldötte kapott szót. Elmondotta, hogy a termelési tanácskozásokon az a hiba, túl hosszú a beszámoló, s a hallgatók belefáradnak. Javasolja: legyen rövidebb, tartalmasabb a beszámoló, hogy a dolgozók hozzájárulhassanak. Helytelenítette azt is, hogy az időbérben dolgozókat anyagilag nem ésszönzi semmi a jobb munkára.

Glicz László hidasí küldött a TT bizottságok munkájáról, a KISZ és a szakszervezet kapcsolatáról. Hargitai János szásvári küldött a munkásvédelmi őrségek szerepéről beszélt. Molnár Viktor III-as aknáról a főfoglalkozású üzemen orvos beállítását sürgette az üzemi táppénzrevétel bevezetése, a foglalkozási betegségek megelőzése végett. — A nyugdíjasok egy része a munkában töltött utolsó éveket — mondotta — tedd ide, tedd oda munkával töltik, holott a fiatalok, az új bányágeneráció

neveléséért sokat tehetnek, ha a betegségek megelőzése hatásosabb volna, s ezáltal

Tájékoztató a munkaszüneti napok előtti munkaidőbeosztásról

A Minisztertanács rendelkezése szerint, minden olyan esetben, amikor valamilyen munkaszüneti napot — felszabadulás évfordulója, munkaünnepe, stb. — egy munkanap választ el a heti pihenőnaptól, a vasárnaptól, a pihenőnapot ezen a közbeeső napon kell kiadni. A heti pihenőnap ilyen módon történő áthelyezése esetén a szombati munkaidőbeosztást az utolsó munkanapon kell alkalmazni.
A Minisztertanács határozata alapján a Munkaügyi Minisztérium most tájékoztatót adott ki az 1962. évben még hátralevő munkaszüneti napok előtti munkaidőbeosztásról, illetőleg a heti pihenő nap kiadásának rendjéről.
A beosztás a következő:
Április 23 (hétfő) húsvét hétfő: munkaszüneti nap, április 28 (szombat) rendes munkaidő, április 29. (vasárnap): szombati munkaidő, április 30. (hétfő): heti pihenő nap, május 1. (kedd) munka ünnepe: munkaszüneti nap, augusztus 20. (hétfő) alkotmány ünnepe: munkaszüneti nap, november 6 (kedd): rendes munkanap, november 7. (szerda) a Nagy Októberi Szocialista Forradalom évfordulója: munkaszüneti nap, december 22. (szom-

bat): rendes munkaidő, december 23. (vasárnap): szombati munkaidő, december 24. (hétfő): heti pihenőnap, december 25. (kedd) karácsony, munkaszüneti nap, december 26. (szerda) karácsony: munkaszüneti nap, december 29. (szombat) rendes munkaidő, december 30. (vasárnap): szombati munkaidő, december 31. (hétfő): heti pihenő nap, 1963. január 1. (kedd), Újév: munkaszüneti nap.

Vonókötél-szakadás

Ez a munkaidőbeosztás a folyamatosan termelő vállalatok munkarendjét nem befolyásolja.
következett be csütörtökön reggel 6.40 órakor a kötélpálya kökönyösi végállomásán. Az üzemzavart ev fás-csille okozta a tele-oldalon. Kikapcsolás után leestett és elnyírta a vonókötélet. Az üzemzavar elhárítását a kötélpálya lakatos műhelyének Nagy Imre vezető szocialista brigádjában kezdte meg, s az általában 4-5 óras munkát hamarabb bejezték be, 10.10 órakor már megindult a szállítás a kötélpályán.

A munkásosztály minőségében is más mint évekkkel ezelőtt

(folytatás az 1. oldalról)

fizikailag jobb körülmények között mennének nyugdíjba. Szabó István Nagymányokról a munkásellátásról, majd az üzemi étkezde ügyéről szolt. Több mint 150 dolgozó jár oda, az étkezde viszont 20-25 fő befogadására alkalmas. Nagybő eszéké idején átzák a tető. Ilyen körülmények között nem lehet kulturált étkezetről beszélni, s ezen feltétlenül változtatni szükséges.

Juhász Béla, a nyugdíjasok szakszervezetének küldötte örömet fejezte ki az egészségügy, fejlesztésére biztosított összeg miatt. — Ha korábban ennyit törődtek volna a bányászok egészségével, mint a mostani rendszerben, akkor sokunknak nem kellene 40 éves korában nyugdíjba menni. Szíveljék meg a fiatalok, amit mondok:

tekintsek lelkiismereti kérdésekre az üzemelegészségügyre vonatkozó rendeletek betartását, hogy egészségsek maradjanak.

Dobos József III-as akna tüzemvezetője felszólalásában többek között megemlítette, hogy az önköltség az elmúlt két hónapban a pajzsos feladatok kiválogatásával mintegy 500 000 forinttal csökkent. A továbbiakban a durva-meddő kiválogatásának fontosságáról beszélt, majd javasolta a tröszt vezetőségének, hogy

az MSZMP VIII. kongresszusa tiszteletére kezdeményezte versenyben a legjobb eredményt elérő üzemet — a trösztön belül — kongresszusi zászlóval jutalmazza.

III-as aknán, a fiatalok üzemeiben is sok gondot jelent a lakás. Javasolja, amennyiben lehetséges, a szakszervezet hozzon létre ifjúsági lakásépítő szövetkezetet, ahol a fiatalok maguk is segídeknék az építésben.

Böröndi József az Anyagellátó Vállalat képviseletében azt kérte, hogy a területi bizottság a jövőben a helyszínen tárgyalja a kisegítő üzemek szakszervezeti bizottságának munkáját is. Fekete Géza, a művelődési ház igazgatója azt javasolta,

a szakszervezeti bizottságok ne élgedjenek meg csupán azzal, hogy elvégzik a beiskolázást, szakítsanak időt arra is, hogy negyedévenként érdeklődjenek a dolgozók előmeneteléről, a problémákról.

A felszólaló azt is szükségesnek tartja, hogy a gyakoribb színházi előadás miatt korsze-

rüsítsék, bővítsék a Zrínyi színpadát.

Bíró-Bódis József a Szakszervezetek Megyei Tanácsa képviseletében szolt fel. — A szakszervezeti mozgalomban ezután is a meggyőzés lesz a munka előterében — hangsúlyozta. — Az eddigi eredmények biztatóak, akár a szakszervezeti munka társadalmisítása. Sok társadalmi aktív dolgozik az alapszervezetekben. Számszerint ez kielégítő is lenne, azonban ha az aktivitást vesszük figyelembe, nem lehetünk elégedettek.

Többet kell törödni az aktívakkal,

jobban becsüljük meg munkájukat. Végezetül arról beszélt, hogy a vidékről bejárók foglalkoztatása végett szakmaközi bizottságokat szán a közléseknél azokban a közléseknél, ahol több ipari munkás van.

A munkásellátási csoport tevékenységéről Földes Jenő számolt be. Jelentésében megállapítja, hogy a csoport szervezte tevékenysége ellenére — népszállítás, kislakásépítés, napközi otthonok, bölesodék,

munkásszállók, üzemi konyhák, a kereskedelmi hálózat ellenőrzése a feladatuk — a 91 főből álló aktív hálózat eredményes munkát végzett. 1960-ban 267 egyéni és 6 brigád ellenőrzés volt. Ezen kívül több esetben az állami kereskedelmi felügyelőséggel, a kiskereskedelmi vállalat ellenőrzéssel közösen is folytattak vizsgálatokat. Mihályi Gyula, a Hidasi Brikettgyárból a dolgozókat megillető juttatások kérdéséről megemlékezést kérte a gazdasági vezetőktől.

Herethem elmondani

A kislány, akit ezen a színházi bemutatóm gardiroznom kellett, huszonegy esztendő, Csinos, mint egy ilyen fiatal csak lehet. Foglalkozása ápolónő. Nem több és nem kevesebb. Egyszerű, áldozatos foglalkozás ez. Egykori premierek sznob közönsége el sem tudott volna ilyenre képzelni. Hajdan. Mert ma már természetes, hogy ez az elegáns estélyruhás fiatal hölgy, azonos azzal a szerény, kérküvés ápolónővel, aki hétköznapi éjszakákon át, ott virraszt a szenvedő betegek között.

Ezen tündöklik, míg a halak zsongó nézőtérrel elfoglaljuk helyünket. Az előadás kezdetéig van időnk s ismerve az örök női kíváncsiságot, ezt az időt arra használom fel, hogy ezt kielégítsem. A helyeiket elfoglaló nézők közül kiemeltem egy-egy jellegzetes arcot, próbálom bemutatni a sok ismerős ismeretlen. A játék számomra is izgalmas és érdekes. Ott egy híres karmester, amott az egyik legrégibb munkásigazgató. Oldalt a rádiózenekritikusa, abban a párhelyben pedig színészek egy csoportja, közöttük művészeti nagydíjas. Az a szélesvállú férfi, ismert kiváló munkás, képviselő. Igen ez a hölgy pénztáros a csemegeüzletben. Aki most ül le, a megyei tanács elnöke. Az a csinos asszony pedig, aki épp befött, Kesztyűgyári szabáson. Itt közvetlenül jobbra, ezek egyetemisták, ott pedig a távirati iroda vezetője áll.

Lassan elül a halk beszéd. A nézőtér majdnem tel. A mellettlünk lévő két szék még üres. De nem. Már is jönnek tulajdonosaik s míg helyet adok, pillantásom a magas, ezüstös hajú, markáns férfiben egyik miniszterünkre ismeri fel. Helyet foglalnak. Most már teljes a sor. Ott ül a sorban a miniszter is és mellette a fiatal ápolónő.

Eszembe jut, hogy harminckét esztendő voltam, amikor életemben először léptem át Budapesten a minisztérium kapuját. A szívet a torkomban dobogott, pedig nem a miniszterhez mentem, csak átléptem egy küszöböt, amely oly titok-

zatos, hüvös, távoli s ezért idegen és elérhető volt hajdanán. Nem tudtam megállni, hogy egy óvatlan pillanatban oda sűggyek kis szomszédom ki ül mellette. Szeme érdeklődően nézett, azután felgömbölyödött a vállán s valamennyi már csak a színpadon ügyltünk.

A szünet alatt a dohányszíván próbáltam kifaggatni élményről. Kiváncsi voltam vajon milyen hatást okozna a véletlen ilyen téka. Hangjában nyoma sem volt ámulatnak, vagy fagyódottságnak. Örült, hogy ilyen jó helyen ülünk, szemlám meg a miniszter innen látja az előadást!

Mosolyogva vettem magamra ezt a fiatalos, izgatott örömet. Azután meg tapsoltuk a harmadik negyedük képei s véget az előadás. A kis ápolónő bizonyosan már az igazgató mat aludta, amikor nekem meg fejében motozott előtörténet. S az éjszaka gondolkodtató eszöndjébe jött. em ró, hogy ez a teremtettségem nem moxylogtató gyerekséget mondott, hanem valami egészen talált, komolyat és kifejezőt.

Miért is csodálkozott ha hatódott volna meg? Számára, aki a mi társadalmunkban érett meg öntudatos, és emberré, nem csodáltoz, nem kegy, de természetes, hogy a miniszter emberfeletti magasságú diszpályhelyben áll. Egy nézők közül, akiket ez a lomalma a szépség szerető hozott össze. Közülünk köztülünk jött, természetesen hát, hogy közöttünk Magának vall minket s magunkénak tudjuk őt. Van ez rendjén.

S hogy ez ma így van, éppen annak tudható be, hogy emberi, hétköznapi közlenségekben velünk és közöttünk valóban onnan ahonnan mi. A miniszter épp úgy, mint az ápolónő.

Színház

Szélesítse a szakszervezet az emberformáló munkát

Dittrich József elvtárs, az MSZMP Komló városi Bizottságának első titkára kért és kapott ezt követően szót. A városi párt vb. nevében üdvözölte a küldöttöket, a tanácskozást, majd ezeket mondta:

— A mai tanácskozás jelentősége abban van, hogy az elmúlt két év munkáját értékeljük. A küldött-gyűlés számadás arról, a szakszervezet hogyan hajtotta végre a határozatokat, miként foglalkoztak a dolgozók nevelésével, az érdekvédelemmel.

Az a megállapításunk — és ez a beszámolóból is kitűnik —, hogy a szakszervezeti munka az élet minden területén jelentős fejlődésen ment át. Helyesen, a párt és a SZOT határozatainak megfelelően cselekedtek a termelési és üzemi feladatok megoldásakor.

— A ma munkásosztály minőségében is más, mint évekkkel ezelőtt. A fejlődés legjobban az emberek öntudatának változásában domborodik ki, s az ember fejlődése, tudatos cselekvése vizsgálható a termelésre, a tervek teljesítésére. A jelentés néhol utal erre, ám csak az eredményeket említi meg. Ki kellett volna azt is hangsúlyozni, hogy

a házakban történt változások az ember érdekét szolgálják.

Ugyanakkor arról is többet kellett volna beszélni a jelenásban, hogy az emberek fejlődésében milyen körülmények között, milyen felvilágosító, nevelő munka hatására következett be.

— Késég kívülről, a legnagyobb előrehaladás a szocialista munkabrigádoknál van. Úttörő munkát végeznek a szocialista típusú ember neveléséért.

Örvendétes jelenség, hogy a szocialista szerződések fő gondolata az, miként művelődjön, fejlődjön az ember. Véleményünk szerint ezek a brigádok képesek arra, hogy a példamutatásukkal a többi munkást is magukkal vigyék a nagyobb

feladatok végrehajtásáért. Gyakran mondjuk azt is, hogy valóságos tanulási láz van városunkban. Az emberek többsége szakmailag tovább képezi magát. Sajnos jónéhány ember hajlamos arra, hogy elvarguljon a jelenségek, a tanulási kedvet csupán az anyagiakban jelentkező többletnek tudja be. Helytelen csak a kereset emelkedésére visszavezetni a szakmai továbbképzést, figyelembe kell venni a munkások felelősségérzetét.

— A szakszervezetnek az elkövetkezendő időben

az emberformáló munka továbbfejlesztésén kell fáradoznie, s azon, hogy ezt a nemkönyvű feladatot tartalmazó is jobban oldja meg.

A küldött-gyűlés elé terjesztett határozati javaslatot képesnek tartom arra, hogy a következő évek feladatait megoldja. A végrehajtáshoz a városi párt vb. és a magam nevében sok sikert, jó egészséget és jó szerencsét kívánok az elvtársaknak.

A következő felszólaló Preisendorfer József, a nyugdíjasok szakszervezetének elnöke volt, aki a régen nyugdíjba ment bányászok járadékának rendezéséről, a szén-és fa juttatás problémájáról, az üdülésről és a melegvízű gyógyfürdő igénybevételéről beszélt. Pollák Dezső Béta-aknai küldött többek között megemlítette, hogy sikerült elérni a szocialista címért versenyző brigádoknál a saját-ágnak megfelelő szerződéseket

kidolgozását. Az emberek nevelése Béta-aknán is elsődleges feladat, azonban a saját-ágnak helyzete miatt — szélszűrt munkahelyek — nehezebben bírkóznak meg vele. Legutóbb olyan határozatot hozott a pártvezetés, hogy a terület pártellenőrzése, irányítása munkájába bevonják az arra érdemes szakszervezeti aktívkat is, ahol nincs a munkahelyen párttag. A vidékről bejárók betegségével kapcsolatban elmondta, amíg nem valósul meg minden üzemben a táppénzrevétel, addig is vegyék fel a kapcsolatot a vidéki körzeti orvosokkal, hogy csak a valóban beteget vegyék táppénzre.

Vigh Árpád, a Bányai Párti Dolgozók Szakszervezetének titkára felszólalásában hangsúlyozta, hogy a komló szakszervezeti munka eredményei kézzelfoghatóak majd a továbbiakban megemlítette: az emberek ma odaadtaban dolgoznak. Ez annak a hatása, hogy a párt és a kormány szavaival és cselekedeteivel azonosak. Végezetül Schusztner András, a Szénelőkészítő Üzem vezetője szolt fel. A tisztán-termeléssel foglalkozva elmondta, hogy sok meddő szállítanak ki a bányából, az is előfordul, hogy a fél csille idomkora szemet engednek, úgy küldik vissza. Arra kérte a szakszervezeti tagokat, foglalkozzanak többet a minőség problémájával, érvéket tessen a felelőtlenség emberekre.

Befejezésül Czéder János választott a felszólalásokra, majd megválasztották az új területi bizottságot és a számvizsgáló bizottság tagjait.

G. Martinov:

A Föld nővére

(44.)

Belopolszkij olyan hangon beszélt, mintha őt egyáltalán nem érintenék a Melnyikovnak „ajánlott” terv következményei. Tisztán látszott, hogy Belopolszkij szerint mindhárom reménytelenül elpusztulnak.

— Nem lehetne innen megszöknünk? — kérdezte Romanov. — Öltözékünk magyszerűen alkalmas a víz alatti vándorláshoz. Azt hiszem, hogy ez a helyiség nincs bezárva.

— Balangyin elvtárs nem tud járni — felelte Belopolszkij.

— Velem csak ne törődjenek — vágott közbe Balangyin. — Én nem tudok, de maguk tudnak! Ne legyenek szentimentálisak. Jobb, ha egy hal meg, semmint három.

— Mindégy, akkor is képtelenség. Allig tününk fel az alagútban vagy a tőfeneken, a „teknősök” máris felfedeznek minket. Azonnyomban felkapnak és lehet, hogy még agyon

is ütnek bennünket. Nem! Ha azt akarjuk, hogy ne hiába haljunk meg, akkor egészen másképpen kell cselekednünk. Figyelni kell, s lehetőleg minél többet megtudni és mindent feljegyezni. Talán adódék alkalom palackpostát feljuttatnunk a tő felszínre. Ha már világosan látjuk, hogy óránként meg vannak számlálva, megpróbálunk kitörni az alagútban, hogy feldobhassuk a palackot.

— Ha Melnyikov azt teszi majd, ami maga szerint a legesszerűbb, akkor sohasem találják meg üzenetünket — jegezte meg Balangyin.

Belopolszkij a professzorra nézett és mosolyfélé jelent meg kemény arcán.

— Ha majd?... — mondta aztán. — Sajnos, ebben a kérdésben magának van igaza, s nem nekem. Félek, hogy a keresésünkre indulnak. De még ha nem is indulnak, megmarad az a reményünk, hogy a palackpostát megtalálja a következő expedíció.

— Sovány vigasz! — mond-

ta Romanov. — Én azonnal megkíséreltem. Elhallgattak. Mindnyájuknak ugyanaz a szomorú gondolat járt a fejében. Helyzetük tragikus volt. Az ismeretlen Venuslakók foglyai, elszakítva társaiktól, teljesen magatehetetlenek voltak. Milyen sorsot szánnak nekik a bolygó lakói? Mit akarnak tenni a kezükbe került emberekkel?

A nyugtalanság, amelyet mindgyilkos igyekezetük eított kolni a másik elől, lassan növekedett. A csend kibírhatatlanul vált. Bármi is várná őket, csak egyet akartak, hogy mielőbb következzenek be a megoldás.

Eltekt egy óra. Aztán még egy...

Belopolszkij hirtelen össze-rezrent, és fülelni kezdett.

— Valaki jön! — mondta aztán. — De nem „teknős”, Mások a léptei!

A gép nyitott ajtaján keresztül kaparásához hasonló hangokat hallottak. A hangok abból a sarokból jöttek, ahol a kockaház bejárata volt. Késztelen, hogy valaki felfelé jön a merdek gerenda-„lépcsőn”.

A hangok nem hasonlítottak a „teknősök” hatalmas lábainak súlyos dobogására. A gerendák nem nyikorogtak.

Belopolszkij becsukta a gép ajtaját. Csupán a terepjáró falai nyújtották nekik védelmet.

A három ember némán várakozott.

Két lény lépett a helyiségbe, de olyan furák voltak, hogy az űrhajósok az első pillanatban azt hitték, álmot látnak.

Egyáltalán nem a „teknősök” voltak...

(Folytatjuk.)

Fiatalok, jöjjetek Komlóra

VÁJÁRTANULÓNAK!

FELVÉTELI FELTÉTELEK: 8 általános iskolai végzettség, 15-17 éves életkor.

Vájártanulóidő: 3 év

A tanulók a tanulmányi eredménytől függően már az első félévtől 120-340 forintig terjedő ösztöndíjat kaphatnak.

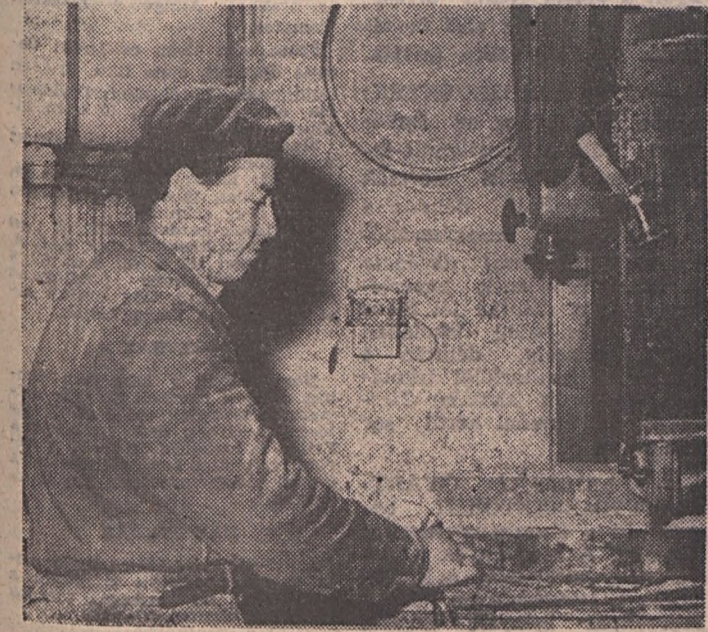
Kezdeni lehet: Munkaügyi Minisztérium 531-es számú Intézet Igazgatóságán, Komlón.

(—)

65 ezer félkész ládát gyártanak ebben a negyedévben

A Komló Helyiipari Szolgáltató Vállalat legfiatalabb üzeme a ládaüzem. Mindössze néhány hónapja működik. A munkások zöme fiatal leány vagy asszony. A ládaüzem dolgozóinak ebben a negyedévben 65 ezer félkész ládát kell készíteniük, ezért a gépműhelyben három-

műszakos termelést valósítottak meg. Itt fűrészelik fel a rönköket, s készítenek belőlük alapanyagot a deszkalapokhoz, melyeket aztán a kézműszakban termelő szegezóműhely fiataljai állítanak össze. Jó munkájukat bizonyítja, hogy naponta 900—1000 ládát adnak ki szállításra készen.

Bérdi Ferenc brigádvezető a gépműhelyben rövid kispadlót készít. Műszakonkénti teljesítménye ebből a fajtából 20—22 folyóméter

A szegezóműhely legfiatalabb dolgozója Sebők Júlia. Egy hónapja dolgozik. Ma még többnyire anyaghordással tölti idejét, de tanulja a szegezést is. Ha kellő gyakorlatot szerz, tagja lesz a szegezőbrigádnak — ahol a felvételünkkor is dolgozott.

Termelőszövetkezet a lakosság jobb ellátásáért

A lakosság jobb ellátásához miként járul hozzá a mecsekfalui Új Komló Termelőszövetkezet. Ezt néztük meg a napokban. A közös gazdaság ideje és múlt évi tervét összehasonlítva, kedvező kép tárul elénk. A tsz 520 holdas területén számos olyan kulturturnóvény termesztését irányozták elő, amelyről tavaly szó sem volt. És az sem megvetendő, hogy a holdankénti terméshozam átlagát lényegesen megemelték az 1961. évihez képest.

A szövetkezet a szarvasmarha tenyésztésre fekteti a fő hangsúlyt, azonban mégsem érdektelen megemlíteni, hogy a gabonafélések és a kapásnövények szerződése, leszállítása kedvezően járulhat hozzá az ellátáshoz. Például 200 mázsa búzát akarnak átadni a terményforgalmi vállalatnak, 48 ezer liter tejet a tejüzemnek, 630 mázsa cukorrépát a Kaposvári Cukorgyárnak, 30 hízottmarhát az állatforgalmi, stb.

A tsz dolgozó parasztsága igen szorgalmasan munkálkodik, hogy tervét valóra váltsa. Márciusban például az előirányzatnak megfelelően 4500 liter tejet vittek a gyűjtőbe. A hónap végén 11 hízómarhát szállítanak legalább 5 mázsa állagsúlyban. (A múlt évben egyetlen kilót sem adtak a kereskedelemnek.)

A szövetkezetben mindinkább kedvezően alakul a munkaerőkölcs. A rossz időjárás hátráltatja a talajművelést, a vetést. Amikor a talaj egy kicsit szikkadt, nyomokban együtt vannak, hogy minél hamarabb földbekerül-

jön a mag. Április 4-ét úgy ünnepelték, hogy 10 hold arpa, 17 hold zabot vetettek el és 22 hold öszivetésnél a fejtrágyázást végezték el. A szövetkezet az ígért traktort és vetőgépet még mindig nem kapta meg. Örvendetes, hogy a tagság mégsem tétlenkedik, kézzel vet. Amint Fűzes József, a tsz elnöke elmondotta, a még hátralévő vetéstervet minden körülmények között teljesítik. A mag répából 10, mákból 5, burgonyából 15, kukoricából 43, lucernából, vöröshereből 30 holdon kerül földbe. A tagoknak

bizony alaposan ki kell venniük a munkából részüket, hiszen a nagy területre csak hetvenen vannak, s az állatok gondozása is több embert leköt.

A nagy feladat elvégzésére a már említett javuló munkaerőkölcs a biztosíték. A múlt heti közgyűlésen, amikor a munkáról, a munkaadórendszeréről esett szó — estétől hajnali 3 óráig vitatkoztak a tagok. A hozzászólásokból nemcsak az egyéni érdek, de a közösség iránti felelősség is kicsendült.

Ez jó jel a jövőre nézve!

Vasárnap is kinyit több fűszer-, tej- és húsbolt

Április 15-től az új nyitvatartási rend érvényes

A lakosság jobb ellátása érdekében új nyitvatartást rendeltek el a fűszer-, a tej- és húsboltoknál, továbbá a ruházati üzletknél. A legjelentősebb tavaszi-nyári módosulás az, hogy az idén 3 fűszerüzletet nyitnak ki vasárnapokon. A ruházati boltok nyitvatartási rendjénél az a figyelemreméltó, hogy majdnem minden üzletnél tartanak 1 órás ebédszünetet. A kereskedelmi dolgozók részéről régi kívánságot teljesítettek ezzel.

Az új nyitvatartási rend április 15-től érvényes.

A tejboltok időbeosztása:
a Zrinyi téri 6.30-tól 19.30-ig, szombaton 6.30-tól 18.30-ig, vasárnap 7-től 10-ig, az Arany János utcai 7-14.30-ig, vasárnap 7-10-ig, a Kossuth utcai 6-tól 20-ig, szombaton 6-19-ig, vasárnap 6-9-ig, a Fürst Sándor utcai 6-13.30-ig, vasárnap 6-9-ig, a Vorosilov úti 6-13.30-ig, vasárnap 7-10-ig, az Árkádsori 5-18-ig tart nyitva. (A vasárnapi nyitvatartás csak május 15-től érvényes.)

A húsboltok:
A Vörösmarty utcai hétfőn 7-11-ig, kedden, szerdán, csütörtökön 7-14-ig, pénteken 7-16-ig, szombaton 6-17-ig, a Kossuth utcai (volt lóhúsbolt) hétfőn 7-11-ig, kedden, szerdán, csütörtökön 8-15-ig, pénteken, szombaton 7-17-ig, a Kossuth utcai 80-as 7-19-ig, szombaton 6-17-ig, vasárnap 6-10-ig, a Petőfi téri hétfőn 7-11-ig, kedden, szerdán, csütörtökön 7-14-ig, pénteken 7-16-ig, szombaton 6-17-ig, a Fürst Sándor utcai hétfőn 7-11-ig, kedden, szerdán, csütörtökön 7-14-ig, pénteken 7-16-ig, szombaton 6-17-ig, vasárnap 6-16-ig, a Kossuth utcai trafikban 5-20-ig, szombaton 5-18-ig, a Béke trafikban pedig 6-16-ig vásárolhatnak a vevők!

Kulich Gyula nevét vették fel

A Bányászati Aknamélyítő Tröszt komlóit üzeménél dolgozó Bótai János szocialista címmel kitüntetett brigádját nemrég azzal a kéréssel fordult az üzemvezetőséghez, a párt- és szakszervezeti bizottsághoz, hogy engedélyezze számukra a Kulich Gyula név felvételét. Az üzemvezetőség a kérelemmel egyetértett. Bótai János brigádvezető az április 8-án tartott brigádértekezleten ismertette a 1944-ben mártírhalált halt Kulich Gyula élettörténetét, majd a kollektív tagjai bensőséges ünnepség keretében hivatalosan is felvették a „Kulich Gyula” szocialista brigád nevet.

Könnyebbé teszik a munkát

Az Élelmiszeripari Vállalat kenyérgyárában sűrűüzemében nemrég nagyszabású átalakítás kezdődött. A munkások során lebontják a szita-mérleg alá épített beton tartóoszlopokat, s helyettük fából építenek tetőszerkezetet. Erre azért van szükség, mert a nagy dagasztó üstökkel — az alacsony elhelyezett tartóoszlopok miatt — nem tudták kényelmesen és biztonságosan megközelíteni a szítát és a mérleget.

A mintegy 50 ezer forint értékű munkával még ebben a negyedévben végeznek.

Az erdő megőrizte a munkások titkát

Akkor, áprilisban is bizakodó rügyet érlett az idő a fák ágain. Ott, a völgyben a barka még kitarkarta már selymét, s jobbaránt várta őket az erdő, a rét.

Az osztályozó erőteljes moraja kísér bennünket, amíg a Kőkőnyösbe futó járda aszfaltján sétálunk. Ahol a híd fölött a kőtélpálya szénrel telt csillái sietnek, megállunk pihenni. Reinhardt András bácsi és én. Közben gyönyörködünk a városban, egy évtizedes munkánkban. Sorra vesztük az épületeket, az utcákat. Valamennyi kedves nekünk. A miénk. Találgatjuk, mikor fejezük be a Somágról ide látású új ház építését, hány család kap ismét modern, szép otthont.

Mellettünk egy csoport jókedvű gimnazista halad el. Sokat ismerünk közülük, valamennyinek munkás az édesapja. Tovább megyünk. Most Kőkőnyöst vesszük szemügyre. A vajáriskolát, a gimnáziumot, a dávidföldi családi házakat. Aztán a TV antennákon fut végig a tekintelünk: egy, kettő, tíz, húsz... nagyon sok. András bácsi csendesen, szinte csak magának megjegyzi: — Sohasem hittem volna, hogy ezen a dombon a kőkény bokrok között a Péfőji tér egyik padjáról lelépünk a sétányra. Nézzük a sétányra.

lő, játszó gyerekeket. Eppen roller és kerékpár versenyt rendeznek.

— Nekem sohasem jutott kerékpárra — sóhajt fel mellettem az idős ember. — Pedig mennyire szerettem volna legalább egyszer felülni egy ilyen kétkerekű masinára.

Mellettünk lévő padon könyvet olvas néhány ifjúmunkás. Távolabb a parkban emberek dolgoznak. Bányászok, háziaszonyok. Társadalmi munkában szepítik az utcát. Szemünk mozdulataikat követi, közben Reinhardt bácsi újra megszólal.

— Húsz évvel ezelőtt hlába kérték volna tőlük ezt. — Vér egy kicsit, majd hozzáteszi. — Nagyon változott azóta a világ, az emberek.

Hirtelen támadt tömörülésre leszünek figyelmesek. A sarkon egy felborult roller körül csoportosulnak a gyerekek. A kis „jármű” tulajdonosa vérszóló lábál ül a közvezeten.

A szolgálatos rendőrfőnök a helyszínre siet. Felemelik a hűppögő, ijedt kislányt, s az elsősegélynyújtó helyre igyekeznek vele. Kedvesek, türelmesek a kicsihez.

— Látja, azelőtt még véletlenül sem fordult elő ilyesmi. — veszi fel ismét a beszéd fonalát András bácsi. — A gyerekek ha meglátták egy

kakastollast, vagy meghallották csizmáik kopogását, igyekeztek minnél távolabb kerülni tőlük. Mi, felnőttek hasonlóképpen. Ha véletlenül mégis találkozunk velük, a szemünk kifejezte, mit gondolunk róluk. Volt okunk a gyűlöletre. Az államhatalom segítségükkel fojtott el, akadályozott meg minden megmozdulást, munkásünnepet. Azért sokszor túljártunk az eszükön — derül fel az arca — véghezvittük a magunk akaratát. Akkor is, amikor május 1 megünneplésére készültünk.

Április vége volt, enyhe tavaszi idő. Vékony kabátokban már nem dideregtek a bányászok, amikor pütymálatkor utánakibúrtak az erdőn át munkahelyükre, a mai Kossuth-aknára.

Egy kis csoport — valamennyien a Bányamunkások Országos Szövetségének tagjai — szavalás közben csendben beszélgetett. Május 1-ről, arról, hogyan készülték elő ennek a napnak a megünneplését.

A faluban nem tarthatják. Egy héttel május előtt már megerősített csendőrfőnökök cirkáltak a környéken, különösen a bányatelepen. Így akarták megfélemlíteni a munkásokat, kipuhatólni, kik azok, akik az ünnepséget szervezik. Akiről megtudták valamit, nem egyhamar látta viszont hozzátartozóit. Jól kellett dolgozni, szervezni, ha azt akarták, hogy mindezek ellenére a munkások többsége vállalja az ünnepet.

Úgy határoztak, a kőkényes melletti réten, a mecsekfalui völgyben töltik a május első napját. A férfiak kora hajnalban kimennek ide, hogy a csendőrok ne találják otthon, s ne kényszeríthessék munkába őket. Gyerekek, a feleségek csak később jönnek.

— Adjátok tovább a tervet a többieknek is — mondta egy kékszemű szőke fiatal. A földben, a bányában különösen jó alkalom kínálkozik erre. Május 1-én Reinhardték ajtáját is beökte két kakastollal. Fintorogva néztek körül — nem szerették a szegénységet — a férfit keresték. Durván riváltak az asszonyra.

— Hol a férje? — Hol lenne — felelte az gyűlölettel fojtott hangon. — Dolgozni ment.

A férfi társával tá volt már a kőkényes-dombon...

Jónéhányan összejöttek május 1-én. Míg a bányászok egyedül voltak, életükről beszélgettek. Arról, fizetésemelési követelést nyúj-

tanak be, emberségesebb életet akarnak. Szóba került, hogy mit tesznek, ha az üzemvezetőség elbocsátással válaszol a mai összejövetelre, arra, hogy nem mentek dolgozni. Valamennyien megtagadják a munkát.

Beszélgethettek, tervezhettek bátran. Az erdő, a rét megőrizte a munkások titkát. Késő délelőttre járt az idő, amikor az első gyerekcsoport hangos csatakiáltással megjelent a völgy bejáratánál. Nekik is kedves nap volt ez. Utánuk az asszonyok jöttek kosarakkal, szatyrokkal. Szalonna, hús, kenyér és bogrács volt azukban. Nem sokára a lobogó tűz fölött forrt az enni-való.

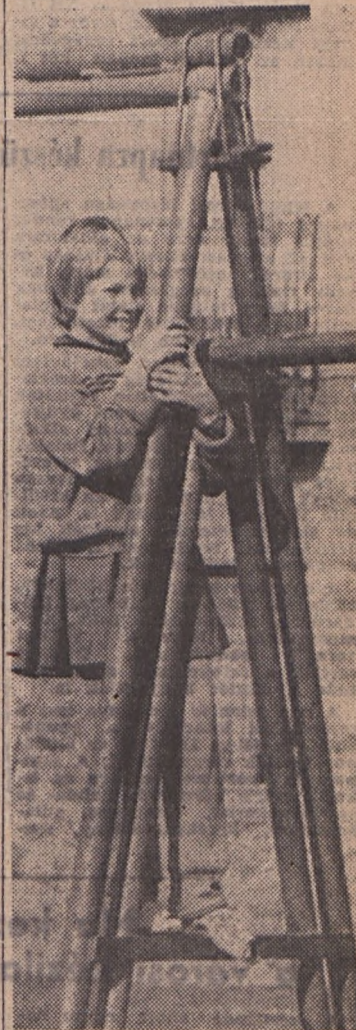
Csakhamar előkerültek a labdák. Igaz, rongyból készítették valamennyit, de mégis nagyon jól lehetett velük futballozni. Gyerekek, felnőttek játszottak vidáman, önfeláldozatosan. Mintha minden gondjuk is továszallt volna.

Ebédután új szórakozást találtak: körbe ültek, énekeltek.

„Nézz csak, nézz kelet felé...”

A rét peremére családi házak telepedtek. Azoké a munkásoké is, akik valamikor itt énekeltek, ide rándultak ki május elsején.

— Bánné —

Ha a Köztisztasági és Kertészeti Vállalat megkésétt a játszó felszerelésében, ez nem azt jelenti, hogy a gyerekek várnak...

Új berendezést kap a kutató-laboratórium

A Mecseki Földtani Kutató-Fúró Vállalat szakemberei már második éve kísérleteznek különböző műanyagokkal. Eddig azonban csak olyan anyagokat használtak, melyeket szoba-hőmérsékleten is lehetett alakítani. Most, a második negyed évben szárítószekrényt építettek, így lehetőséget teremtettek a melegen keményedő műanyagokkal való kísérletezésre. Ez a módszer ismét változatosabbá teszi a műanyagok alkalmazását.

Új KOMLÓ

AZ MSZMP VÁROSI BIZOTTSÁGA ÉS A VÁROSI TANÁCS LAPJA

XII. ÉVFOLYAM, 31. SZÁM

ÁRA: 50 FILLÉR

KEDD, 1962. ÁPRILIS 17.

A szocialista brigádvezetők országos tanácskozásának felhívása

1962. április 13-án és 14-én a szocialista brigádvezetők és a szocialista brigádok küldöttei országos értekezletre gyűltek össze. A tanácskozáson résztvevő ezer küldött, a szocialista brigádok tagjai, valamint a szocialista brigád címért küzdő dolgozók képviselőiben résztvevők tanácskozása behatóan megvitatja a szocialista brigádmozgalom helyzetét és a soron lévő tennivalókat.

A szocialista brigádvezetők országos tanácskozása felhívással fordul a munkásokhoz, mérnökökhöz, technikusokhoz, agronómusokhoz, kutatókhoz, tervezőkhöz, valamint a szellemi munka egyéb területein, továbbá a közlekedésben, a kereskedelemben, az állami gazdaságokban, a gépiparban és a mezőgazdaságban az országos tanácskozáson résztvevők tanácskozása behatóan megvitatja a szocialista brigádmozgalom helyzetét és a soron lévő tennivalókat.

Mindenki a maga területén teljes erejével munkálkodjék hazánk további felvirágoztatása, népünk jóléte és felemelkedése, a szocializmus felépítése érdekében.

Tegyük még tömegesebbé és hatékonyabbá a szocialista munkaversenyt és az ezen alapuló szocialista brigádmozgalom általánosítását és terjesszük el a szocialista brigádmozgalom eddigi jó tapasztalatait. Valósítsuk meg a szocialista brigádmozgalom jelszavát: szocialista módon dolgozni és élni!

A termelés élenjáró dolgozóit, a szocialista brigádmozgalom résztvevőit legyenek úttörői a szocialista munka műhelye, üzeme, vállalata, gazdasága címért folyó versenynek, összegezzék a verseny tapasztalatait, hogy ezek felhasználásával a mozgalmat általánossá lehessen tenni.

A tanácskozáson résztvevők helyeslik, hogy a Szakszervezetek Országos Tanácsa a kongresszusi verseny eredményeinek számbavétele során, 1963. első negyedében kidolgozza és közzéteszi a szocialista munka műhelye, üzeme, vállalata, gazdasága címért folyó verseny irányelveit.

A tanácskozás résztvevői az általuk képviselt dolgozók nevében felhívják az üzemek, gyárak, vállalatok, gazdaságok és termelőszövetkezetek gazdasági vezetőit, párt-, szakszervezeti és KISZ-szervezeteket: minden rendelkezésre álló eszköz felhasználásával segítsék és támogassák a szocialista brigádmozgalom további fejlődését. Segítsenek a reális célkitűzések meghatározásában, és biztosítsák a vállalt kötelezettségek teljesítésének feltételeit.

A tanácskozás felhívással fordul a magyar mezőgazdasági dolgozókhoz, a szocializmus útjára lépett parasztsághoz: kapcsolódjanak be tömegesen a szocialista munkaversenybe, amelynek kialakításához és elterjesztéséhez a szocialista brigádmozgalom minden segítségét megad. Használják ki a nagyüzem adta jobb lehetőségeket, fokozzák a termelést, időben végezzék el az ország ellátását biztosító tavaszi mezőgazdasági munkákat.

A tanácskozás hívja és várja a tudomány és a technika, a kultúra munkásait, akik sok segítséget adhatnak a szocialista brigádmozgalom fellendítéséhez, a technika szakadatlan fejlesztéséhez és alkalmazásához, a dolgozók szakmai ismereteinek gyarapításához, műveltségének emeléséhez és a szocialista kultúra iránti igények növeléséhez és kielégítéséhez.

A tanácskozás résztvevői felhívással fordulnak az üzemek, a gyárak, a földek és a szellemi munka műhelyeinek dolgozóikhoz, a munkásokhoz, parasztokhoz és értelmiségiekhez:

Emeljük még magasabbra a szocialista brigádmozgalom zászlaját a pártunk kongresszusa tiszteletére kezdeményezett szocialista munkaversenyben, és köszöntsük új munkasikerével népünk vezető erejének, a Magyar Szocialista Munkáspárt VIII. kongresszusát.

Versenyeredmények, felajánlások

a VIII. pártkongresszus tiszteletére

KOSSUTH-BÁNYA

A szenes főkörletnél dolgozó „Béke” ifjúsági szengyalus csapat tagjai márciusban — egy vállalás kivételével — túlteljesítették a kongresszus tiszteletére tett felajánlásukat.

A műszakonkénti 5,5 tonnás, egy főre eső termelékenységét 5,6 tonnára teljesítették. A helyes gyakorlati technika betartásával fél pászta lemulkálási idejét a korábbi 3 óra helyett 2 és fél órára csökkentették. Egyedül a 120 méteres frontonok előrehaladására tett vállalásukat nem tudták teljesíteni. A naponkénti 170 centiméteres előrehaladást 166 centiméterre teljesítették. Itt geológiai nehézség és betegség játszott közre. Csökkent a csapat létszáma, s több haránton kellett áttörniük. A technológiai előírások 100 százalékos betartásával azonban a II. dekadban bekövetkezett nagymérvű lemaradást sikerült csaknem teljes egészében megszüntetniük. Ma a brigád létszáma ismét teljes, így áprilisban bizonyára még jobb eredményeket érnek el.

III-AS AKNA

Ez a bányauzem volt az első, amely versenyt kezdeményezett a pártkongresszus tiszteletére. Üzemen belül már minden fejtési csapat versenyben áll a még nagyobb eredmények eléréseért.

A szocialista munkabrigád címmel kintüntetett Horváth János elővájó csapata márciusban 188,9 méteres előrehaladást ért el. Az ugyancsak szocialista címet viselő Buhaj László KISZ gurítóhajó brigád április 12-ig 54,2 métert haladt előre. Eddigi legnagyobb eredményük múlt hét csütörtökén következett be, amikor is egy műszak alatt 8,4 métert haladtak előre. Krakkó Ferenc kollektívája — ugyancsak 12-ig — 41,8 métert teljesített. A múlt hét végén röpgyűléseket tartottak az üzemben, melynek során újabb csapatok tettek vállalást a kongresszus tiszteletére.

KÖBÁNYA VÁLLALAT

A vállalat dolgozói a múlt héten tartott üzemi tanácsülésen tettek felajánlásokat az

MSZMP VIII. kongresszusa tiszteletére.

Vállalták, hogy éves tervüket 100 százalékra teljesítik, vagyis megszüntetik az első negyedévben bekövetkezett mintegy 13 tonnás tervlemaradást. Az üzemek minőségileg kifogástalan követ szállítanak a megrendelőknek. Az önköltségi tervet 1 százalékkal csökkentik, így mintegy 600 ezer forintot takarítanak meg.

A vállalat műszaki dolgozói arra tették ígéretet, hogy mindenben segítik azt a 22 brigádot, amely a szocialista munkabrigád cím elnyerését tűzte ki célul. A kollektívák munkáját havonta rendszeresen értékelik.

20 ezertől 36 ezer forintig terjed a kökönyösi lakások vételára

Egy 30 ezer forint lakás havi törlesztése 115 forint

Megállapították a kökönyösi házak vételárát.

A lakások igen kedvező fizetési feltételek mellett az OTP útján vásárolhatók meg.

Az értékfelmérés úgy végezték, hogy beleszámították azokat a felújítási munkálatokat, amelyekre a Karbantartó Üzem a következő hetekben végez. Különböző egyenlő új köntösbe öltöztetik a házakat, így adják el.

A Pécsi úti és a Möricz Zsigmond utcai kockaházak, illetve lakások értéke 20 ezertől 36 ezer 500 forintig terjed. A Mikszáth Kálmán utcai lakásokat 26 ezer 500-tól 29 ezer forintig adják el. A Möricz Zsigmond utca páratlan oldalán lévő lakások vételára 24 ezertől 26 ezer forintig terjed. A lakások ára aszerint változik, hogy két- vagy háromszobás, emeleti, milyen a fekvése stb.

Egy-egy épületet társasházként adnak el és nem szövetkezetként, mint a Gagarin utcáikat. Így tehát a lakásoknál házmester nem lesz, a lakók kollektívan felelnek mindenért, s az épületet közösen gondozzák.

A lakásban lakót a vásárlásnál elővételi jog illeti meg.

Az OTP a napokban megkezdte az értesítések küldését, amelyben feltünteti a lakás pontos vételárát. Tulajdonképpen ezzel veszi kezdetét az értékesítés.

A lakók már az értesítés átvétele előtt is bejelenthetik vásárlási szándékukat a tröszt munkügyi osztályán. Ugyancsak jelentkezhetnek azok is, akik nem vásárolják meg a lakásukat. A tröszt

Városszerte sok-sok társadalmi parkosító dolgozik a virágágyások, füves területek felújításán. A lakók több helyen versenyeznek egymással, hogy minél szebb legyen házuk környéke. Jellemző, hogy a Köztisztasági Vállalat alig győzi az anyagok helyszíni szállítását.

Nemesi Árpád felvétele a Sallai utcában készült a szorgos parkosítókrol.

Ma városunkba érkeznek a szovjet pártmunkás-küldöttség

Este a szabadtéri színpadon találkoznak a komlói dolgozókkal

A kommunizmust építő Szovjetunió népeinek képviselői érkezett hazánkba a szovjet pártmunkás-küldöttség: A. N. Seljepin, a Szovjetunió Kommunista Pártja Központi Bizottsága titkára, a küldöttség vezetője; O. M. Bagdaszárján, Örményország Kommunista Pártja Központi Bizottságának másodtitkára; P. F. Pigalev, az SZKP KB helyettes osztályvezetője; L. I. Majakov, a rosztovi területi pártbizottság másodtitkára; A. P. Botvin, a kijevi területi pártbizottság másodtitkára; J. A. Lavrikov, a leningrádi városi pártbizottság titkára; G. N. Boeskarjov, a moszkvai városi pártbizottság titkára; Z. M. Bubnova, a szaratovi területi pártbizottság titkára; Sz. G. Zavolzsckij, az SZKP KB alosztályvezetője és V. A. Krucskov, az SZKP KB munkatársa. Örömmel megismerjük számunkra, hogy a kommunizmus építőinek küldöttjeit üdvözölhetjük fiatal, szocialista bányavárosunkban. A vendégek a délutáni órákban érkeznek Komlóra. A város vezetői fogadják őket, majd épülő büszkeségünkkel, a Zobák-aknát tekintik meg, végül az új legényszálló lesz üdüléscéljuk. Este a szabadtéri színpadon nagygyűlésen vesznek részt.

Munkaérdemrenddel tüntették ki Szilágyi Sándor Kossuth-bányai vajúrt

Mint arról előző lapszámban már hírt adtunk, a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottsága és a Szakszervezetek Országos Tanácsa Elnökségének közös rendezésében április 13-án Budapesten, az Építők Rózsa Ferenc Művelődési Otthonában került sor a szocialista brigádvezetők I. országos tanácskozására, melyen mintegy 1200 küldött vett részt. Ezt megelőzően, április 12-én a Népköztársaság Elnöki Tanácsa 59

szocialista brigádvezetőnek — kiemelkedő munkájuk elismerésül — kormánykintüntetést adományozott. A Baranya megyei küldöttek közül Szilágyi Sándor, a Komlói Szénbányászati Tröszt Kossuth-bányauzemének dolgozó vajúrtja Munkaérdemrendet kapott.

A kintüntetéseket az Ország-ház épületében Kiss Károly, az Elnöki Tanács titkára, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja adta át.

ezek számára hasonló értékű lakást biztosít. Jelentkezhetnek olyanok is, akik főbérleti szolgálati lakással rendelkeznek, de az említett kökönyösi lakásokból akarnak venni. Az adás-vételi szerződés megkötésénél a vevőnek a vételár 10 százalékát kell kifizetni és 1 százalékos kezelési költséget. Ha például a lakás értéke 30 ezer forint, a szerződéskor 3 ezer 300 forintot kell kifizetni.

Ha azonban valaki a szerződés-kötéskor a teljes vételárát kiegyenlíti, jelentős kedvezményben részesül.

A kötelező 3 ezer forint után már csak 20 250 forintot kell fizetni. Ilyenformán egy 30 ezer forint értékű lakás ára 3 ezer + 300 + 20 ezer 250, azaz 23 ezer 500 forint.

Aki a 10 + 1 százalékos lefizetés után 25 éves törlesz-

A nyereségrészesedés nyomában

A szokottnál jó rádió talált gazdára. Közvetlen a bejárat mellett idős, minden becsületesen dolgozó bányász fiánysz. A havi jutával, ottjártunkkor, a lék mellett ekkor osztották a nyereségrészesedést is. — lasztja édesanyám? Hova került az összesen kifizetett 9 szeretettel. — A millió 66 ezer fo-hengeralakút, vagy a szögleteset?

— Nem vagyok én ilyesmire szokva fiam, nem is kelle-ne talán megvenni. — felelte az asz-szorongatott a fel-tűnően neppessé vált utcákon. Aki üres kézzel járt, az is valamelyik élelmiszer vagy iparcikk üzlet-be igyekezett. Nyomukban a vasműszaki boltba tértünk be először. Széles sorban válogattak vásárlási utalványt az érdeklődők a fizettek be. A legtöbben bürtort vet-előtt fél 10-ig nem-kerékpar és számos

— kérdezte a férfi — kérdezte a férfi — kérdezte a férfi

— kérdezte a férfi — kérdezte a férfi — kérdezte a férfi

— kérdezte a férfi — kérdezte a férfi — kérdezte a férfi

— kérdezte a férfi — kérdezte a férfi — kérdezte a férfi

— kérdezte a férfi — kérdezte a férfi — kérdezte a férfi

— kérdezte a férfi — kérdezte a férfi — kérdezte a férfi

— kérdezte a férfi — kérdezte a férfi — kérdezte a férfi

— kérdezte a férfi — kérdezte a férfi — kérdezte a férfi

A dolgozók nagy többségéhez eljut a párt

Javult a párt és a pártonkívüliek kapcsolata

Az MSZMP városi VB megbízásból 3 brigád 15 üzemi vizsgálta meg az üzemi agitációs munka helyzetét. A vizsgálat célja az volt, hogy megállapítsák, az elmúlt esztendőben a párt alapszervezetek vezetőségei milyen eredményeket értek el az agitációs szervezési és tartalmi vonatkozásában.

Az első általános megállapítás az volt, hogy az üzemi agitáció eszmei, politikai tartalmát, a politikai tömegmunkát a Politikai Bizottság határozata alapján végzik. Emellett figyelembe vették az idevonatkozó más párttárszervezetek és az üzemi elöljáróknak feladatokat. Segítette az üzemi agitáció munka tartalmát, konkrétségét a múlt év második felétől kezdődően a XXII. kongresszusra készülésként, jelenleg a kongresszus tanulmányozása és az abból ránk vonatkozó feladatok végrehajtása. Általános tapasztalat az is, hogy a pártvezetőségek legfontosabb feladatuknak a széles dolgozó tömegek megnyerését tekintették, úgyszólván az üzemi előtt álló feladatok jobb megoldását. Ilyen volt például az Építőipari Vállalat dolgozóinak vállalása a Gagarin utcai házak korábbi elkészítésére, vagy a Szénelőkészítő Üzemben a kokszzénkihozatal arányának növelésére tett vállalás.

Az agitációs munka eredményességét éppen abban lehet lemérni, hogy a dolgozók szeretik a problémák színterfelvetését és segítik is a párt és gazdasági vezetők elképzeléseinek megvalósítását.

Az üzemi agitációban megfelelő helyet foglal el a mezőgazdaság és az ezzel kapcsolatos beruházások helyzete. Az üzemi vezető és a pártvezetők a kívánalmaknak megfelelően foglalkoznak termelődokumentációval, amelyben minél jobban előtérbe kerül a politikai segítségadás. Az Építőipari Vállalatnál például brigád alakult az általuk patronált termelőszövetkezet politikai és szakmai feladatainak segítségére. Az AKÓV-tól rendszeresen kijárnak a közgyűlésekre tanácsokkal segítenek, ugyanakkor gépjáratási szerződést kötöttek a szövetkezettel.

Az üzemi agitáció jellemző vonása volt az elmúlt időben, hogy a gazdasági feladatok mellett többet foglalkoznak és foglalkoznak a politikai kérdésekkel. A dolgozók aktivitása is növekedett. Ezt elősegítették a párt és a kormány intézkedései, az általános politikai légkör. Erdelődnek a dolgozók a napi politikai események iránt is, többségük határozottan és tudatosan áll ki a párt külpolitikája mellett. Az érdeklődést bizonyítja például az, hogy az idei pártoktatási évben, a XXII. kongresszust tanulmányozva — csak a szervezett oktatást tekintve — a párttagok létszáma 1100 fő. Egyes előadásokon, mint a Május 1. Művelődési Házban 600 ember jelent meg, akiket nem tudtak elhelyezni, mert „nem gondoltunk 600 fő megjelenésére”.

Az is általánosítható, hogy a dolgozók között ma már nem képes senki sem lejárni a szocialista tábor erejét és tekintélyét. Öröndetes, hogy nemcsak párttagjaink ébrek, hanem a pártonkívüli dolgozók is. Összefoglalva az agitáció tartalmát elmondhatjuk, hogy a dolgozók nagy többségéhez eljut a párt, a kommunista

képessék megnyerni a dolgozókat a párt célkitűzéseinek végrehajtásához, javult a párt és a pártonkívüliek kapcsolata.

Az agitáció módszereiben is lényeges javulás tapasztalható. Legtöbb helyen jól dolgozó agitációs bizottságok vannak. Amíg korábban ezeket a pártvezetőség a konkrét agitációra használta fel, jelenleg — helyesen — az agitációs érvek kidolgozása a feladatuk. Ennek eredménye, hogy a párttagság többsége szóban és példamutatással agitált.

Céltudatosabbá vált, a konkrét feladatokra mozgósít az üzemi agitáció. Ezt juttatja kifejezésre a szocialista brigádok megalakulása, az MSZMP közeleg VIII. kongresszusára tett felajánlások. Ezt nagyrészt elősegítette a szóbeli agitáció őszintesége. Az eredmények mellett nem hallgatják el a hibákat sem, úgyszólván ismerik a feladatokat. A párt- és a gazdasági vezetők a kommunista keresztlőn kéri és mozgósítják a dolgozókat a feladatok jobb elvégzésére. A vezetőket a dolgozók ma úgy értékelik, ahogy a munkát szervezik és irányítják. Az AKÓV-telepen például elmondták, hogy jobb szervezővel többet tudnának produkálni a gépműhelyben. Az építőiparban a fizikai dolgozók például a túlzott rakatári készletek ellen tiltakoznak. A kommunista szóbeli agitációban beszélnék arról is, hogy a szocializmus építése közös ügyünk, a pártonkívüliekkel együtt dolgozva szükséges ezért tevékenykedni.

Az elmúlt évben szervezettebbé vált a csoportos agitáció is. Elsősorban a pártnapok és a termelési tanácskozások tartalmát illetően tapasztalható előrehaladás. A tanácskozásokon a dolgozók elmondják észrevételeiket, javaslatukat, amelyek jók, azok megvalósul-

Műsoros estet rendeztek

a Komló helyi Szolgálati Vállalat fiataljai április 14-én, szombaton a vállalat kultúrterében. Az összejövetelen az egy hónapja alakult színjátszócsoport adott változatos műsort. Erre az alkalomra meghívták a 12-es Autóközlekedési Vállalat helyi kiemeltségi KISZ-szervezetének negytagú zenekarát is, mely az éjjelig tartó táncos szolgáltatta a zenét.

G. Martinov:

A Föld nővére

(45.)

Egyikük (az, amelyik a földet tartotta), ajándékát a padlóra letette, majd kinyitotta kezét, és bekopogott az ablágüvegén. Ezután mind a kettőn hátra-

léptek, helyesebben hátra ugrottak.

Úgyszólván azt látta, hogy a hat fekete szem a föggyök minden mozdulatát követi.

— Azt akarják, hogy kiszálljunk — mondta Balangyin.

— Helyes. En kimegyek hozzájuk — Belopolszkij megfogta az ajtókilincset. Romanovra nézett, és így folytatta: — Szigorúan megiltom a fegyverhasználatot. Bármi történjék is.

A geológus engedelmesen leeresztette kezét.

Belopolszkij kinyitotta az ajtót és kilépett a gerendapadlóra. Ebben a pillanatban a kelyhet tartó Venus-lakó előre ugrott. Magassága alig haladta meg az egy métert, és mellett Belopolszkij óriásnak tűnt.

Szemben álltak egymással,

A Venus-lakó feléje nyújtotta az üres kelyhet. Belopolszkij átvette. A kehely nagyon súlyos volt. Értéketlennek tűnt, hogy ez az apró, látszólag törékeny tárgy, hogyan bírja tartani.

A Venus-lakó várt valamire. Nem mozdult helyéről és úgy tűnt, hogy mereven néz az ember szemébe. A másik Venus-lakó nem mozdult.

Vajon mire vártak?... Belopolszkij kezében tartotta a kelyhet és nem tudta, mit csináljon vele. Érezte, hogy sok minden függ viselkedésétől, ám a másodpercek szaladtak s semmiféle mentő gondolat nem jutott eszébe.

A helyzet kilátástalannak látszott. Hogyan találja ki, mit akarnak tőle a Venus-lakók?

A kőkehely lefelé húzta kezét. Nehéz volt tartani. Eltelet egy perc, és Belopolszkij keze akaratlanul is lejjebb ereszkedett. A kehely most a Venus-lakó mellénél volt.

Visszavette.

Társa ugyanakkor előre nyújtotta a fatálat, és amikor Belopolszkij átvette, mind a ketten megfordultak és a kijáráthoz ugrottak.

Magukkal vitték a titokzatos kelyhet. Eltűntek.

Belopolszkij csodálkozva fordult társaihoz, még mindig kezében tartva a fatálat.

Mi történt itt? Mit jelentett ez az érthetetlen ceremónia ezzel a kőkehellyel? Vajon azt tette, amit kellett, vagy nem?

Sokrétű, színes a Juhász Gyula munkásklub élete

Talán nincs is a városnak olyan lakója, aki ne ismerné a III-as, Béta-aknai, vagy ahogy nem régóta nevezik, a Juhász Gyula munkásklubot. Érthető ez, hiszen az izléses, modern berendezés, felszerelés biztosítja a kulturált szórakozás feltételét.

A klubnak 200 kötetes könyvtára, 30-40 rendszeres olvasója van. A művek számát a közeljövőben újabb 150 alkotással gyarapítják, ami nagyon indokolt, ha az olvasók számát tekintjük.

A játéktérben sakk, rex, asztali futball, rugósjáték terem vídám időöltést. A televízió, a rádió mellől nem hiányoznak a folyóiratok, szaklapok, a napilapok sem. A klubban próbál a két üzemi közös kultúrgárdája, s itt tartják összejöveteleiket, családi estjeiket a szocialista brigádok. Havonta műsoros estet rendeznek.

A munkásklub további programját Sudár Miklós, a klub társadalmi vezetőségének tagja mondta el.

A jövőben is rendszeresítjük a műsoros esteket, brigádtalálkozókat. Az üzemi közös kultúrgárdái lépnek fel. A programot szemleji ötösük,

ügységjátékok, szavazatok színesítik. A tapasztalat az, hogy ezeknek a rendezvényeknek jelentős szerep jut abban, hogy a dolgozók közelebb kerüljenek egymáshoz.

Továbbra is a klubban próbálnak az öntevékeny csoportjaink: a színjátszók, a munkáskórus, a tánczenekar. Ezek nemcsak a szórakozást, de részben a tanulást is biztosítják. Itt jegyzem meg, hogy a közeljövőben létrehozunk a fotokört. Ez a két üzemi amatőr fényképészei kívül nyitva lesz más vállalatok dolgozója előtt is.

A szakmai-műszaki ismeretek bővítésére 21-én önképzőkör alakul. Minden üzemi munkást szívesen látunk ebben, aki ilyen irányban is kíváncsi emelni műveltségét. Az alakuló összejövetelet családi esttel költjük össze, ahol a kör-

tagjai mindjárt megkezdhetik az ismerkedést.

Az év első felében szerveztünk a klubban előadást. Ennek oka, hogy amkor a társadalmi vezetőség tavaly októberben átvette az irányítást, az üzemi dolgozók már jelentkeztek a különböző oktatásokra. Összevetve azonban tartjuk az üzemi munkások démia előadásait. Tervezzük munkás-művész találkozót, amit rendeztünk már az idén. A problémák csak az új kezdők kicsinek bizonyultak.

Bizony, sokszor már száz 220 embert befogadó klub. Viszont azt mutatja, hogy munkások megszerették, megkínáltak. Ez a kis klub türethet megalapítást bennünk, ha hasznos, kellemes időtöltés. A program arra enged következtetni, hogy a jövőben is lesz.

A helikoni ünnepségekre készülnek a gimnáziumok

Minden év májusában Keszthelyen rendezik meg a Dunántúli középiskolások kulturális gyűlése mellett helikoni ünnepségek neveznek. Az idei a béke és a barátság gondolatának jegyében kerül sor a találkozóra.

A helyi gimnázium diákjai először vesznek részt az ünnepségen. A 18 tagú gárda Csontos Sándor és Darin Ferenc tanárokkal vezetésével összeállította a műsort, és a pró-

bákat is megkezdik a hé-

A fesztiválon két szatellit melléi irodalmi színpadon együttese mutatkozik majd. A XIX. és a XX. század művészeti irányzatáról adnak beszámolót. Az összejövetelet szervezőbizottságba a középiskolai alkotások illusztrációit. Az utóbbi gyűlésében Izsák Anna tenné és Lantos Ferenc festőművészt segíti a fiatalokat. A hangverseny szolisták közül Maros Gizella lép fel. Kamaraműsorral a Kárpáti Zoltán vezette együttes ad. Enekszóval Kovács Veronika szerepel. Jobb szervezéssel az ünnepségre. Hogy nem így történt, elsősorban a diákok passzivitásán múlt.

A utazáshoz szükséges összeg részét a KISZ-szervezet a szülői munkaközösség biztosítja. Ezt egészíti ki a társadalmi munkától kapott támogatás, s a közeljövőben sorra kerülő rendezvény bevétele.

A szereplés sikeréről nem lenne előre jóslni. Már ezért is, mert a résztvevők csoportok képességeit, felkészültségét nem ismerjük. A gimnázium együttesét eddig iskolai ünnepségeken, s a Tanácsköztársaság évfordulója alkalmával rendezett megemlékezésen láthattuk. Jól összehangolt színvonalas volt akkor az előadásuk. Reméljük: megállják a helyüket.

Szépén gyarapszik a mánfai „Mecsekgyöngye” Termelőszövetkezet juhállománya. Az első tavaszi báránnyok jól érik magukat, szemmel láthatóan napról napra fejlődnek.

Ha íthagyták nekünk a fatálat — mondta Balangyin —, akkor minden rendben van. Ennivalót hoztak nekünk. Ételet sohasem hoznak azok, akiknek ellenséges a szándékuk.

A fatál szokatlan rombusz alakú volt. Fél-jú szélai befelé hajoltak. Nedves növényekkel bélelték ki, amelyek narancsszínű moszatra voltak litottak. Ezeket három vörös színű lepény fektette.

Alaposan megvizsgáljuk őket — mondta, Belopolszkij. — Ugyanis ennünk kell valamit. Az éhség rossz tanácsadó a mi helyzetünkben.

Már Romanov megjelenése előtt enni akartak, de aztán megfeledeztek róla.

Belopolszkij jól bezárta az ajtót, és bekapcsolta a fertőtlenítő berendezést. Fél óra múlva a gép belsejében a levegő megtisztult a szénavgasztól és a formaldehidtől. A berendezés hordozható volt s ezért nem csoda, hogy ilyen hosszú idő kellett e kis fülke levegőjének megtisztításához.

Mind a hárman örömmel vették le a társasági sisakjukat.

Balangyin nyomban kivette a Venus-lakókat hozta egyik lepényt és megszagolta.

Szaga — mondta — a nyers halára emlékeztet. Mégsem ajánlom, hogy megkóstoljuk.

Egyelőre nincs szükségünk rá — felelte Belopolszkij. — Van hazaink. A Venus-lakók táplálékát nem fogjuk megenni, csak végszükség esetén.

A lepényeket az ülés alá tették. Helytelen volna kihagyni. A Venus-lakókat azért lehetnek azok emberek viszontasításotként ajándékukat.

Nézze csak a moszatot — mondta Balangyin. — Gondosan kibélelték vele a tálat. Mondhatnám úgy is, hogy „szerezzék”. A föggyöknek akiket agyon akarnak ütni, nem készítenek ilyen ritest. Ez ismételtlen bizonyítja, a békes szándékukat és baráti érzelmeiket.

Lehet, hogy így van — felelte határozatlanul Belopolszkij.

Miután fölláltak, ismét felhúzták sisakjukat, és kinyitották a terepjáró ajtaját. Nagy gyon fontos volt takarékoskodniuk az oxigénnel, no meg aztán a házigazdák is bármely pillanatban visszatérhettek.

Ismét teltek-múltak a vázalkozás órái. A Venus-lakók úgy látszik, nem siettek. Néhány tűnt, hogy teljesen megfeledeztek föggyökükről. Olyan lassan telt az idő.

Belopolszkij órája déli zenekört mutatott. Tizenhárom óra lett el azóta, hogy elindultak vezetés kirándulásukra a tóhoz. Egész „éjjel” sem hunyia le szemét. Jólléte idegeik erősen voltak ajzva. Társaságot egyre jobban kezdte érezni.

Ismét néhány óra telt el anélkül, hogy változott volna a helyzetük. Közéledett az „est”. Megint csak nem jött hozzájuk senki.

(Folytatjuk.)

CSOMAGOLÓANYAG

Vashordó,
öblös üveg,
nátronzsák

Faláda,
fahordó,
papírdoboz

Felesleges készletét a helybeli MÉH-en keresztül átveszszük. Felújított állapotban raktárról szállít az egész országra.

Göngyölegfelújító Vállalat

Budapest, XIII., Dagály utca 3. Telefon: 200-285, 200-380
200-705. 107

Az új menetrend szerint

gyorsított járat lesz Pécs és Komló között

A pesti gyorsvonathoz hétköznapokon is lesz csatlakozás Komló felé

A tröszt illetékes osztályához, az AKÖV-höz és a MÁV helyi állomásfőnökségéhez érkezett javaslatok alapján egy jelentős módosulás lesz a busz-, illetve a vasúti menetrendnél, amely a komlóiakat is érinti.

Pécsről, illetve Komlóról gyorsított járatokat indítanak. Ez azt jelenti, hogy a megyeszékhelyről induló komlói busz útközben egyetlen megállónál sem áll meg, csupán egy-egy feltételes megálló helyre áll meg: befelé a fémipari technikumnál, kifelé a Lenin téren.

A gyorsított társasgépkocsik indulása Pécsről: 6 óra, 8-10-12-14-16 óra. Komlóról: 7-9-11-13-15-17 órák. A többi járat menetrendje nem változik, a buszok minden megállónál megállnak.

A gyorsított járatokon nem lesz kalauz, indulás előtt kezelik a jegyeket. Ha az utazóközönségnek a fenti módosítás megfelel, a gyorsított járatok számát tovább növelik a későbbiek során.

A vasúti menetrendváltásnál bizonyára sok embert érint az a megvalósított javaslat, hogy az esti órákban induló pesti gyorsvonathoz, hétköznapokon is lesz csatlakozás Komló felé. A Komlóra induló személyvonat Dombóvár felé megvárja az említett gyorsvonatot, és hétköznap — vasárnap egyaránt este fél 10-kor érkezik városunkba. Ezzel a megoldással nemcsak a Pest-ről érkező utasokat kímélik meg a többlettutazástól, de csatlakozást biztosítanak a Balatonra utazott kirándulók számára is. A szakvezetők megállapodtak abban is, hogy az

AKÖV a komlói állomáson buszjáratokkal várja az utazóközönséget, és Kőkőnyösbe, valamint III-as és Béta-aknára szállítja a munkásokat.

A hosszúhetényiek kívánsága is megoldódik azzal, hogy egyetlen nap megjárhatják Budapestet. A Pécsről 4 óra

30-kor induló buszjáratot 10 perccel előbb indítják, így a hetényiek elérik a Komlóra induló hajnali személyvonatot, amellyel Dombóvár felé csatlakozást kapnak a pesti gyorsvonathoz.

Az új menetrend május 27-től lép életbe.

A mázai körlet gépműhelyében dolgozik Stöckner József Kovács. Az utóbbi hetekben sok munkája akad a rédler felvonó láncával. Gyakran 20-23 méter magasban kellett dolgoznia fagyban, hóban, esőben. A nehézségek ellenére munkáját kifogástalanul látta el. Felvételünk az elszakadt rédler láncok összeállításában közben mutatja be Stöckner Józsefet.

A vájártanulók országos versenye

Az évenként megrendezésre kerülő „Szakma kiváló dolgozója” országos verseny immár hagyományá vált. Az ipari tanulók szakmai áganként mérik össze tudásukat, s az első helyezést elérték soron kívül kapják meg szakmunkásbizonyítványukat.

A vájártanulók országos versenyét ez alkalommal Pécsen, az András-akna melletti tanbányában rendezték meg, melyen 9 intézet legjobb vájártanulói vettek részt. A kétnapos

versenyidőszak alatt a résztvevők elméleti és gyakorlati tudásból vizsgáztak.

Az országos versenyen részt vett a komlói iparitanuló-intézet is. Az intézetet három harmadéves vájártanuló, egy motorszerelő, egy esztergályos, egy kárpitos és egy női szabó képviselte.

A vájártanulók elővájási munkát végeztek meddőben és vegyesben 3 ezer milliméteres TH-biztosítással. Ebinger

József főmérnök, a versenybizottság elnöke szerint a fiatalok lényegesen jobb elméleti és gyakorlati tudásról tettek bizonyítványt, mint az előző években.

Bár az értékelés még folyamatban van, a helyezések kiemelését illetően tájékoztatást kértünk Fusch Jánostól, az iparitanuló-intézet igazgatójától.

— Az eddigi meglátások szerint a vájártanulóink a hatodik, a kárpitos tanulóink a 11. helyen végeztek. Motorszerelő és esztergályos versenyzőink nem kerültek be a legjobb 10 közé. Sajnos, a tavalyelőtti és a tavalyi versenyen sem értünk el jobb eredményt. Ennek ellenére bízunk abban, hogy a jövő évi versenyen legalább az első három helyezett között leszünk.

BÍRÓSÁGI KRÓNKA

Ítélet csalás, tiltott határátlépés kísérlete és halált okozó bűntettben

Dömötör Imre és felesége (Liszt Ferenc u. 15) tiltott határátlépés kísérlete bűntettben, társadalmi tulajdon sérelmére sikkasztással elkövetett bűntettben, továbbá kétféle rendbeli kuruzslás bűntettben kapott büntőbüntetést.

A már büntetett előéletű Dömötör Imre fogtechnikusi szakvizsgája után más pályára lépett. Különböző vállalatoknál helyezkedett el, de huzamosabb időt sehol sem töltött. Kossuth-bányáról például fejelemileg bocsátották el. Szabadejében iparengedély nélkül fogpótlásokat végzett különböző személyeknek. Olyan feladatra is vállalkozott, melynek ellátásához orvosi képesítés szükséges. Cselekménye tehát a kuruzslás bűntettének fogalmát merítette ki. Hogy elkerülje büntetését, házastársával elhatározta, hogy disszidál. A külföldre szökéshez pénz kellett. Dömötör Imréné, a Fodrász KTSZ volt alkalmazottja, a

rábízott 4918 forintos bevételt nem adta postára, magánál tartotta. Emellett 525 forintot vitt ki a kasszából magán célra.

A vádlottak az összeg birtokában lakásukon a főbérlet tulajdonát képező ruhaneműk egy részét magukhoz vették, Budapestre utaztak, majd onnan a nyugati határ felé vetették útjukat. Itt azonban elfogták őket.

Dömötör Imrét egy év és hat hónapi, feleségét 10 hónapi börtönbüntetésre ítélte a bíróság, egyúttal kötelezték őket az okozott kár megtérítésére. (Az elítéltek enyhítésért fellebbeztek.)

Simon Sándor (bogádi lakos) III-as aknában volt napszínti főcsofátos. A foglalkozási szabályok tudatos megsértéséből eredő, halált okozó veszélyeztetés büntette miatt ítélte el a bíróság 2 év és hat hónapi börtönbüntetésre és foglalko-

Az illetékesek válaszolnak

A somágtetői üzletház megnyitására

A múlt hónapban megírtuk, hogy a helyi Építőipari Vállalat április 1-re befejezi a somágtetői üzletház építését. Minthogy az időjárás hátráltatta a munka végzését, ezért a beruházó egyhónapos halasztást adott. A megnyitás — érthető okok miatt — kitolódott. Az üzletek berendezésével kapcsolatban kértünk tájékoztatást a Baranya megyei Élelmiszer Kiskereskedelmi Vállalat áruforgalmi osztályának vezetőjétől, Guliyás Ferencről.

— A húsbolt berendezésének szerződés szerinti elkészítése április 30-ára várható. Így ezt a boltot előreláthatóan május első napjaiban helyezik üzembe. Az önkiszolgáló élelmiszer-bolt berendezésének átadási határideje május 31-e. Bár a kivitelező vállalat ígéretet tett, hogy a munkálatokat a szerződés szerinti időre elvégzi, mégis úgy gondoljuk, hogy az üzemeléssel késünk.

A kései szállítás miatt vonták ki a tejboltból a fehér kenyeret

Egyik tudósítónk a napokban megírta: nem tartja helyesnek, hogy fehér kenyeret nem adnak a tej-kenyér boltban. Ezzel kapcsolatban Ragoncsa Vendel, az Élelmiszer-kiskereskedelmi Vállalat igazgatója nyilatkozott.

— Amikor a tej-kenyérboltból kivontuk a fehér kenyeret, a vásárlók jobb ellátása végett bennünket. A hét szaküzlet közül csak kettő működik két műszakban. A fehér kenyeret legtöbbször déltájban, vagy a zárás előtt szállította a kenyérgyár. Ilyenkor tumultus, sorbanállás támadt. Időnként az is előfordult, hogy az üzlet dolgozói csak túlórában adhatták el a készletet. A vásárló a fehér kenyeret az élelmiszerboltokban általában az esti órákig megkaphatja.

Más szállítási nehézségek is adódnak. Ilyen például, hogy a város külső üzleteibe (Dávidföld, Béta-akna, Anna-akna, Gesztenyés stb.) későn jut el a péksütemény. Egy-két motoros tricikli beállítás jelentősen javítaná a helyzetet.

(Az utóbbi gondolatot mi is helyeseljük, azonban a fehér kenyér kivonásával kapcsolatos magyarázat csak részben elfogadható. Helyesebb lenne ugyanis, ha a tej- és kenyérboltban is lenne fehér kenyér

Gyümölcsárusító pavilon épült Sikondán

A közelgő kirándulási időre a MÉK is készül. Sikondán előregyártott elemekből zöld-ség-gyümölcsárusító pavilont létesített a fürdő területén. Az új egységet a földnyelben nyitják meg. Itt főleg gyümölcsöt és hűsítő italokat árusítanak majd.

Az építmény tereprendezése ugyanis nem történt meg, s az üzletek nyitását akkor sem vállalhatjuk, ha a berendezések elkészülnek. Jogos kifogásunkat a vállalattal közöltük, de a mai napig nem kaptunk érdemleges választ.

(Érdeklődésünkre az Építőipari Vállalat szakvezetői közölték, hogy az üzletház belső és külső munkáit, valamint az épület környékét rendben adják a hónap végéig.)

Az AKÖV válasza

A nagymányokiak nevében több aláírással ellátott levelet kaptunk. A levélírók kifogásolják, hogy Nagymányok és Komló között rendszerint túlszűfolt kocsikban szállítják a munkásokat. A délelőtti műszakban sokszor 18-20 álló utas is van, jöllehet a szabály ezt tiltja. A panaszosok ezzel kapcsolatban kifejezésre juttatják, hogy ez az álla-

pot nemcsak törvényellenes, de méltánytalan is a nehéz fizikai munkát végző dolgozókkal szemben.

Varga Józsefet, az AKÖV helyi üzemegységének vezetőjét kértük válaszára.

— A panasz felvetése jogos, ezért sürgősen intézkedünk. A továbbiakban egy járatra csak a megengedett létszámhoz (Ikarusnál 40 személy) adunk ki bérletet. Gondoskodunk róla, hogy a többi utast más kocsival szállítsuk el.

Egyéb bejelentésre közölhetem, hogy a kőkőnyösi taxi-állomást valószínű már a héten működtetjük. Ez az utazók előnyét szolgálja, hiszen a pécsi busz kalauza jelentheti a forgalmi irodába a Lenin vagy a Petőfi téren lemaradt utasok számát. A taxi esetében pedig a Kőkőnyösben történő bejelentkezés olcsóbbá teheti a viteldíjat, mert nem kell minden esetben a Kossuth térről indulni a bérkocsinak.

Az utóbbi időben tapasztalt taxi-hiányra vonatkozóan elmondhatom, hogy a rendelkezésemre jelenttem az AKÖV pécsi igazgatóságának. Ígéretet kaptam, hogy ismét felméri a helyi igényeket, s ha szükséges, hosszabb munkaidőt állapítanak meg a taxivezetők részére.

Fiatalok, jöjjetek Komlóra

VÁJÁRTANULÓNAK!

FELVÉTELI FELTÉTELEK: 8 általános iskolai végzettség, 15-17 éves életkor.

Vájártanulóidő: 3 év

A tanulók a tanulmányi eredménytől függően már az első félévtől 120-540 forintig terjedő ösztöndíjat kaphatnak.

Jelentkezni lehet: Munkaügyi Minisztérium 501-es számú Iparitanuló-intézet Igazgatóságán, Komlón.

54 egységgel növelik a szén fűtőértékét

Gyorsok István, az északi üzem vezetője megbeszélést tartott a mázai körlet párt- és szakszervezeti bizottságának titkáraival, valamint az szb. bér- és termelési felelősével.

Napirendként egyetlen pont szerepelt:

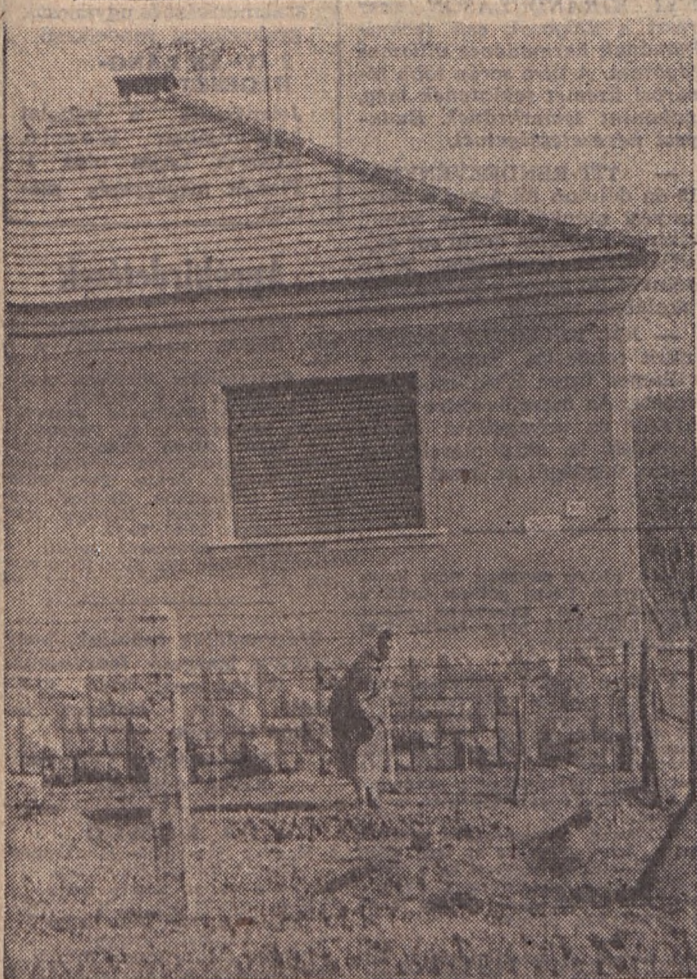
hogyan lehetne Mázán még gazdaságosabbá tenni a termelést, hogyan lehetne nagyobb arányú megtakarítást elérni.

A megbeszélés eredményeként elhatározták, hogy a körletnél az előírt 3756 kalória értékű szén helyett ez évben 3810 kalóriás szénet bányászunk, így mintegy egymillió forint megtakarítást érnek el. Az eddigi 20 százalékos helyett 30 százalékra növelik a hazai lombos bányafa felhasználási arányát, ami népgazdasági szinten több ezer devizaforint megtakarítást eredményez.

A mázai körlet dolgozói az idén 1 millió 800 ezer forintot kívánnak megtakarítani.

Menetrendtáblákkal látták el a buszmegállókat

A város lakói közül sokan kifogásolták, hogy az autóbusszmegállónál nincs feltüntetve a járatok érkezési és indulási ideje, s ez nehezíti az utasok időbeosztását. E régi és jogos kívánságot a 12-es AKÖV helyi kirendeltségének fajtájai a közelmúltban orvosolták. Társadalmi munkában minden járáthoz elkészítették a menetrendet, azt fémplakokra másolták s kifüggesztették a megállóhelyeken.

A „Tegyük széppé városunkat!” népfrofrontfelhívás Mánfán is élénk visszhangra talált. Alig van olyan ház, ahol ne takarítanak, ne csinósítanak a lakás környékét. Fotosunk Kiss Imréné őrködtette meg, amint a kiskertben virágágyást készített. A család már az előző években is odaadón szorgoskodott. Bizonyíték erre, hogy a ház falán ott díszlik a „Tiszta udvar — rendez ház” tábla.

Új KOMLÓ

AZ MSZMP VÁROSI BIZOTTSÁGA ÉS A VÁROSI TANÁCS LAPJA

XII. ÉVFOLYAM, 32. SZÁM

ÁRA: 50 FILLÉR

PENTEK, 1962. ÁPRILIS 20.

A szovjet pártmunkásküldöttség látogatása városunkban

beszédében a következőket mondotta:

— Kedves elvtársak, barátaim, kedves bányász testvéreink! Engedjék meg, hogy forró köszönetet mondjak a szívélyes fogadtatásért, amelylyel minket, az SZKP képviselőit köszöntöttek, megköszönjem azokat a meleg szavakat, amelyekkel az Önök vezetői fogadtak bennünket.

Mi, az SZKP pártmunkásküldöttség tagjai hálatelt szívvel gondolunk azokra a napokra, amelyeket Magyarországon töltöttünk, arra, amit itt, Baranyában is tapasztaltunk.

Mindenütt mint barátot, harcostársat fogadtak minket.

— Minden népnek vannak tradíciói, szokásai, hagyományai. Amikor Pécsre érkezünk, kéményseprővel találkoztunk. Úgy mondják, örömet, boldogságot jelent ez Önöknél. Ez bebizonyosodott, hiszen találkoztunk a magyar munkásosztály kiváló képviselőivel, a bányászokkal.

— Komló sajátossága, hogy munkásai önfeláldozóan, keményen dolgoznak. A bányászok adják a szemet, amelyből a fény, a meleg, az energia lesz. Az önök munkája nehéz és tisztességes. Sok sikert kívánok az

önök áldozatos munkájához.

Ezt követően az SZKP Központi Bizottságának üdvözlését tolmácsolta Komló bányászainak.

— Jó hírek van a komlói bányászoknak és városuknak. Sokat mulaszt az, aki Magyarországon jár és nem jön el Komlóra. Mi eljöttünk, hogy átadjuk Önöknek a Szovjetunió Kommunista Pártja és személy szerint Hruscsov elvtárs meleg, baráti üdvözlését.

— Azért jöttünk, hogy a pártmunka tapasztalatait tanulmányozzuk, hogy tanuljunk egymástól. Benyomásaink jók. Látjuk, hogy az MSZMP politikája népszerű, a dolgozó emberek követik a Kádár elvtárs vezette Központi Bizottságot.

Becsüljük a magyar munkásosztályt, amely 1919-ben az orosz munkások példáját követve létrehozta a Magyar Tanácsköztársaságot.

— Most, a VIII. pártkongresszusra készülve sok szép munkaversenyvállalásról, eredményről hallottunk az ország-

(Folytatás a 2. oldalon)

Mind az öt bányauzem csatlakozott a Kossuth bányaiak kongresszusi versenyfelhívásához

Teljesítménynövelés, fatakarakosság, minőségjavulás, palacsökkentés a vállalások között

Mint arról már beszámoltunk, a Komlói Szénbányászati Tröszt Kossuth-bányauzemének dolgozói a Magyar Szocialista Munkáspárt VIII. kongresszusa tiszteletére versenyi kezdeményezték a párt által alapított kongresszusi zászló elnyeréséért. Vállalásaik közzétételével egyidejűleg — felajánlásukat lapunk április 13-i számában ismertettük —, versenyre hívták a tröszt valamennyi bányauzemét.

A szak szervezeti trösztbizottság szerdai tájékoztatása szerint a Kossuth-bányaiak versenyfelhívásához mind az öt bányauzem csatlakozott.

Béta-akna

dolgozói éves tervükön felül 4 ezer 200 tonna szemet termelnek, s ezzel mennyiségi tervüket 101 százalékra teljesítik.

Összüzemi teljesítményük — éves szinten — 103 százalék lesz. A szén fűtőértékének növelése céljából megszervezik a meddőválogatást, s ezzel egyidejűleg a csillék rendszeres és előírás szerinti tisztítását.

A III. szintű, egyes nyugati koncentráció előkészítése során megoldják azt is, hogy a gumiszalagon szállított szén közül a darabos meddőt mechanikai úton leválasszák.

A tervezett önköltséget 99,5 százalékra teljesítik. Itt százalékról 18 százalékra növeli a felhasználásra kerülő hazai lombos bányafa arányát, s ezzel jelentős devizát takarítanak meg a népgazdaságnak.

Zobák-akna

dolgozóinak kongresszusi felajánlása külön említést érdemel, hiszen összeállításakor az 1964. évi beinduláshoz szükséges feltételek biztosítását vették alapul. Vállalták, hogy

feltárási és elővájási tervüket 102 százalékra teljesítik. Éves szinten 50 folyóméter, 4000 milliméteres feltáró vágattal többet hajtanak ki.

E teljesítést elsősorban a termelékenység növelésével érik el. Az első negyedévhez viszonyítva a hátralévő kilenc hónapban 8 százalékkal emelik a feltárási teljesítményt.

A gépészet, dolgozói vállalják, hogy a gépesítési technológiájának elsajátítása érdekében

ez évben egy gépkezelői tanfolyamot szerveznek, melynek vizsgájára még a kongresszus megkezdése előtt sor kerül.

A tanfolyamon a jelentkezőket megismertetik a nagy teljesítményű Albó fűrógépekkel, a gépek kezelésének szabályával, technológiájával. Ezen túlmenően

a kongresszusig elkészítik az üve-forgatva működő fűrógép kísérleti példányát.

Az anyagsopori a gépészettel közösen vállalja, hogy május 15-ig az aknaudvart egy előre készített terv alapján lomtalanítja a használható anyagokat és alkatrészeket megfelelő helyen tárolja.

A műszaki dolgozók biztosítják a csapatok anyag-és üres-csilleállítását, segítséget nyújtanak a munkaszervezésben, a fejlett módszerek elsajátításában.

III-as akna

dolgozói a kongresszus tiszteletére

éves termelési tervüket 101,5, összüzemi teljesítménytervüket 103, az önköltségi tervet 99 és a kalóriatervet 100 százalékra teljesítik.

Fokozzák a gépi jövesztést, a pajzosfejtések termelési arányát, s befejezik a rőbbantásos termelési mód kidolgozását. Az év folyamán gépi úton 5 ezer tonna szemet nyernek, ezen belül szénfűrésszel ezer tonnát, két szkréper alkalmazásával 4 ezer tonnát.

Pajzosfejtésekből a múlt évi 6 ezer 300 tonna helyett az idén 100 ezer tonna szemet adnak a népgazdaságnak.

Tavaly a bányauzemnél 8 rakodógéppel 14 ezer 052 tonna szemet és meddőt rakáltak fel. Ez évben 6 rakodógéppel 40 ezer tonnát. A tervezett 2,4 százalékról 10 százalékra növelik a hazai lombos bányafa felhasználási arányát.

Anna-akna

dolgozói a termelési és az összüzemi teljesítménytervet egyaránt 101 százalékra teljesítik.

Önköltségben 99,5 százalékos eredményt érnek el.

Az üzem mennyiségi termelési terve a múlt évhez viszonyítva 8,4 százalékkal emelkedett. Ezt a teravnövekedést a ciklusos munkaszervezés hatékonyabb megvalósításával, a fejtési sebességek növelésével kívánják túlteljesíteni. A fémáramok használata lehetővé teszi, hogy a szállítóberendezéseket a támnélküli fronthomlokra szereljék, s így a szén 60 százaléka lapátolás nélkül kerüljön a szállítóberendezésre.

Az összüzemi teljesítménytervet a koncentrált szállítást további növelésével, széntároló bunker bekapcsolásával kívánják teljesíteni.

Az Északi Üzem versenyvállalása lapzártáig nem érkezett be.

A. N. Seljepin elvtárs, a Kossuth-bányai nagygyűlésen

A hazánkban vendégeskedő szovjet pártmunkásküldöttség két napot Baranyában töltött. Erkezésük napján, kedden délután rövid látogatást tettek városunkban is. A. N. Seljepin elvtárs, a Szovjetunió Kommunista Pártja Központi Bizottsága titkárának vezetésével. A küldöttség tagjai voltak: O. M. Bagdaszárján elvtárs, az Örmény Kommunista Párt Központi Bizottságának másodtitkára, a Központi Revizós Bizottság tagja, P. F. Pigalev elvtárs, az SZKP Központi Bizottságának osztályvezető-helyettese, L. I. Majakov elvtárs, a rosztovi területi pártbizottság másodtitkára, A. P. Botvin elvtárs, a kejevi területi pártbizottság másodtitkára, J. A. Lavrikov elvtárs, a leningrádi városi pártbizottság másodtitkára, G. N. Bocskarjov elvtárs, a moszkvai városi pártbizottság másodtitkára, Z. M. Bubnova elvtárs, a szaratovi területi pártbizottság titkára, Sz. G. Zavitsszkij elvtárs, az SZKP Központi Bizottsága alosztály-vezetője és V. A. Krucskov elvtárs, az SZKP Központi Bizottsága munkatársa. A vendégeket elkísérte Fehér Lajos elvtárs, a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottságának titkára, Rapai Gyula elvtárs, az MSZMP Központi Bizottságának póttagja, az MSZMP Baranya megyei bizottsága elsőtitkára, Novics János és Papp János elvtársak, a megyei pártbizottság titkárai, s megyénk több más vezető személyisége.

A szovjet pártmunkásküldöttség — a kiadott programtól eltérően — korábban érkezett városunkba, ahol az MSZMP városi bizottsága nevezett Dittrich József elvtárs közönlötte a vendégeket. Röviddel ezután Kossuth-bányára látogattak. Az újfűrdő felőlvásójában a kiszálló délelőtti harmad és a leszállásra készülő délutánosok, valamint városunk többi bányauzemének, vállalatainak, hivatalainak képviselőivel találkoztak a vendégek az itt tartott nagygyűlésen.

A kommunizmust építő Szovjetunió küldöttei Bertus

Szilágyi Sándor elvtárs átadja a Kossuth-bányaiak ajándékát

Imre elvtárs, az MSZMP Kossuth-bányai bizottsága titkára üdvözölte, majd Dittrich József elvtárs mondott beszédet. Tájékoztatójában vázolta Komló városá fejlődését. A jelenlegi kulturális ellátottságról, az emberek tanulási lázáról, a szocialista brigádokból nevelődő új típusú emberekéről, jelenünkről, jövőünkről szólt az előadó, majd meleg szavakkal méltatta a pártmunkásküldöttség látogatását, a szovjet-magyar barátságot. Ezt követően Szilágyi Sándor Kossuth-bányai szocialista munkabrigád-vezető, akinek nemrég a Szocialista Munkáért érdemrenddel tüntettek ki, bányásztársai nevében ajándékot nyújtott át a küldöttség vezetőjének, Seljepin elvtársnak. A brigádvezető ígéretet tett arra, hogy a komlói bányászok munkájukkal hozzájárulnak a szocialista tábor erősödéséhez.

A nagygyűlés résztvevői a mikrofonhoz lépő Seljepin elvtársat nagy tapsal köszöntötték. A küldöttség vezetője

A nagygyűlés résztvevőinek egy csoportja Kossuth-bánya felőlvásójában

Éljen a kommunizmust építő Szovjetunió!

A szovjet pártmunkásküldöttség látogatása városunkban

(Folytatás az 1. oldalról.)

ban — így Komlón is. — ahol szintén kibontakozott a kongresszusi munkaverseny.

— Mi a Szovjetunióban a XXII. pártkongresszus által megjelölt kommunista építőmunka feladatait hajtuk végre. Biztosíték erre nagy pártunk szoros kapcsolata a néppel, a Központi Bizottság bölcsessége, előrelátása és Hruscsov elvtárs energikus, határozott munkája, népünknek a kommunizmusnak való ragaszkodása.

A nagy tapsal fogadott beszéd után Pigarev elvtárs, az SZKP Központi Bizottsága osztályvezetője lépett a mikrofon elé: — Nekem jutott az a megtiszteltetés, hogy Önöknek, a magyar munkássztrálya élharcosainak átadjam azokat a szerény ajándékokat, emléktárgyakat, amelyek Önöket barátságunkra, látogatásunkra kell hogy emlékeztessék. Ezután átnyújtotta Lenin kisinyített mellszobrát, Lenin beszédeit tartalmazó gramofonlemezt, leningrádi fényképalbumot és emléklakettet. Az ajándékokat Bertus Imre, Kosuth-bánya pártbizottságának titkára köszönte meg, majd az Internacionálé hangjaival végétért a nagygyűlés.

A vendégek ezután az új legényszállót tekintették meg. Seljegin elvtárs és a küldöt-

A szovjet pártmunkásküldöttség a Kökönyösi legényszállóban

ség tagjai az iránt érdeklődtek, mennyibe került az a csillogó, szép épület, kapnak-e teljes ellátást a szállás lakói, van-e nevelő a munkásszálláson. A kérdésekre a szálló gondnoka válaszolt. Az impozáns előcsarnok után a játékszobába, majd a tv-klubba kalauzolta a vendégeket, ahol Seljegin elvtárs mosolyogva

jegyezte meg: — Mi a kommunizmust építjük, az itteni szálló lakói viszont már úgy érezhetnek, mintha a kommunizmusban lennének.

Az első emeleten találomra benyitottak a vendégek az egyik szobába, ahol Poór Zoltán Kosuth-bányai csillással beszélgettek. Seljegin elvtársat az érdekelte leginkább, hogy milyen könyveket olvas, mivel sok könyvet látott a szobában. Ezután a fiatalember életéről, munkájáról beszéltek. Arról, hogy mivel tölti szabad estéit. Tréfásan szegezte azt a kérdést a fiatalember mellé, hogy sokat isznak-e a bányászok. Poór talpraesetten azt válaszolta, hogy emberre válogatja. Van, aki megissza, van aki összegyűjti a pénzt. Ó is jól keres, amellyel, hogy segíti a szüleit, öt öltöny új ruhát vett magának, s még 10 ezer forintja van a takarékbán.

A küldöttség végül rövid autótutatt tett Kökönyös-nyugaton és Dávidföldön, majd továbbfolytatta útját. A szovjet pártmunkásküldöttség kedd délután Pécssett volt, szerdán Harkányba látogatott, majd megtekintett egy termelészövetkezeti s baranyai körútjuk végén visszatértek Budapestre.

Ipari tanulóink újabb sikere Várpalotán

A napokban tartották meg Várpalotán az ipari tanuló területi kulturális szemléjének bemutatóját. Színjátzócsoporthoz, énekkarok, népi és társasági táncosok mérték össze tudásukat. A helyi 501-es Iparitanulói Intézet fiataljai három pár képviselte a társasági táncversenyen. A komló fiatalok mellett még hat intézet legjobbjai vettek részt.

Fiatalkaink szép sikert értek el. A Czukor András, Laki Erzsébet pár a hat kötelező táncbemutató után első helyezést ért el. Nemcsak a közönség tetszését nyerték el, de a bíráló bizottság is elismerően nyilatkozott. Méltán kaptak aranyérmeket. Nem sokkal maradt el mögötte a Berg Endre, Horváth Zsuzsanna pár, amely ezüstérmét nyert. A Kerék-

gyártó László, Lacher Ottilia pár negyedik lett. A komló siker Balogh Géza táncosnár munkáját dicséri. A táncverseny 1-2. helyezettje május 19-én és 20-án Budapesten indul az országos táncbemutaton. Az ideai kulturális versenyen az 501-es intézet immár a második ezüst érmet nyert. A Kerék-

G. Martinov:

A Föld nővére

(46.)

Egyszerre ébredtek fel mind a hárman. Nem emlékeztek, mikor aludtak el, de órajukra pillantva ráeszméltek, hogy tíz órát aludtak. Július 24-ének „reggelen” volt. A terepjáró mellett a padlón ott volt a tál a lepények-kei. Szóval a Venus-lakók itt jártak az „éjjel”. Romanov behozta a tálát a gépbe, és az első mellé rejtette. Belopolszkij kicserélte a kötetet Balangyin lábán. Aztán megreggeliztek, és várták a feleményeket. Az órák teltek egymás után... Végre „délután” két óraker szajt hallottak. Nyikorogtak a gerendák, hangos lábodobogás hallatszott. Tíz „teknős” és három Venus-lakó fogta körül a terepjárót. Elérkezett a döntő pillanat. Miért jöttek ilyen sokan? Mit akarnak tenni?... Az egyik Venus-lakó a gép-hez ugrott, és bekopogott az ablakon. Az emberek már tud-

ták, hogy ez azt jelenti, száll-
janak ki.
Belopolszkij látszólag nyugodtan lépett ki elsőnek. Majd utána Romanov.
Am a Venus-lakó ismét kopogott. Követelte, hogy mind a hárman jöjjenek ki. Ez nagy-
nyon is nyilvánvaló volt.
Balangyin nem tudott kiszállni. Összeégett lábait leg-
kisebb mozdulatra kegyetlenül fájtak. Hogy magyarázzák meg ezt a Venus-lakóknak?
Belopolszkij a professzor lábára mutatott, és tagadóan megrázta a fejét. De a furcsa lény nem értette meg és folytatta a kopogást. A másik Venus-lakó felemelte a kezét. A „teknősök” közelebb jöttek. A helyzett fenyegetővé vált.
Balangyin hihetetlen erőfeszítést tett, hogy megpróbáljon kiszállni, de nyögve visszazuhan az ülésre. Vastag verejtékcseppek gördültek végig arcán.
— Nem bírok! — mondta. — Inkább a halál!
A Venus-lakó abbahagyta a

kopogást. Két társához fordult, azok meg órá néztek. Ūrhajósaink esküdni mertek volna, hogy beszélgetnek egymással, de semmiféle hang nem hallatszott, lapos ajkuk meg sem moccan. Ha beszélgetés is volt, „némán” zajlott le. „Gondolatkicserélés, vagy mi? — gondolta Belopolszkij. — Vagy pedig láthatatlan mímika?”
A Venus-lakók nem sokáig „tanácskoztak”. Egyikük a kijárat felé ugrat. A többiek ott maradtak a gép körül, de többé nem követelték, hogy Balangyin kiszálljon belőle.
Vártak valamire.
A hatalmas „teknősök” közeli szomszédsága s az a tudat, hogy vadállati pófájuk a fejük fölött magasodik, kellemetlen érzésekkel töltötte el a két Ūrhajóst, akik kénytelenek voltak egy helyben ácsorogni. Nem tudták, hogy visszatérhetnek-e a gépbe.
Romanov rászánta magát. Igyekezett minél lassabban mozogni, nyugodtan visszafordult, és kinyitotta az ajtót. Sem a „teknősök”, sem a két visszamaradt Venus-lakó egyáltalán nem reagált rá. Erre beszállt a gépbe, és a helyére ült.
Semmiféle fenyegető mozdulat.
Belopolszkij követte a geológust, és még be is csukta maga után az ajtót. Ott sem akadályozta meg senki.
A „teknősök” négy lábra ereszkedtek, és most meglepően hasonlítottak a földi teknősbékákra. Csak a méretük volt hatalmasabb amazokénál. Mozdulatlanul álltak. Mintha tíz vöröses rózsaszínű, négy oszlopon álló lugas nőit

Semmi erő sem homályosíthatja el annak a fáklyának a fényét, amelyet Lenin emelt magasra

Vasárnap, április 22-én lenne 92 éves Vlagyimir Iljics Lenin, a marxizmus tanításainak továbbfejlesztője, a Szovjetunió Kommunista Pártjának és a világ első szocialista államának megalapítója, a nemzetközi munkásmozgalmángesű vezetője. Az évfordulón Gorkij 1924-ben írt visszaemlékezésének egy részletét adjuk közre.

Arcképét nehéz megfesteni. Lenin, kifelé csupa szó, mint ahogyan a hal csupa pikkely. Ugyanolyan egyszerű és őszinte volt, mint mindaz, amit mondott.

Hősiességéből csaknem teljesen hiányzott a külső csillogás, hősiessége az Oroszországban eléggé gyakori, szerény, aszketikus áldozatkésztség, a becsületes orosz értelmiségi forradalmár áldozatkésztsége, aki rendületlen meggyőződéssel hiszi, hogy a földön lehetséges a szociális igazságosság: annak az embernek a hősiessége, aki fáradtságos munkát végez az emberek boldogságáért, s ezért lemond a világ minden örömeiről.

Messzire előre látott, s a tizenkilenc-huszonegyes éves szerepeiről gondolkodva és beszélve, gyakran és csalhatatlanul előre kitalálta, milyenek lesznek ezek az emberek néhány év múlva. Nem mindig akartunk hinni a jóslatainak, gyakran bántóak voltak, pedig sajnos, jó néhányan igazolták szkeptikus jellemzését...

...Magával ragadott engem a benne világosan megnyilvánuló életakarát, s az élet főcéljainak aktív gyűlölete, győnyörködtem abban a fiatalos merészségben, amellyel minden eltöltött, amihez csak nyúlt. Lenyűgözött emberfeletti munkakésztsége. Mozdulatlan könnyűek, fűrgök voltak, s kevés, de izmos taglejtése teljes összhangban állt kevéssédelv, melyet ugyancsak kevés szó és sok gondolat jellemzett. Mongolos típusú arcában is az élet hazugsága és keserűsége élen fíradhatatlanul küzdő ember éles szeme villogott, tüzelt, hunyorgott, kacintott, gúnyosan mosolygott, haragtól lángolt. Szemé-

nek csillogása még tűzezsébbé és világosabbá tette beszédét. Olykor úgy érezte az ember, hogy szellemének fékezhetetlen energiája szikrát szór a szeméből, és szavai ezzel az epergiával telítve a levegőben ragyognak. Beszéde mindig a legyőzhetetlen igazság fizikai érzését keltette. Szokatlan és furcsa látvány volt a Gorkij parkjában sétáló Lenin — hiszen alakjával olyannyira összeforrott annak az embernek a fogalma, aki a hosszú asztal végében ül, s éles kormányösszemével mosolyogva, villogva, oko-

san, ügyesen vezet elvtársainak vitáit, vagy az emelvényen állva, fejét hátravetve szórája szabatos, világos szavai az elnémult tömeg felé, az igazságot éhező emberek mo-
szemébe.

Természetéhez hozzátartozott a vakmerőség, ámde ez nem a játékosok hasonlított vakmerősége volt, ez Leninnek azt a kivételes lelki frissességét mutatta, amely nemcsak abban az emberben van meg, aki rendíthetetlenül hisz a lajdon elhivatottságában, hanem az emberben, aki sokoldalúan és mélyesen átértékeli a külvilággal való kapcsolatát, a hiánytalanul megértette a világkatasztrófa melletti szerepet: a káros ellenségek szemé-
repet. Ugyanolyan élvezettel tudott sakkozni, mint amilyen-
nel a „Viseletek történetét” nézegette, óraszámra vitatkozott partnerével, dorgászott Capri köves, s a déli napló átírozott ösvényein sétált, a re-
kette aransárga virágaiban és a halászk szurtos gyere-
keiben gyönyörködött. Est-
pedig Oroszországról, a faluról szóló elbeszéléseket hallgatta

Szerette a tréfát, és egész testével tudott nevetni, tényleg nevetésben „tört ki” olykor a könnyekig. Jellegzetes rövid indulatszavának — „hm-hm” — végtelen skálájú árnya-
tudott adni, a maró gyönyörűt az óvatos kételkedésig. hm-hm-ben gyakran csendű meg az az okos humor, mel-
let az élet ördögi ostobaságait ké-
tően ismerő, éles látású ember tulajdonsága.

A Szokratész-koponyájú mindent látó szemű, tömzsi izmos Lenin nemegyszer fúcsa s kissé komikus pózá-
vágtá magát: fejét hátrasze-
te és vállára hajította keze-
ujjait valahová a hóna alá,
mellényébe dugta. Volt ebből a testátlásban valami bámul-
atosan kedves és mulatságos
valami győzelmesen kákaská-
dó, s az ilyen pillanatban egy-
valója sugárzott, eme gyar-
világ nagy gyermeke volt, s
mek ember, akinek fel kellett
áldoznia önmagát az ellens-
gésségnek és gyűlöletnek, ho-
válorá válják a szeretet mel-
ve...

...Semmi erő sem homály-
síthatja el annak a fáklyának
a fényét, amelyet Lenin emelt
magasra e meghibbant világ
lelki sötéttségében.

(Folytatjuk.)

volna ki a „szoba” padlójából.
A két Venus-lakó rövid ugrásokkal körbejárta a terep-
járót. Úgy látszik, figyelmesen vizsgál-
gatják. A szűk hely-
ségben hatalmasnak tűnő gép
egyáltalán nem hatott rájuk
ijesztően. Majd a falhoz tá-
volodtak és szembe fordultak
egymással. És újból azt a lát-
szatot kelítették, hogy beszél-
getnek. De a három ember,
aki figyelemmel kísérte őket,
látta, hogy szájuk most sem
mozog.
— Ha észlelnek — mondta
Balangyin —, márpedig ez
nyilvánvaló, akkor nyelvük-
nek is kell lenni. Tapasztala-
tunk szerint tudnak vonalozni,
tálat, kókelyhet készíteni, há-
zakat építeni. Mindez az al-
kotó értelem megnyilvánulása.
Ez pedig lehetetlen gondolat-
kicserélés, vagyis nyelv nél-
kül. Beszélnek egymással, de
hogyan?
Sem Belopolszkij, sem Romanov
nem válaszolt erre a fejtegetésre.
Most nem volt kedvük bölcsekedni.
A Venus-lakók magatartá-
sában mintha semmiféle fen-
yegetés nem lett volna, de az
embereket kínozták az a gondolat,
hogy semmit sem tudnak szándékukról? Talán
azt határozták, hogy Balan-
gyint a gépből való kiszállásra
kényszerítik?
A sajnálat, a könyörület, irgalom
nem az észlelnek velük született
tulajdonsága. Mindez csupán a
civilizációval jelenik meg. Vajon
milyen fokú a Venus-lakók civilizált-
sága? Erről fogalmuk sem volt.
Éltél vagy húsz perc...
Az eltávozott Venus-lakó

BOSZORKÁNYKONYHA

Ott, a kökönyösi domboldalon, ahol a gimnáziumhoz vezető lépcsősor merészen fut fel a tetőre, áll egy kétféletes, szürke épület. Fent munkáscsaládok laknak s élnek mindennapi, megszokott életüket, de lent, az alagsorban, a fás- és szeneskamrák, mosó- és szárítókamrák helyén valami mást talál a kíváncsi látogató.

Sokszínnú üvegeket, hasas lombikokat, karcsú mérőrudakat, kő- és ásványmintákat, háromkarú mikroszkópokat, fényképfelveteleket, elektromos szárítószekrényeket, mossa- rakat, töröket, kalapácsokat...

Valóságos boszorkánykonyha! Fiatal leány hajol a mikroszkóp fölé. A lencse előtt egy többszáz ezer évvel ezelőtt élt parányi élőlény megkövült maradványa csillog az erős megvilágításban... Aranyzó- ke hajú, karcsú, fehér köpenyt viselő nő áll egy színes folyadék teli kémiai berendezés előtt. Figyeli az anyag útját s közben jegyez...

Mindenki dolgozik. Élm, az a kislány, ott, a sarokban kormegállapítást végez. Egy másik vékonycsiszolatot készíti. Amott ketten is serénykednek a közetek összezúzásán, hogy könnyebbé válják majd a vizsgálat vézése.

Tizenkilencen dolgoznak a Mecseki Földtani Kutató-Fűrő vállalat földtani laboratóriumában. Négy férfi és tizenöt nő. A fiatalok munkahelyének is lehetne nevezni a labora-

tóriumot, hiszen az átlagos életkor alig haladja meg a huszonháromat. A legidősebb mindössze 35 éves, s a legfiatalabb nem érte még el a tizenhatot sem.

Ök tizenkilencen alkotnak egy brigádot. Szocialista munkabrigád. Vezetőjük Shomshich Lászlóné. Egyetemet végzett fiatal asszony. Geológus.

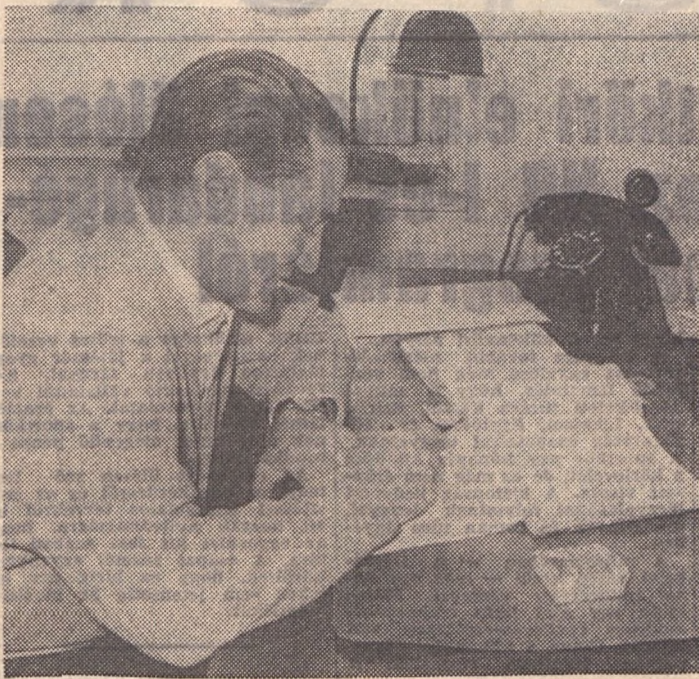
Két éve alakult a brigád, s kétszer nyertük el a szocialista munka ifjú brigádja címet. A másodszori oklevelet most, a május elseji ünnepségen kapjuk meg — mondja. Aztán a két év alatti történetéről beszél. A mozi- és színházlátogatásokról, a közös kirándulásokról, a névés születésnapokról, melyeket mindig kollektív ünnepelnek meg, a családi összejövetelekről, a munkáról.

Napi munkánk mellett ezévben szeretnénk befejezni a különböző vidékeken található mikroszkópikus őslélektan tudományos feldolgozását és rendszerezését, hogy milyen korban, milyen körülmények között jöttek létre. Ez nagy segítséget jelentene a széntelek korának és fajtájának meghatározásához. Egyébként laboratóriumunkban komplex anyagfeldolgozás folyik. Egy-egy fúrás teljes anyagát feldolgozzuk. Telepazonosításokat végzünk, jelenleg meg a komlói lász készénytelepek polinológiai vizsgálatait végezzük. Ezt a munkát külön csoport csinálja Bóna József biológus vezetésével.

Szó esik a tanulásról is. A brigádtagok közül háromnak van egyetemi végzettsége. Néki, a laboratórium vezetőjének, Várszegi Károlyné geológusnak és Bóna Józsefnek. Kistarr Erzsébet, Fetter Jánosné és Agoston Istvánné laboránsok, valamint Tálalt Teréz a technikum levelező tagozatán növelik tudásukat. A szakmai továbbképzés elengedhetetlen feltétele munkájuknak, hiszen állandóan friss anyaggal dolgoznak, és a vizsgálatok során számtalan új dologra bukkannak, melyeknek meghatározásához szakkönyvekre van szükségük. Az anyanyelven írt segédletekkel nincs baj, csak az idegen folyóiratokkal. Igaz ugyan, hogy hármian beszélnek németül, egy meg elfogadhatóan olvas francia szöveget, azért ez mégis kevés. Most arra törekednek, hogy mindenki legalább egy nyelvet megtanuljon. Ez nem lesz könnyű feladat, de szeretnék teljesíteni. A főigazgatóhoz tartozó három kutató-fűrő vállalat laboratóriumai közül a komló a legjobb. Erre a brigádszerződés is kötelezi őket...

Császár Zoltán

A főkönyvelő mint tanácsstag

Heidecker Pált, az Erömű főkönyvelőjét, mint tanácsstagot kerestem fel munkahelyén, mégis első kérdésem a pernyehullással volt kapcsolatos.

Tizenkét éve vagyok a vállalat főkönyvelője s nagyjából ismerem a problémákat. Tudom, hogy a városban még mindig elégedetlenek velünk. A nyárón — kísérlet céljából — az egyik kazánál beszerel-

választó berendezést. A szakemberek ettől további javulást várnak.

E rövid szakmai tájékoztató után a közügyekre terelődött a szó.

A Májális téri lakók 1957-ben választottak tanácsnagot. Igen előnyös helyzetben vagyok, mert választóim többsége itt dolgozik az Eröműnél. Kérésüket (a bekötő út építését és a közvilágítás szerelését) sajnos nem sikerült e-ideig elintéznem. A lakók azt még megértik, hogy útra most nincs pénz, de hogy a közvilágítás kisélekedik, az jogos kívánság. Tavaly a DEDÁSZ-nak nem volt kellő számú munkása, most meg a tanácshoz nincs pénze...

A 69-es körzetben, ahol bizalmat szavaztak Heidecker Pálnak, néhány választóival is beszéltem.

Az ó ajtaja mindig nyitva van mindenki előtt, —mondta az egyik. — Szerény ember. Megbízásának lelkiismeretesen eleget tesz — így a másik. Az igazgató is hasonlóan vélekedett —amióta Heidecker

elvtárs az Eröműnél dolgozik, a mérleghiányt nem ismerjük, s pénzügyi nehézségeink sem akadnak.

Nem véletlen ez, hiszen a tanács pénzügyi állandó bizottságában is szorgosan tevékenykedik s jól ismeri a bizonylati fegyelmet, — hangsúlyozta egy újabb dolgozó társa, illetve választója.

Amikor Heidecker Pállal összegeztem a hallottakat és tapasztaltakat, a dícsérő jelzőre csak ennyi mardot.

Ez csupán kötelessége sítés, Nemesi — izbányó

Új helyre költözik a népművészeti bolt

Korábban már hírül adtuk, hogy a Kaszárnya patak betonozása miatt lebontják a népművészeti pavilont. A népművészetieknek a városi tanács a Kossuth utcában, a Helyiipari Vállalat volt rádiószerviz helyén adott üzemhelyiséget. Minthogy legutóbb itt bádogosok dolgoztak, a helyiséget átalakították. A munkálatokkal még ebben a hónapban végeznek.

A pavilonban április 29-én árusítanak utoljára. A következő napokban megkezdik a költözködést, és május 7-től már itt fogadják a vásárlókat.

57-en tettek segédvájári vizsgát Anna-aknán

Anna-akna üzemvezetősége és szakszervezeti bizottsága meg a múlt év őszi segédvájári tanfolyamot szervezték. A jelentkezőket hat hónapon keresztül, hetenként két alkalommal hallgattak előadásokat. A tanfolyam vizsgájára április 14-én került sor. A jelentkezett 70 főből 57-en eredményesen vizsgáztak, s megszerették a segédvájári oklevelet. Ez magasabb beosztást és 10 százalékos keresetemelkedést jelent számukra.

Eredményesen dolgoznak a Béta-aknai szocialista munkabrigádok

Béta-akna március havi termelési tervét 101,9 százalékra teljesítette. A vállalat 103 százalékos összüzemi teljesítmény terv helyett 104,9 százalékot ért el. Az önköltség tervét 97,5 százalékra teljesítették.

Az eredmények elérésében szerepet játszottak a szocialista munkabrigádok is. Március 31-ig a bányászattól 13 brigád csatlakozott a mozgalomhoz, nyolc kollektíva a kongresszusú zászóló elnyeréséért küzd.

Dorn András és Wéhner János csapata személyenként 6 csille szén kitermelését vállalta műszakonként. Horváth Ferenc (elővázásban) 32 cm/műszak, Schwarz János (fejtésben) 5 cm/műszak, elővázásban 32 cm/műszak, Erdei Vince és Schäffer Lajos 110 százalékos átlagteljesítményt, Dóme Lajos csapata 6 cm/műszak előrehaladási sebességet váltalt a pártkongresszus tisztelőre.

Márciusban Haász Frigyes csapata az egy műszakra váltált személyenként 5,1 csille termelést 5,5 csillere teljesítette. A négyszeres szocialista munkabrigád címmel kitünt-

tett Sallós György kollektívája 134,2 százalékos eredményt ért el, s tervén felül 7,9 folyóméter vágot hajtott ki. Kondákor László csapata 162 százalékra teljesítette a tervét. Tervén felül 9,2 folyóméter vágot hajtott ki. Hasonló jó eredménnyel dolgozott márciusban Lemle Henrik, Tejer József, valamint Papp Lajos csapata is.

Mit valósított meg és mit tervez a fotoklub

Városunkban is egyre több az olyan ember, aki észreveszi a változó, egyre szépülő élet jellemzőit és érdemesnek tartja megörökíteni azt. Mind többen vásárolnak fényképezőgépet, törekszenek a művészi fotózásra.

A helyi amatőr fényképészek a Május 1. fotoklubjában tanulhatnak. A klub vezetőjétől, Végvári Sándortól kérdeztük, eddig mit valósítottak meg terveikből, mit tesznek ezután.

A klubvezető elmondta, hogy jelenleg a művelődési házak életét dolgozzák fel. Felvételeket készítettek a Szivélyes üdvözlés Komlóról című keret-játék jelenetéről, a Rajkó szerepléséről, a vidékre induló művészeti csoportokról. Megörökítették a Csodálatos vargáné című színmű részleteit, fényképezték a japán esten, a Zrínyi Művelődési Ház klubjaiban. Emellett a fotokör tagjai különböző munkákat készítenek, melyeket foglalkozásaikon mutatnak be. Ezekből a képekből április első felében kiállítás rendeznek.

A szakmai továbbképzést a március elsejétől rendszeresített előadások biztosítják. A 10 ismertetésből álló sorozatban foglalkoznak az ember-ábrázolással, a táj és életkép-pel, a különleges felvételekkel. Terveiben szerepel, hogy megörökítik a munkásklubok életét, filmeznek. Eddig egy 18 perces filmet készítették Az első bányász címmel. Az év második felében szakmai film-met állítanak össze.

Nem kis feladat az utóbbi. Hogy megvalósítható a klubtagok, a vezetőség nagyobb összetartására, jobb munkájára van szükség. Az első felében ugyanis a kevés jelentkező miatt nem kerülhetett sor a tervbe vett dia-készítésre. Elmaradt a szocialista brigádok életéről szervezett kisfilm is. Bár az egyik budapesti fotoklub forgatott hasonló témájú rövid filmet, nem lenne érdektelen, ha a helyiek is feldolgoznák ezt.

Vannak eredményeik, de vannak megvalósításra váró feladataik is. A tervek kivételéhez a jövőben következtetésebb munkát kell végezniük. A klubért, a közösségért kell többet tenniük.

„Félek a motoros idénytől“

Amiről a mentőállomás naplója beszél

Először is hadd mondjam el, hogy amióta nálunk járt az újságíró, négy új, modern kocsival gyarapodott mentőállomásunk. A régi kocsiparkot teljesen kicseréltük. De kell is, hiszen ma nemcsak az egészséges embert, hanem a beteget is jobban megbecsülik.

Persze nem mintha mindenki így gondolkodna. Van, aki megfellelkezik magáról s annyit iszik, hogy azt sem tudja

hányadán áll. Januárban 31, február 24, márciusban 18 résztvevőt szállítottunk be kórházunkra. Megjegyzem, hogy 1957. első három hónapjában 67 volt az ambulanciára lehozott részvevő száma.

Szóval egyesek nemcsak a pénzt nem becsülik, de önmagukkal sem törődnek. Figyelmetlenül hagyják, hogy a mértéknelküli italozás mennyire árt szervezetüknek. Aztán van olyan is, — nem

kis számban, — aki üzemi vagy közúti balesetet szenved — jórészt elővigyázatlanság miatt. A mostani első negyedében 73 embert szállítottunk kórházba. Ebbe nem számítottam be az öt halálos áldozatot.

A sérülések többsége elkerülhető lett volna körültekintőbb munkavégzéssel, figyelmesebb járművezetéssel. Ha őszinte akarok lenni, az áprilistól és a májustól még jobban félek, mert jön a motoros idény...

Rosszulléthez, szüléshez januárban 49, februárban 57, márciusban 46 esetben futott ki a mentőautó. Ez szinte azonos az 5 évvel korábbi statisztikával.

Érdekes adattal szolgálhatok az öngyilkossági kísérlet vonatkozásban. Amíg januárban, februárban és márciusban összesen hatan akartak végezni önmagukkal, addig 5 évvel ezelőtt negyedévre 30—35 öngyilkossági kísérlet jutott. Ez bizonyos fokig az anyag- s erkölcsi nivó fejlődését is mutatja.

Számtalán növekedett az összköltség. Az idei első három hónapban 2088 beteghez mentünk ki, míg 1958 azonos időszakában csak 1666-ot szállítottunk. A több, mint 400-as növekedés magyarázata: a termelőszövetkezeti dolgozó parasztlakóknak ingyen SZTK ellátása.

Befejezésül elmondhatom, hogy esetenként felesleges kórházakat tapasztalok. Lázás betegekhez, gyomorgörögőhöz, mandulagyulladásához is mentőt kérnek. Pedig ennek kezelése este 7-ig a körzeti orvos feladata, utána reggel 6-ig az ügyelet orvosé. Az indokolatlan kihívás néha lehetlenné teszi a súlyos betegek azonnali mentését. Éjszaka ugyanis csak két kocsi van szolgálatban, amely Komló kívüli az egész sádsi járást is ellátja.

Négy évtized távlatából

Negyvenkét esztendő távlatából néznek ránk a kép szereplői: az egykori komlói műkedvelő csoport tagjai. A négy évtized nem múlt el felettünk nyomtalanul. Az ősz dere fűhöz festette hajukat, az alkony kiűtötte kezükből a csillagot s közülük ötöt már örökre elszállított a lenyugvó nap.

Az ülő sorban balról második Schneider József, Sallai utcai lakásán kerestük fel. Hat év óta nyugdíjas.

Kérésünkre a huszas évek néhány eseményéből elevenített fel történeteket.

Akkoriban Komlón havonta csak egyszer vetítettek filmet. Mégpedig némafilmet. Erthető, hogy mindig nagy érdeklődés kísérte előadásainkat. A mai OTP fiók helyén lévő kaszinóban játszottunk. Öröm volt számunkra, hogy rendezvényeinkkel egy kicsit mi is hozzájárulhattunk a munkások egymáshoz való közeledéséhez. Mert az ilyen összejövetelek nemcsak a szórakozást szolgálták, de az egyé-kovácsolódást is. Sohasem felejtem el: 1924. június 19-én olyan sztrájk alakult a Sós-tó környékén, hogy ott volt a falu valamennyi munkaképes

bányász. 25 százalékos béremelésért indult harc. Hat hétkörmények között dolgozott.

A kultúracsoprt igen nehéz tig egyetlen nap sem szállítottunk. A 14—16 óras munkaidő na-

gyon megnehezítette a próbákat. Anyagiilag sem támogattak bennünket a bánya és a falu urai. Mindannyian némi ruhánkban játszottunk. Társaink szeretete, támogatása

tartotta fenn a műkedvelő gárdát. Úgy vélem, hogy a mai öntevékeny csoportok e gondolatból levonhatnak némi tanulságot. Nem túlzunk, ha azt mondjuk: igaza van Schneider Józsefnek.

A Mecseki Földtani Kutató-Fűrő Vállalat keres gyakorlati tanácsokat

2 ESZTERGÁLYOS
szakmunkást és ugyancsak gyakorlati tanácsokat

2 IV-ÉS LÁNG-HEGESZTŐT
Jelentkezés a vállalat központjában Komlón, Kossuth Lajos utca 1. Fizetés megegyezés szerint.

Új KOMLÓ

AZ MSZMP VÁROSI BIZOTTSÁGA ÉS A VÁROSI TANÁCS LAPJA

XII. ÉVFOLYAM, 33. SZÁM

ÁRA: 50 FILLÉR

Kedd, 1962. ÁPRILIS 24.

Hét kilométerrel csökkent az összes nyitott vágathossz

A tröszt üzemében egyre jobban előtérbe kerül a koncentrált termelési mód. Az első koncentrációt III-as aknában alakították ki, majd sorrendben Anna- és Béta-akna következett. Az új termelési mód elterjedésével az összes nyitott vágathossz 137 kilométerről 130 kilométerre csökkent, bár a termelés ugyanazon idő alatt mintegy 7 százalékkal növekedett.

Az üzletek hétfői nyitvatartása

A május 1-i ünnepre való tekintettel a megyei tanács kereskedelmi osztálya — kormányhatározat alapján módosította az üzletek ünnep előtti nyitvatartását.

Április 29-én az összes állami és szövetkezeti élelmiszerbolt szombati + 1 óra nyitvatartással fogadja a vásárlókat. A helyi 80-as húsbolt, a 16-os, a 21-es, a 31-es, a 23-as és az 56-os élelmiszerüzletek kiemelt boltok s nyitvatartásuk 2 órával hosszabb.

Az állami és szövetkezeti iparcikk és ruházati boltokra 27-én és 28-án a hétköznapi nyitvatartás érvényes. Április 30-án, vasárnap amúgyis nyitvatartó élelmiszerboltok árusítanak. Május 1-én minden bolt zárva tart.

A Minisztertanács és a SZOT Vörös Vándorzászlajával tüntették ki a Komlói Szénbányászati Trösztöt

A Minisztertanács esütörtöki ülésén a Szakszervezetek Országos Tanácsa elnökségének előterjesztésére a kormány határozatot hozott a Minisztertanács és a SZOT elnöksége vörös vándorzászlójának odaítéléséről. A kitüntetett 65 üzem és vállalat között van a Komlói Szénbányászati Tröszt is.

A tröszt 1961-ben 102,2 százalékra teljesítette a termelési tervét. Az összüzemi teljesítményterv 105 százalékra alakult. Különösen jó eredmény született a gépi rakodásnál. Az előírt 239 ezer tonna helyett 354 ezer 349 tonna szén és meddőt raktak fel géppel, s így a tervet 148,3 százalékra teljesítették. A tröszt a korszerű biztosítás arányát 75 százalékról 80,1 százalékra növelte. Az előírt költségzsin tet 1 százalék helyett 1,5 százalékkal csökkentették. Kedvezően alakult a baleseti mutató is 1960-hoz képest. A vándorzászló elnyeréséhez szükséges 6 napi nyereségszemesedést is túlteljesítették: a múlt évben végzett eredményes munka jutalmául ebben a hónapban 10,5 napi átlagkeresetnek megfelelő részesedést osztottak szét a dolgozók között.

Pozsgay Károly trösztfőnök a kitüntetéssel kapcsolatban az alábbi nyilatkozatot adta lapunk munkatársának.

— Nagy megtiszteltetés számunkra, hogy immár harmadszor nyerjük el a Minisztertanács és a SZOT Vörös Vándorzászlaját. Ez a tény arra enged következtetni, hogy egészében jól oldottuk meg az 1958-ban megkezdett műszaki fejlesztési kampányt. Törekvésünket a múlt évben koronázta a legnagyobb siker, s véleményem szerint ez is egyik „oka” a vándorzászló elnyerésének. Ma már a közép-káderek és a fizikai dolgozók nemcsak megszerették, de igénylik, sőt, követelik is a munkát könnyítő gépeket és berendezéseket. Bizonyítottuk erre a Kossuth-bányai szénnyelvény, a III-as aknában működő pajzosfejtesek. Bár voltak nehézségeink az év folyamán, munkánkat mégsem végeztük rosszul. Ebben az évben azonban még többet akarunk elérni. Ha sikerül a műszaki fejlesztésben egy lépést ismét előre tenni, ha az önköltséget 4—4,5 százalékkal csökkenteni tudjuk a múlt évihez viszonyítva, ha a baleseti mutatónk és a termelékenység tovább javul, ismét számíthatunk a vörös vándorzászló elnyerésére.

Kovács Lajos (balról) és Kertész Lőrinc szakszervezeti társadalmi ellenőrök a konzerv szavatossági idejét ellenőrzik. A Kertész-brigád évek óta a legjobb ellenőrző csoportok közé tartozik.

A tanácskozás hasznos elvi és gyakorlati segítséget adott további munkánkhoz

Beszélgetés Szilágyi Sándor munkaérdemrendes vajárral

Szilágyi Sándor brigádvezető vajár neve nem ismeretlen a komlói bányászok körében. Szocialista brigádjával együtt mindig becsülettel állt helyt a munkában. Pár nappal ezelőtt azonban neve túlmúlt a szocialista bányaváros határán. A szocialista brigádvezetők I. országos tanácskozásán Munkaérdemrenddel tüntették ki. Ő volt az, aki a többi kitüntetett nevében köszönetet mondott a Parlamentben, s ő volt az is, aki ajányította a város dolgozóinak ajándékát a szovjet pártmunkás-küldöttségnek.

A kitüntetés alkalmából megkértük Szilágyi Sándor brigádvezetőt, mondja el, miről beszéltek a kétnapos tanácskozáson, s a hallottakat hogyan tudják hasznosítani munkájukban.

— A tanácskozáson — mint ismeretes — mintegy ezer küldött vett részt. A felszólalók többsége az eddigi eredményeket sorolta el, de akadtak szép számmal olyan elvtársak is, akik a mozgalom egészséges továbbfejlődésének gátló tényezőit ismertették. Általános tapasztalat — s erre felszólalásában Kádár elvtárs is utalt —, hogy

a termeléssel nincs baj. Nem mondható el ugyanaz a szocialista embertípus kialakításáról, a szakmai, politikai képzésről, az általános műveltség megszerzéséről.

Kádár elvtárs arra kérte a tanácskozás résztvevőit, hogy a párt VIII. kongresszusa tiszteletére kibontakozott munkaversenynek a szocialista munkabrigádok legyenek az élharcosai.

Ehhez azonban az is szükséges, hogy a fizikai és a műszaki dolgozók között jobb kapcsolat jöjjön létre.

Mit ért a jobb kapcsolat alatt? — Elsősorban azt, hogy a felügyeletnél dolgozók a bányászokban ne csak a tervteljesítőt lássák, ha-

nem észrevegyék az embert is.

Tartsanak szorosabb kapcsolatot a fizikai munkásokkal, érdeklődjenek gondjaik, bajuk, nehézségeik iránt. Beszélgessenek el a családról, az otthonról. Ma már — mint Kádár elvtárs is mondta —, túlhaladt az az álláspont, hogy minden a termelés. Ez is fontos, hiszen az anyagi javak szüntelen fokozása nélkül nem teremthetjük meg a szocialista társadalmat, de ennél lényegesen fontosabb az emberek nevelése, átforgalmazása, mert egy mainál magasabb fokú társadalomhoz magasabb öntudattal rendelkező emberek is kellenek. Olyanok, akik nemcsak a munka frontján állják meg a helyüket, de szakmailag és politikailag is (Folytatás a 3. oldalon.)

Nyolcezer férfinget gyárt ebben a negyedévben a Helyiipari Vállalat konfekció üzeme

A Komlói Helyiipari Szolgáltató Vállalat konfekció üzeme — az első negyedévben — új cikk gyártását kezdték el. Tavaszai újdonságként „Satana” elnevezésű anyagból — a puplinhoz közelálló minőségű — sima, hosszúujjas, modern-galléros férfi ingeket gyártanak.

A Budapesti Férfidivatáru Nagykereskedelmi Vállalat az első, kétezer darabos álló szállítmány között mindössze 118 másodosztályút talált, ezeket is inkább anyaghiba következtében értékelték le. Az ingek (kizárólag csak) a budapesti szaküzletekben kaphatók.

A konfekció dolgozói ebben a negyedévben 8 ezer ing legyártására kaptak megrendelést.

Játszóteret létesítenek a Május 1 udvarán, felújítják a szabadtéri színpadot, a strand melletti parkot

Kinn még a koratavaszi nap sugar simogat, de bent a művelődési házakban már a nyári szórakozásra való felkészülés foglalkoztatja a kulturmunkásokat. A kulturált időtöltést a zárt terem helyett a szabadban készítik elő. Nemcsak a színházat, filmet kedvelőkre gondoltak, hanem a táncolni, olvasni vágyókra is.

Ennek kapcsán a szabadtéri színpadot és a strand melletti parkot újítják fel. Az előbbinél a színpad összettel felszedett padlót ismét felerősítik, pótolják a széksorok hiányzó léceit, megjavítják a reflektorokat. A kultúrsoportok, a művészek régi kívánsága teljesül: a színpad mögé három öltözőt építenek. Az anyag helyszínre szállítását máris megkezdték. A további munkához a tröszt, a szocialista brigádok segítségét kéri a művelődési házak vezetősége.

Az első szabadtéri műsort május 27-re tervezik. A helyi Bányász Együttes és a mohácsi városi művelődési ház tánc csoportja lép fel egész estés betöltő műsorral. A továbbiakban — az időjárástól függően — itt tartják az esti filmvetítést is.

A strand melletti park rendezéséhez jórészt a KISZ- fiatalok feladata lesz. A kultúr-

park elsősorban az ő szórakozásukat biztosítja szombatvasárnaponként. Folyóiratok, napilapok is lesznek majd itt a könyvkölcsönző pavilon mellett. A zenekarnak és a büfének ugyancsak pavilont építenek.

A parkot május 20-án, az ifjúság napján nyitják meg. Hogy így legyen, elsősorban a fiatalokon múlik. Azon: meny nyire teszik magukévá ezt az ügyet, mely a kulturális szemle egyik követelménye is.

A felnőttek, a fiatalok mellett a művelődési házak vezetősége nem feledkezett meg a gyerekekről sem. A belvárosban ugyanis nincs játszóter. E városnegyed kicsi lakóira gondoltak elsősorban, amikor a Május 1 udvarát gyermekparkká alakítják. A Kertészeti Vállalat már felmérést végzett itt. A parkosítást, a homokozó készítését a napokban megkezdik. Ide kerülne a volt vidámpark hintái, a játékok egy része.

A gyermekparkot május 12-től kereshetik fel a kicsinyek. A továbbiakban reggeltől estig díjtalanul itt tölthetik szabadidejüket.

A művelődési házak vezetősége kezdeményezését csak örömmel üdvözölhetjük. Bizonyára a város lakói is így

Kétszer annyi édességáru fogyott el húsvétkor mint tavaly

A húsvéti ünnepek megelőzően jóval nagyobb forgalmat bonyolítottak le az élelmiszer és iparcikk üzletek, mint a tavalyi év hasonló időszakában.

Csokoládéból általában kétszer vagy ennél nagyobb, volt a forgalom, jóval több narancs, citrom, tojás és egyéb élelmiszer fogyott el mint egy éve. A tröszt boltban például nem kevesebb mint 2 és fél mázsányi nyuszt, egyéb figurális és táblás árut adtak el. Narancsból ugyancsak 250 kilogrammot, citromból 2 mázsányit vettek meg. Emellett kétszáz félkész tortát, 2 ezer tojást vásároltak a háziasszonyok. A napi forgalom átlaga meghaladta a 25 ezer forintot.

Ifjúsági brigádok tanácskozása a KISZ-bizottságon

A KISZ Komló városi bizottságán arról tájékoztattak bennünket, hogy 27-én délután fél négykor a KISZ-es ifjúsági brigádok vezetőinek és tagjainak részvételével megbeszélést tart az ifjúmunkás osztály. Az értekezlet első napirendi pontjaként a munkaverseny 1962. I. negyedévi szakaszát értékeli, majd a Magyar Szocialista Munkáspárt VIII. kongresszusa és a Világ Ifjúsági Találkozó tiszteletére megkezdett munkaverseny vállalásokról; a szocialista brigádvezetők országos tanácskozásán elfogadott felhívásról lesz szó.

Az I. negyedév eredményéről kértünk előzetes tájékoztatást Rajnai József elvtáristól, a KISZ városi bizottsága ifjúmunkás osztályának vezetőjétől: — Az I. negyedévben az előzetes számítások szerint igen eredményes munkát végeztek a városunkban működő KISZ-es ifjúsági brigádok — mondotta Rajnai elvtárs. — Bár a kollektívák száma a

múlt évihez viszonyítva nem változott, az eredményesség azonban sokkal jobb volt. Itt elsősorban a III-as aknai gyorsvágathajtó ifjúsági brigádokat kell kiemelni, amelyek az ismeretlenség homályából kiemelkedve országos hírnévre tettek szert eredményekkel. Hasonlóan jók a Béta-aknai kamraféjtési ifjúsági brigádok, valamint a Kossuth-bányai gyalog ifjúsági körlet eddigi teljesítményei. Csak egy számot ennek igazolására: a produktív teljesítmény munkásonként ma már megközelíti az öt tonnát a gyalog fejtesben. A nem trösztű ifjúsági kollektívák közül első helyen a Karbantartó Üzem gép kocsis részlegénél dolgozó két brigádot szükséges kiemelni, akik ebben a negyedévben is felújításokból szép megtakarítást értek el. Részben az ő érdekük volt, hogy a múlt évben az üzem e részlege az anyagköltség csökkentésében élen járt — fejezte be nyilatkozatát Rajnai elvtárs.

Edlinger Katalin, az új cikk előállításával foglalkozó osztály legjobb dolgozója. Gyorsaságával és pontosságával mindenkit túlszárnyal.

Szabályozták a külföldre utazók pénzkivitelét

A pénzügyminiszter legújabb rendelete szerint az utazási forgalomban a devizahatóság külön engedélye nélkül személyenként legfeljebb 200 forintot, a határszéli forgalomban pedig legfeljebb 20 forintot szabad érmékben vagy 20 forintnál nem nagyobb címletű bankjegyekben az ország területére behozni vagy külföldre kivinni. A határszéli forgalomban behozott vagy kivitt beföldi pénz együttes értéke személyenként 1 hónap alatt nem haladhatja meg a 200 forintot.

A kivitt forintot külföldön más kifizetőszközre átváltani, vagy az országon kívül egyéb módon felhasználni nem szabad.

Rendelkezés a május 1-i bérfizetésekről

A május 1-i munkaszüneti napra tekintettel a pénzügyminiszter — a Szakszervezetek Országos Tanácsával egyetértésben — rendelkezést adott ki a májusi bérfizetés rendjéről.

Az utasítás értelmében az április 28-án és 29-én esedékes munkabéreket április 27-én, az április 30-án és május 1-én járó munkabéreket pedig április 28-án kell a dolgozók részére kifizetni. Az építőiparban az április 28-án esedékes munkabérek kifizetésére április 27-én kerül sor.

Az előzőekben nem említett bérfizetési napok változtatlanok maradtak, azokat előrehozni vagy az azokon esedékes bérré előleget folyósítani nem szabad.

16 ezer 492 tonna szenet termelt márciusban a széngyalu

A Kossuth-bánya VII. és VIII. szintje között, a 10-es telepben működő széngyalu februárban 14 ezer 662 tonna szenet termelt, ami megfelel Anna-akna egy havi termelésének. Az egy főre eső teljesítmény 4,8 tonna volt, munkákonként. A március még ennél is szebb eredményt hozott. A kitermelt szénmennyiség 16 ezer 492 tonna, az egy főre eső műszakteljesítmény pedig 4,889 tonna. A napi előrehaladás — átlagosan — mindkét hónapban 160 centiméter volt.

Most, két és fél hónap távlatából érdemes visszapillantást tenni a kezdeti lépésekre, hiszen a fejlődés így mérhető le leginkább.

Első feladat a támadó gurítók kihajtása volt. A 120—130

méter hosszú fronthomlok előkészítése során olyan védőpillért létesítettünk, amely megvédte a telepet az öngyulladásától. E műveletek gondos előkészítése után került sor a gyalukaparó beépítésére. Itt már némi gyakorlattal is rendelkezünk, tekintve hogy ez volt üzemünknek a negyedik gyalu szerelése.

Míg a fejtés-előkészítésem a Péntek, a Szilágyi és a Rákosa brigádok végeztek kiemelkedő munkát, a gyalu szerelésénél Ferenczi János művezető, Farkas Ferenc Bánuusz Jenő és Lovászi József csoportvezetők jeleskedtek a hozzájuk beosztott laktárosokkal együtt.

A fejtési támadógurítót úgy képeztük ki, hogy a fronthomlok mindjárt kissé fektetett

helyzetben legyen, így a fejtés háromszöges biztosítását azonnal megkezdhetjük.

Az üzem műszaki vezetőse a műszaki osztályjal közösen kidolgozta a fejtés technológiáját. Új süveg- és tám-típusokkal dolgoztak. A süveg német, a tám jugoszláv gyártmány. Mindkettő igen jól bevált.

Ebben a fejtésben alkalmazzuk először — műföte gyanánt — a dróthálókt fektetését. Itt fontos követelmény, hogy a drótfonatok szövesszerűen legyenek egymáshoz kapcsolva, mert csak így biztosítható az első szelet omladékának felfogása a második szelet fejtésénél. Kezdetben ugyan kissé nehezen barátkoztak meg bányászaink ezzel az új módszerrel, azonban ma már elmondhatjuk, hogy a dolgozók jól fektetik a hálót.

Nehézséget okoz viszont az előrehaladás a fedőviszonyok miatt. Gyalulni csak támmentes homlokban lehet, s a gyakori fedőszakadás helyenként támozt beépítését teszi szükségessé. Ennek ellenére a napi felpásztás jóvesztést megvalósítjuk olyan formában, hogy a fejtésben a gyalulást két szakaszban végezzük. A mi tervünk azonban az, hogy 24 óra alatt 4 felpásztást gyaluljunk le — kétharmados termelő szakban. Ezt csakis az állásidő csökkentésével a 150 perces felpásztás gyalulási idő betartásával valósíthatjuk meg. Szükséges még ehhez a VIII. szinten lévő bunker megjavítása is. Mindezek ellenére reméljük, hogy rövidesen megoldódnak a problémák, s a folyamatos munkát egyre kevesebb nehézség akadályozza.

Az eredmények előérésében szerepet játszik a jó kollektív szellem. A Béke-brigád tagjai a szocialista munkabrigád cím elnyeréséért harcolnak. Külön meg szeretném említeni Tóth József, Bogdán László, Páldeák László és Horánszki Mátyás vajúrokat, valamint Schvehár Péter, Nagy Dezső, Czahecz Márton és Balogh László frontmestereket, mint a legjobb dolgozókat.

A fejtés személyzetének 80 százaléka a KISZ-szervezetben belül társadalmi munkát is végez. Már eddig 78 ezer forint értékben szállítottak nap-szintre TH-vasat a bánya feladott vágataiból. A munka mellett találtak módot a szórakozásra is. Közös színházlátogatásokat, sportrendezvényeket szerveznek. A 20 főből 14-en állandó politikai továbbképzésen vesznek részt, szakmailag pedig mindenki képezi magát.

Kővári István
bányatechnikus

Új öröme a meleg, tavaszi napoknak a fagy alatt.

Beszélgetés Szilágyi Sándor munkaéremrendes vajúrjal

(Folytatás az 1. oldalról)

kailag képezik magukat, önzetlenül segítenek embertársaikon, szívesen vesznek részt közös megmozdulásokon, tisztelegnek családi életet élnek. Ebben sokat segíthetnének az idősebb szakmunkások is. Az én bigádomban például kilenc főből áll. Zömmel fiatalok. Magam is 24 éves vagyok.

Szükségünk volna az idősebbek tanácsára, tapasztalatára.

Véleményem szerint azonban ezt kevés esetben kapjuk meg. Mintha önzösek lennének a 20—30 éves szakmai múlttal rendelkező bányászok. Vagy azon az állásponton vannak, hogy mindenki a saját kárán tanul? Szerencsére vannak kivételek is, s úgy érzem, ezek egyre többen lesznek.

A felszólalások közül Kádár elvtársét tartottam a leghasznosabbnak, hiszen éppen arról beszélt, ami számunkra most a legfontosabb: a hogyan tovább-ról. Javaslatokat is adott. Így például

helyes lenne, ha az egy üzemben belül dolgozó szocialista bigádok vezetői vagy tagjai negyedévenként vagy fél évenként megbeszélésre jönnének össze, hogy megtárgyalják a közös problémákat, s segítsék egymást.

A szocialista brigádok tagjai kivétel nélkül végzik el a nyolc általános iskolát, s ha lehetséges, minél többen szerzik meg az érettségi bizonyítványt, a technikai oklevelet. Csak a tanulás hozhatja meg a fejlődésnek azt a fokát, amelyen egyes szovjet kommunista brigádok már ma vannak. Igen lényeges az öntudat kifejlesztése is, mert nekünk voltaképpen úgy kellene élnünk, mint egy kis családnak. E vonatkozásban még nagyon sok tennivalónk van. Szó esett a közös szórakozásról is. Meglátásom szerint ez legnehezebben a széntrösztök-nél valósítható meg. A mi brigádunknak is csak ötven százaléka lakik helyben. Most az a tervem, hogy felkeresem valamennyi vidékről bejáró brigádtársamat, elbeszélgetek velük otthonukban, s megpróbálom egy közös kirándulást összehozni. Szándékomban áll megvalósítani a közös brigádértekezletet is. És elbeszélgetek a brigádtárogokkal a tanulásról, a szakmai továbbképzésről.

Mi igyekszünk minden teltét elkövetni a mozgalom sikere érdekében.

Egyedül azonban nem vagyunk képesek megbirkózni a feladatokkal. Szükségünk van a felettes vezetők támogatására, segítségére is.

— Tart élménybeszámolót a brigádtárogoknak?

— Feltétlenül. A időpont-ra vonatkozóan még nem tudok biztosat, mert előbb be szólnem kell a szakszervezeti bizottság titkárával. Remélem, a beszámoló hasznos lesz a brigádtárogoknak és a meghívottaknak legalább annyira, mint nekem volt a budapesti tanácskozás. Végezetül engedje meg, hogy a lapon keresztül is köszönetet mondjak Kossuth-bánya üzemvezetőse gének, párt- és szakszervezeti bizottságának, hogy annyi fő brigádvezető közül éppen engem tiszteltek meg. S köszönetet szeretnék mondani a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottságának, amely szerint Kádár János elvtársnak is, a Szocialista Munkáért Erdemrend kitüntetésért. Igérem, hogy a továbbiakban még odaadóbban végzem munkámat.

Császár Zoltán

Régi házak ifjú és öreg lakói

Az Anna-aknai öreg házak legrégebb lakója, özv. Léber Rajmundné unokájával.

A gesztenyési út mentén három régi fehérre meszelt ház húzódik meg az Anna-aknai torony szomszédságában. A tőzgyökeres komlójak közül sokan megfordultak már itt, amelyet az idősebbek még ma is öreg-aknának neveznek.

Itt, a 4-es számú házban lakik özv. Léber Rajmundné. Ez idő szerint ő a legrégebb lakója az öreg házaknak. Ötéves Erzsike nevű unokáját dajkálja, amint fotosunkkal bekopogtam hozzá.

A hetedik x-et április 7-én érte el. Szavai nyomán félv-százados történetek elevenednek meg.

— 42 esztendeje jöttünk

— 358 férfi és 275 nő jelentkezett munkavállalásra az első negyedévben a városi tanács munkügyi csoportjánál. Közülük 335 férfi és 143 nő helyeztek el. Ideiglenes beosztást 18-an kaptak.

tam, amíg beértem munkahe-lyemre. Most meg?... MÉV és buszjárat...

Mai dolgokra terelődik a szó.

— Nem igen értem meg a mai fiatalokat. Igaz, hogy ezekben a lakásokba annak idején kamrát, meg fürdőszobát nem építettek, mégis jobban meg kellene becsülni. A régi lakók közül alig van már itt valaki. Egyrészt új lakást kapott, másrészt saját házat épített. Egészen más a mostani világ...

Igen, ma más történelmet frunk. Azért igazság van abban is, amit Léber néni elmond. Sokan ugyanis tényleg nem becsülik meg a mai életet...

Nemesi Árpád, Vízahányó Imre

Fáradt volt Mihály Domonkos Anna-aknai vajúr is, amikor kilépett a kasból. Mélyet szippantott a friss, tavaszi levegőből, s a jól vezetett munka tudatával indult a fürdőbe.

Keményen dolgoztak ma, Bizonyára nincs 100 százalék alatt a teljesítményük. De igyekezniük is kell, ha nem akarnak alulmaradni a Vertike István csapatával a tíz évvel ezelő párosversenyben. Mert, ha az ember elvállal valamit, becsülettel teljesítenie is kell — gondolta. — Még akkor is, ha néha nehezebben sikerül.

Mire végzett a fürdővel, csak öt perc hiányzott a szeminárium kezdésétől. Utközben rendezette gondolatait. Az SZKP XXII. kongresszusának anyagából a kommunizmusra való áttérés előfeltételével, a szocialista termelési viszonyok továbbfejlesztésével, az új ember kialakításával foglalkoztak. Nálunk is soron lévő feladatok ezek. Itt

MUNKA UTÁN

van például az ember újjáformálása. Nemcsak az üzemben, de társadalmi ellenőri munkája közben is tapasztalja, hogy él még a gondolkodásban a régi. Nemrég súlycsökkentés miatt figyelmeztette az egyik bolti eladót.

Mire megérkezett, a teremben már jórészt együtt ültek az emberek. Beszélgettek. Munkájukról, az üzemről. Ennek kapcsán esett szó a kultúrteremről is. Nemrég alakították át, de azóta sincs benne élet. Pedig, akik itt laknak, szívesen jönnek ide. De nincs társasjáték s az asztalok is hiányoznak. Mint szakszervezeti bizottsági tagnak felvetették ezt már az emberek. Elmondták javaslataikat, elképzeléseiket is. Holnap, amikor a szakszervezeti bizottság részletesen megvitatja a klub sorsát, elmondja mindezt.

Az autóbuszon, a szemináriumon hal-

lottakat idézte. Bizony nagyok még a feladatok, a Szovjetunióban is, hát még nálunk! S a jobb jövő nem teremődik meg önmagától. Ezért valamennyiüknek tenni kell. Munkával, továbbképzéssel. Az előbbivel nincs is nála baj. Az utóbbiban van még tennivalója. Nem végezhetett többet 6 osztálynál. Akkor is a mezőn, az állatok őrzése közben ismerkedett a betűvetéssel. De őszel beiratkozik az iskolába. Pótolja, amit akkor elmulasztott.

Az asszony ott állt eddig mellettük, nézte az örömlüket. Az övé is volt ez a boldogság. Miután neki is kijutott az üdvözlésből, a terítéshez látott. A gyerekek rég elaludtak már, de Mihály Domonkos ágya mellett még éberem szórta fényét az éjjelilámpa. A milliók könyve sorozatából olvas egy kötetet. A múlt, a fasizmus rémuralma elevenedik meg a lapon. Az a kor, amelyből neki is kijutott. S míg csendesen zizegnek a lapok, a férfi keze lassan ököbe szorul: soha többé.

— Ha te alcanod,

SPORT

Több pontból álló határozatot fogadott el a Bányász SK elnöksége

Mint már előző számunkban hírül adtuk, pénteken elnökségi ülést tartott a Komlói Bányász Sportkör vezetősége. Fő napirendi pontként szerepelt a labdarúgó szakosztály 1961-62 évi értékelése. Albert József edző ismertette a jövőre vonatkozó terveit. A szakosztály vezetősége szintén a következő szakosztály programjáról tájékoztatta az elnökséget. A vezetőség a jelentéseket elfogadta, majd több határozatot hozott.

Leszögezte, hogy a labdarúgó szakosztály minden tagja becsületesen eleget tett feladatainak. A játékosok a várakozásnak megfelelően helytálltak a nagy versengésben. Ezért

a sportkör vezetősége dícséretben részesíti a labdarúgókat, s egyben kinyilatkoztatja, hogy senkitől sem szándekezők megválni:

valamennyi játékosra a jövőben is számít.

Az elnökség szükségesnek tartja — a csapat jövőbeni sikeresebb szereplése érdekében — négy-öt új játékos igazolását. Utasították a szakosztályt, hogy a vezetőségnek tegyen javaslatot záros határidőn belül az igazolandó játékosok ki-letére.

A vezetőség foglalkozott a labdarúgók nyári programjával is. A közel-keleti túra kö-

velelei az egyesülethez a mai napig sem érkeztek meg, ezért valószínű, hogy erre a portyára már nem kerülhet sor. Az elnökség szükségesnek tartja a csehszlovák, román, lengyel és szovjet túrán való részvételt. Ez május és júliusra vonatkozna.

A vezetőség elfogadta a lengyel Lech, Posnan meghívását június 29 és július 8 közötti időre.

Lengyelországból hazatérve a Bányász itthon fogad egy csehszlovák és egy szovjet csapatot — tiznapos időtartamra. A kék-fehér gárda július hónapot a felkészülésre használja fel. A bajnokság ugyan is augusztus 5-én kezdődik.

Az elnökség felhívta a szakosztály figyelmét, hogy a túrára való javaslatát úgy te- gyje meg, hogy

minden esetben a fiatalok közül is kerüljön egy-két fő a kerembe.

A vezetőség elfogadta a szakosztály javaslatát, hogy a tartalék csapatához edző kerüljön. Eddig mindkét csapat foglalkozásait Albert edző irányította.

Érdekese, hogy a kék-fehér csapatnak nemcsak Komlón és az ország különböző területein, de külföldön is számos rajongója akad.

Különböző országokból sok

kérelem érkezett a sportkör vezetőséghez, hogy a barátság elmélyítése érdekében kaphassanak egyesületi jelvényt. Az elnökség 50 jelvény külföldre küldéséhez járult hozzá.

A sportköri vezetőség foglalkozott a klubhelyiség úzmelátetésének kérdésével is. Megbízta az elnököt, hogy ebben az ügyben járjon el az illetékeseknél, készítsen javaslatot a következő elnökségi ülésre.

Az ülés utáni napon érkezett a törökök lemondó levele a közel-keleti túrával kapcsolatban.

A mérkőzés utolsó negyedében visszaestek kézilabdásaink

Pécsi Dózsa—Komló 20:12 (9:9). NB. II-es férfi mérkőzés. Pécs, 200 néző, vezette Pusztai. A Bányász a következő összeállításban vette fel a küzdelmet: Bán — Pálffy, Papp, Schwarcz, Kovács, Weininger, Appelzhoffer, Csere: Balázs, Csikós, Kispál.

Nagy melegben kezdtek a játékot a kék-fehérek. A hőség és a szokatlanul kemény labda láthatóan zavarta a feleket. Talán ez volt az oka annak, hogy ennyi kihagyással nagy helyzetet régen láttunk. Ebben sajnos a komlóiak jártak az élen.

Ülést tart a városi Testnevelési Sporttanács elnöksége

Április 27-én, pénteken délután 9 óra körül ülést tart a VTST elnöksége. A helyi Testnevelési és Sporttanács 1961. évi munkájáról és az 1962. évi feladatairól lesz szó, első helyen. Ez alkalommal értékelik a VTST szakosztályainak munkáját is. Itt döntik el továbbá, hogy a májusban esedékes városi sporttanács ülést milyen időszakra hívják össze.

HIREK — Közlemények

Hol művelődjünk, hol szórakozzunk?

MOZIMŰSOR

Május 1: április 24-től 25-ig: A kolostor titka, szovjet film (széles), korhatár nélkül. 26-tól 27-ig: Az énekesnő hazatér, román film (széles), korhatár nélkül.

Szabadság: (24-én szünnap). 25-én: Szegény gazdagok, magyar film, 10 éven felülieknek. 26-tól 28-ig: Isten után az első, francia film, 14 éven felülieknek.

Zrínyi: 24-től 25-ig: A gyűlölet áldozata, angol film, 10 éven felülieknek. 26-tól 27-ig: Szembesítés, bolgár film, korhatár nélkül.

Előadások kezdte a Május 1 és Szabadság filmszínházban 4. 6. 8. a Zrínyiben fél 4, fél 6 és fél 8 óra körül. Iskoláskorú fiatalok az esti előadásokat, meg szülők kíséretében, sem látogathatják.

KIÁLLÍTÁS

A Zrínyi filmszínház társalgójában április 30-ig tart kiállítást a képzőművészeti és a foto-klub. A bemutatott képek kivételével naponta délután fél 4-től 8 óráig tekinthető meg.

ELMÉNYBESZÁMOLÓ

Egyiptom címmel dr. Gertig Béla főiskolai docens tart el-

ménybeszámolót április 25-én délután 6 óra körül a Május 1 Művelődési Ház kiselőadó-termében. Az előadás után — melyre a Népek hazája, nagyvilág című sorozatban kerül sor — művetetés lesz. Bemutatják a Mennyei pokol című egyiptomi filmet.

SZÍNHÁZ

A Pécsi Nemzeti Színház művészeinek tolmácsolásában 29-én, vasárnap este Csiky Nagyanna című vígjátékát láthatjuk a Zrínyi Művelődési Házban. A berletes előadásra jegyek vannak a Zrínyi filmszínház pénztáránál.

A TELEVÍZIO MŰSORA

Szerda, április 25: 19.00: TV-magazin. 18.45: Tanuljunk oroszul! 19.00: Közzétett az Allami Operaházban. Erkel: Bánk bán. Háromfelvonásos dalmű. 22.00: Hírek.

Csütörtök, április 26: 17.30: Zenekezdő gyerekek klubja. 18.15: Közzétett a Budapesti Harisnyagyártól. 18.45: Beszélgetünk oroszul! 19.05: Telesport. 19.30: TV-híradó. 19.55: Eva aludni akar, lengyel filmvígjáték. 21.30: A munka eposz. Dr. Szecskó Tamás előadása. 21.50: Hírek, a TV-híradó ismétlése.

Fiatalok, jöjjetek Komlóra VÁJÁRTANULÓNAK!

FELVÉTELI FELTÉTELEK: 8 általános iskolai végzettség, 15—17 éves életkor.

Vájártanulóidő: 3 év

A tanulók a tanulmányi eredménytől függően már az első félévtől 120—540 forintig terjedő ösztöndíjat kaphatnak.

Jelentkezni lehet: Munkaügyi Minisztérium 501-es számú Iparitanuló-intézet Igazgatóságán, Komlón.

A vártnál gyengébb teljesítményt nyújtott együttesünk a Pécsi Dózsa—Komlói Bányász mérkőzésen

Az NB I-es küzdelmek befejezése után, a Komlói Bányász vasárnap tartotta első barátságos mérkőzését. A kék-fehér gárda (Balogh, Kanizsai, Palotás, Rátkai (Komlói), — Kékési (Muzslai), Komlói Molnár — Garai, Molnár) Lutz (Rózsa, Perényi (Sós), Iván (Tamás) a Pécsi Dózsához látogatott.

A barátságos összecsapás a PVSK pályán került sorra. Meglehetősen mérsékelt érdeklődés kísérte a „rangadót”. Alig kétezer néző foglalt helyet a lelátókon, amikor megkezdődött a játék.

A kék-fehérek lendültek támadásba. Negyedóra elteltével a Dózsa szerezte meg a vezetést Garami révén. Nem sokkal később újra ő volt eredményes. Az első féldőben még Rádi lőtt gólt. (3:0).

Fordulás után mindkét együttessel több helyen változtatott az összeállításán. A játék színvonala továbbra sem emelkedett, ekkor is a dózsások kezdeményeztek többit. A 65. perc

ben Csupák távoli lövése költött ki Balogh kapujában. A befejezés előtt szépített a Bányász Sós góljával (4:1).

Az összecsapás színvonala elmaradt a várakozástól. A ven-

déglátók nagyobb becsapással és akarással léptek pályára s ez a teljesítményükön meglátszott. Csapatunkból csupán Kanizsai és Iván játéka érdemel külön említést.

Bányász Kupa

A héten tovább folytatódna a küzdelmek az ősszel már megkezdett Bányász Kupa labdarúgó és teke versenyeken. Mínt hogy a tavaszi mérkőzések közül a múlt év végén négy forduló lejátszóitak, április 26-tól az 5. forduló mérkőzéseit rendezik. A nagypályás találkozók párosítása a következő: április 26-án 16 óra körül: Anyagellátó—Karbantartók, 28-án 15.30-kor: Villamosüzem—Zobák 17 óra körül: Szénelőkészítő—III-as akna, 29-én 15-kor: Anyag ellátó—Kőbánya, 17-kor Kossuth A—Építők, május 3-án 15.30-kor: Karbantartók—Béta-akna B.

(Színhely: a salakpálya.) Kispályás mérkőzések: május 3-án 15.45-kor Anna-akna—III-as akna, 17 óra körül: Posta—Tröszt, 18.15-kor: Mélyfűrők—Kossuth-akna. Tekeverseny: 25-én 16-kor: III-as akna—Mélyfűrők B, 18-kor: Béta-akna—Mélyfűrők A, 27-én 16-kor: Szénelőkészítő—Villamosüzem, 18-kor: Kossuth-bánya—Béta-akna. A mérkőzéseket a Bányász tekecsarnokában bonyolítják le.

Labdarúgó-eredmények

A labdarúgó NB II-ben vasárnap több meglepetésszerű eredmény született. Ezek közül is kiemelkedik a Ganz-MÁVAG—DVSC (2:1) és a Budai Spartacus—Székesfehérvár (1:0) találkozó, ahol vendégcsapatok szereztek meg a két bajnoki pontot.

Az NB II. további eredményei: (keleti csoport): Borsod—Szeged 4:1, Előre—Szolnok 1:0, Láng—DEAC 1:2, Bp. Spartacus—Cegléd 3:1. Egyetértés—Kecskemét 1:1, KISTEXT—Miskolc 2:3.

A táblázaton 1. DVSC 35, 2. Egyetér és 29, 3. Előre 28, 4. Láng 28 ponttal.

Nyugati csoport: Oroszlány—Traktorgyár 5:1, Mosonmagyaróvár—EVTK 1:0, Budapest—BVSC 1:1, Péntügyörök—Dunaújváros 1:0, Zalaegerszeg—Sopron 4:3, Szállítók—Kőbánya 1:2.

A listavezető Szombathelynek 39 pontja van, a második helyen tanyázó Székesfehérvár 34 pontjával szemben.

NB III. délnyugat: Ercsi—Pécsi Vasas 2:0, PBTC—Székesfehérvár 7:1, Dombóvár—Móhács 3:2, Szekszárdi Petőfi—Kiskunhalas 4:1, Súdók—Kaposvári Dózsa 2:0, Pécsi Bányász—Bajai Bácska 4:0.

A bajnokságban a PVSK 7 pont előnyvel vezet a PBTC, a Székesfehérvár és a Bajai Építők előtt, amelyeknek egyformán 30—30 pontjuk van.

Kézi- és röplabdapályát építenek

társadalmi munkában a Villamos Üzem KISZ-szervezetének tagjai Kossuth-akná. A munkába bekapcsolódtak azok a fiatalok is, akik nem a Villamos Üzemben dolgoznak, viszont Kossuth-aknáknak és szeretnék igénybe venni a létesítményt. Eddig két alkalommal volt nagyobb megmozdulás, amikor a talajt egyengették el. A fiatalok elhatározták, hogy rendezik, parkosítják a pálya környékét is s az üzem június 1-én rendezik meg.

A pályák ebben a hónapban elkészülnek s itt bonyolítják le a már hagyományos üzem labdarúgó bajnokságot, valamint a kispályás labdarúgó mérkőzéseket is.

KÖZLEMÉNY

A Köztisztasági és Kertészeti Vállalat igazgatósága felkéri azokat a bányász nyugdíjásokat, akik már felajánlották társadalmi munkában vagy ezután szándékoznak felajánlani közreműködésüket a parkok felügyelése céljából, hogy karszalagjuk és megbízó igazolványuk átvétele céljából a Köztisztasági és Kertészeti Vállalat igazgatóságánál megjelenjen szíveskedjenek. Tájékoztatásul a fenti igazgatóság közli, hogy az így közreműködő nyugdíjasaink városunk szépítő tételében időszerűen jutalomban is részesülnek.

(—)

A Mecseki Földtani Kutató Fűrő Vállalat keres gyakorlati rendelő 2 FŐ ESZTERGÁLYOS SZAKMUNKÁST és ugyancsak gyakorlati rendelő 2 fő IV-ES LÁNGHEGESZTŐT. Jelentkezés a vállalat központjában Komló, Kossuth Lajos utca 1. Fizetés megegyezés szerint.

Kézilabda városi bajnokság

A városi kézilabda-bajnokság második fordulójában nem született meglepetésszerű eredmény: az esélyes csapatok győztek. A férfiak viadalán a Béta-akna együttese a Vörös Meteor csapatával mérte össze tudását. Váltott vezeés után a szerencsésebb bétaiak győztek 19:16 arányban. A Gimnázium—Zobák találkozóan a középiskolások szereztek meg a két bajnoki pontot (16:11). Az első féldőben a gimnazisták, a szünet után a zobákiak játszottak jobban. A Vájariskola—Úttörőház, és a Bányász ifi—AKÖV mérkőzés a vájárisko-

lások hazautazása miatt elmaradt.

A nők versenyében a Vörös Meteor csapata a Helyiipar együttesével csapott össze. Mezőnyben egyforma játékot képviseltek. A Vörös Meteor 6:1-es győzelmét, főleg Ludwig nagy lövérejeinek köszönhetheti. Az Úttörőház—Gimnázium II. mérkőzésen (15:3) az úttörőházyok jól játszottak, viszont a középiskolás együttes elmaradt a várakozástól. A Bányász és az ITSK alálkőzésán (8:4) érdekes küzdelem alakult. A kék-fehérek jobb játékkal szereztek meg a győzelmet.

Hallotta már?

Április 25-én este fél 8 óra körül a komlói „Fekete Gyémánt” étteremben és este fél 10 óra körül a komlói „Béke” étteremben zongoraszó és film estét rendezünk, budapesti előadóművészek fellépésével.

Fellépnek:
Mária Éva
Korda Sándor
Jegyelővétel: az üzletvezetőnél

Nemes László
Füredi Erzsébet
Idrányi Iván

UJ KOMLO

A Magyar Szocialista Munkáspárt Komlói Városi Bizottsága Felépítés szerkesztő Rajnai István Kladja a Dunántúli Napió Lapkiadóvállalat

Felépítés kiadó Braun Károly Szerkesztő Komló, Lenin utca 1. Telefon 12-18, 12-58, 23-65. Kiadóhivatal Pécs, József Attila u. 10. Telefon 15-32, 15-33.

PÉCSI SZIKRA NYOMDA Pécs, Munkácsy Mihály u. 12.

Előfizethető a helyi postahivataloknál kézbesítésre és a pártszervezeteknél.

ÚJ KOMLÓ

AZ MSZMP VÁROSI BIZOTTSÁGA ÉS A VÁROSI TANÁCS LAPJA

XII. ÉVFOLYAM, 34. SZÁM

ÁRA: 50 FILLÉR

Péntek, 1962. ÁPRILIS 27.

Színvonalas május elsejére készülnek Komló város dolgozói

Az ünnep előestéjén fáklyás felvonulást rendez a KISZ

A nemzetközi munkásosztály nagy ünnepe, a május elseje előtti napok lázas készülődésével telnek. Az üzemekben festik a felvonulási dekorációkat, a kiemelkedő termelési eredményekről hírt adó feliratokat. Valóságos zászlóerdő vár az öket vívó kezekre, a fiatalok a díszlépést, a menet közbeni éneklést gyakorolják és fáklyákat készítenek. Az ünnep előestéjén, április 30-án ugyanis fáklyás felvonulást rendez a KISZ. Két helyen gyülekeznek, Kiskönyösben a Vorosilov út, Kenderföldön a Vörösmarty út végén, innen indulnak a Lenin térre.

díszszázada, sportolók, a keleti- és nyugati területi pártszervezet, a Május 1. Művelődési Otthon táncsoportja és színjátékosai, a nőtanács kökényösi aktívái, Kőkönyös és Dávidföld lakói és a helyiipari tanulóintézet növendékei.

AZ ÚJFÜRDŐNÉL GYÜLEKEZŐK:

Kossuth-bánya, Szénelőkészítő Üzem, Anyagellátó Vállalat, Villamos Üzem és a tröszt központ dolgozói.

A BENZINKÚTNÁL

Inneri indulnak a Lenin térre Béta-, III-as-, Anna-akna dolgozói a MÁV, az építők, a Mecseki Földtani Kutató-Fúró Vállalat, az Aknamélyítő Tröszt komlói körzete, a Karbantartó Vállalat felvonulói, a gesztenyési- és belvárosi pártszervezet, az orvosok és az egészségügyi dolgozók, a gesztenyési- és a belvárosi iskola úttörő díszszázada, a Vízművek, a DÉDÁSZ kirendeltség, a Helyiipari Vállalat, a Kőbánya, az Erőmű, a Kertészeti és Köztisztasági Vállalat csoportja. A menet negyed 10-kor indul a főtérré.

A PETŐFI TÉREN A KÖVETKEZŐ CSOPORTOK GYÜLEKEZNEK:

A KISZ díszszázad, úttörők, városi iskola díszszázada, keleti- és nyugati iskola, dávidföldi iskola díszszázada, a gimnázium

A kenderföldiek a

BEREK UTCA ÉS KOSSUTH LAJOS UTCA KERESZTEZŐDÉSÉNÉL

találkoznak 9 órakor, s háromnegyed 10-kor indulnak a városi tanács dolgozóival az élen. Okot követi a kenderföldi iskola úttörő díszszázada, az Építőipari Tanulóintézet, az AKÖV, Tűzoltóság, Kenyér-gyár, MHS, Üzemi Vendéglátó

V., BÉV Vendéglátó Vállalat, Kisker. vállalatok, kenderföldi pártszervezet, a nőtanács kenderföldi- és somágtetői aktívái, az előbbi két városrészt lakói.

A térre érve a csoportok elhaladnak a díszmelvény előtt, amely a korábbiaktól eltérően a Kossuth utcában az autóbüsz megálló mellett lesz. A felvonulás befejeztével színvonalas kultúrprogramban gyönyörködhetnek a jelenlévők, mely a díszmelvényen lesz.

A tröszt egyéb üzemei is csatlakoztak a kongresszusi munkaversenyhez

Néhány lapszámmal ezelőtt ismertettük a Komlói Szénbányászati Tröszt bányüzemeinek felajánlását a párt nyolcadik kongresszusára tiszteletre. Most arról adhatunk hírt, hogy a bányüzemek után a tröszt egyéb üzemei is megtekintették felajánlásukat.

Villamos Üzem

A Villamos Üzem dolgozói hét pontból álló felajánlást tettek a pártkongresszus tiszteletére. Vállalták, hogy az ipari termelési értéktervet — éves szinten — 5 százalékkal túlteljesítik. Az egy főre, egy

hónapra előírt 6 ezer forintos termelési értékkel szemben 6 ezer 400 forintot érnek el.

A tröszt által megállapított 99,5 százalékos költségszintet 99 százalékra csökkentik a halmozott termelési költségek érdekében az év folyamán 600 ezer forintot takarítanak meg azáltal, hogy az újra felhasználható anyagokat ismét a termelési szolgálatába állítják.

A dolgozók között meglévő verseny jobb értékelése céljából 3 főből álló értékelési bizottságot hoznak létre minden hónapban.

Anyagellátó Üzem

Tekintve, hogy az üzem a beruházási létesítményeit már előző években elkészítette, ez évben jobbára a fizikai munka könnyítésével foglalkoznak. A kergelés meggyorsítására egy új gépet helyeztek üzembe, amelynek teljesítménye kétszerese az eddig használt kergelőgépeknek. A máza-szászvári faterlepre egy tám fahornyoló gépet adnak, így lehetővé válik az Északi Üzem részére is, hogy a körleletek előre hornyolt fával dolgozhassanak.

A komlói, valamint a máza-szászvári faterlepen lényegesen bővítik a vasúthálózatot, hogy a dolgozókat megkíméljék a maglyázási munkától. Ez évben elkészítetik a Pálfalvi-féle vagonkarakó-gépet. Ez részben megkíméli a dolgozókat a nehéz fizikai erőlködjést igénylő vagonkarakástól.

Városszerte szorgos parkosítást végez a lakosság

Immár négy esztendeje kíséreljük figyelemmel a társadalmi munkában végzett nagy arányú parkosítást. A korábbi években az utcák közötti versenyről hivatalos sorrendet nem adtak ki ugyan, mégis nagyon sokan tudták, hogy — 1959-ben a Sallai utcaiak végeztek legszebb munkát. Ezt követően a Pécsi utiak, tavaly az Arany János utcaiak dolgoztak legeredményesebben. Most, amikor újból lezárult a parkosítás első szakasza, a szemlélődés során nem nehéz megállapítani: az Eötvös utcaiak hódítják el a pálmát. — Nyugodtan mondhatjuk, az itt végzett munka még a parkosító vállalatnak is dicséretére válna. Ezernyi apró, tarka virág pompázik a házak előtt, dúsán zöldell a pázsit, a levelet bontogatja a frissen ültetett facemeté.

és a Ságvári Endre utcában. Az előbbi helyen hátráltatja a füves területek és virággyások felújítását a még mindig ottlevő söder, kőtörmelék és az út javításából visszamaradt idegen anyag. A Ságvári utca 2—4—6-os számú lépcsőház előtti terület meglepően elhanyagolt. Ugyanígy az épület másik oldala felőli részen is hiányzik a parkosítás. Meglehetősen sokan járnak erre; s feltűnő, hogy a bokros rész milyen szemetes. A lakók régóta kérik a Kertészeti Vállalattól, hogy irtsák ki a bozótot, ez azonban még nem történt meg. A parkosítást nehezíti, hogy a játszótér gondozatlan, s a gyerekek inkább a füves területen játszadoznak. Az itt lakók csak homokot, salakot és egyéb anyagot kérnek: társadalmi munkában felújítják a játszótérrel. Ugyanennél a gondolatnál kell szót tenni azt is, hogy — bár a középiskolások a gimnázium környékét szépen rendezték —, az iskola udvar felőli része elhanyagoltnak látszik. A szomszédos házból több gyerek a kerítésen bemászva, ronogja a felszereléseket. Fel-tűnő, hogy a drótkerítés is több helyen kiszakították. Bizonyára javulna a helyzet, ha a Vorosilov út és a Malinovszkij út között levő játszótérrel ki-gészítik a homokozóval.

A kenderföldi városnegyedben is majdnem mindenütt el készült a park.

(Folytatás a 3. oldalon.)

Lobogozzuk fel a házakat

A városi tanács végrehajtó bizottsága és a Hazafias Népfront városi elnöksége felhívással fordul a város lakosságához, hogy a május 1-i ünnepre lobogozzák fel a házaikat. Lobogozzák a munka frontján már kifejezésre jutották a munkásosztály nagy ünnepe iránti tiszteletet, ezért hát külsősegekben is nyilvánuljon meg május 1. köszöntése.

115 mázsa hússal többet kap a város, mint tavaly

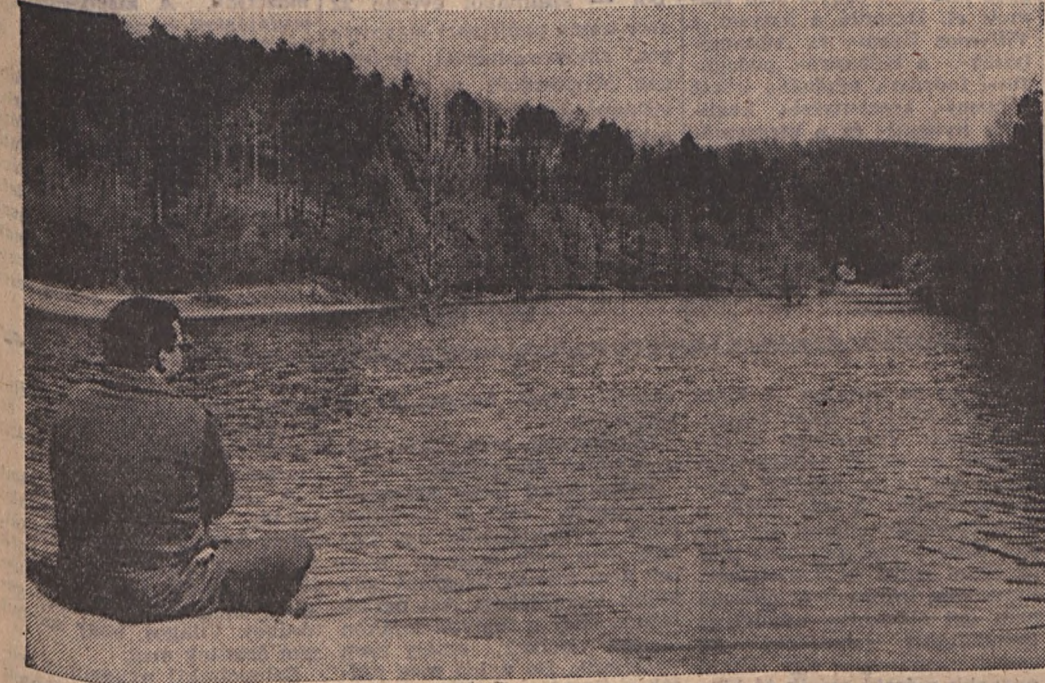
Az üzletek ünnep előtti nyitvatartása

A lakosság igényeinek jobb kielégítésére módosították az üzletek ünnep előtti nyitvatartását. Ez persze nemcsak abban jut kifejezésre, hogy az élelmiszerboltok április 30-án, az ünnep első napján is kinyitják, hanem, hogy az üzletek a tavalyinál nagyobb árukészletet kapnak. A hentesüzletek például 115 mázsával több húst kapnak, mint, amit szállítottak tavaly május 1-re.

Április 29-én az összes állami és szövetkezeti élelmiszerbolt szombati + 1 óra nyitvatartással fogadja a vásárlókat. A helyi 80-as húsbolt, a 16-os, a 21-es, a 31-es, a 23-as és az 56-os élelmiszerüzletek kiemelt boltok s nyitvatartásuk két órával hosszabb.

Az állami és szövetkezeti iparcikk és ruházati boltokra 27-én és 28-án a hétköznapi, míg április 29-én a szombati nyitvatartás érvényes. Április 30-án, a vasárnap nyitvatartó élelmiszerboltok (például a tröszt, Petőfi téri, a Zrínyi téri és a Kossuth utcai 80-as húsbolt) árusítanak. Ezenkívül — a meleg időjárásra való tekintettel — április 30-án, hétfőn az alábbi élelmiszerüzletek fogadják a vásárlókat 7—10 óráig: a gesztenyési, az Anna-aknai, a Kossuth utcai lapos, és a 98-as tejbolt, az újtelepi, a Zrínyi téri tej-kenyérbolt, az Arany János utcai tejbolt, a somági, a Vorosilov utcai 101-es és a Fürst Sándor utcai 100-as tejbolt.

Május 1-én kezdik meg a sikondai csónakázó tó üzemeltetését

Egy kis szemlélődés a sikondai csónakázó tó gátján. Háttérben az erdő kiszögelésében a vaddisznója látható Nemesi Árpád felvétele

A sikondai strandfürdő csak május közepe táján nyitja kapuit, de a neten máris sokan felkeresték a közeli kirándulóhelyet. És még hozzá fürdés céljából. A fegyvermeztelenség a Lenin térenél nagyobb területű 50—250 cm mélyességű csónakázó tóban fürdők. Pedig az itteni fürdés tilos.

Az, hogy az illetékesek a fürdőudény és az ottlevő árusító

helyek nyitásával elkétek, nem jelenti azt, hogy a kirándulók ne használják ki a korai nyári örömeit. Az időbeni eltolódás csökkentésére és a csónakázó tó üzembehelyezéséhez szükséges pénz pótlására a városi tanács végrehajtó bizottsága társadalmi munkásokat szervez. Csütörtökön mintegy 30 KISZ-fiatal, tanácsi alkalmazott és tanácsi vállalati dolgozó fogott hozzá a tereprendehez, a parkosításhoz, és a tóhoz vezető salakos út építéséhez. Amint a vezetők elmondták: a munkálatokat úgy sürgetik, hogy a csónakázó tavat május 1-vel minden körülmények között üzembehelyezzék. Máris megkezdett 10 négyszemélyes csónak. Tárgyalásokat folytatnak a különböző kereskedelmi szervek vezetőivel, hogy a strand területén lévő pa-

vilonokat minél hamarabb nyissák meg.

A munka ünnepére készül a város

Az üzemek már hetekkel ezelőtt megkezdtek a május 1-i felvonulás előkészítését. Bár ipari bemutató nem lesz, mégis valamennyien színes, érdekes összeműveléssel szerepelnek a menetben. A trösztközpont dolgozói például 30 vörös és 10 nemzeti színű zászlót, 150 légzőgépet és számos transzparenst visznek. A Béta-aknaiak a nemzetközi internacionalizmust kifejező mondatokat, az SZKP XXII. kongresszusának főbb tételeit írják a plakátjaikra. Készítik a feliratokat, szervezik a szocialista brigád-

dok egységes felvonulását III-as és Anna-aknai is.

A munka ünnepének előkészítéséből kiveszik részüket az öntevékeny kultúrcsoportok is. A Bányász Együttes táncsoportja három művet ad elő a Lenin téri központi ünnepségen. A Sarkantyúzó, az Olteni-niai hóra, és a Pántlikázó című táncot mutatják be. A központi munkáskörrel együtt hallgatják a belvárosi iskola énekkarát és a bányász zenekart is. A másort az irodalmi színpad tagjainak szavaltatai teszik még színesebbé.

A munka ünnepéről nem lelkendeznek meg a diákok sem. A korábbi években csak a kenderföldi általános iskola tanulói mutattak sportgyakorlatot a menetben. Az idén már 4 általános iskola, mintegy 500 tanulója végez labda-, kenő- és szalaggyakorlatot. A szereplésre napok óta készülnek már, Kenderföldön a felsőtárogatók legjobbjaitól válogatták össze a menetgyakorlatban résztvevőket. Ugyanígy a többi intézetben is a legjobb tornászokat, legügyesebb diákokat jelölték ki. A sportoló ifjúság színes gyakorlatait az úttörők díszszázada is vezetik be.

A Minisztertanács és SZOT

Vörös Vándorzászlaját szombaton délután 6 órakor adja át a Komlói Szénbányászati Tröszt igazgatójának az új kökényösi munkásszállóban Harscska Imre elvtárs, nehézipari miniszterhelyettes.

Éljen a Magyar Szocialista Munkáspárt, népünk vezetője!

Segítse jobban a nők továbbképzését a szénélőkészítő üzem szakszervezete és nőbizottsága

188 nő váltja egymást nap- nap után az osztályozó gépei, szalagja és csilléi mellett. Ennyi lánynak, asszonynak vált szinte második otthonává ez a hatalmas, fekete épület. Keresetük havi 1300-1400 forint. Ebből jut a családnak korszerűbb bútorra, TV-re, lakásvásárlásra.

Ha vége a műszaknak, s kilépnek az osztályozó kapuján, többségük a család gondja, a gyermeknevelés várja. Kikapcsolódásra, szórakozásra még jut idő. A tanulásra már kevésbé.

Pedig nagyon is szükség lenne erre!
A 188 nő közül 118-nak az általános iskola 6. vagy ennél alacsonyabb osztályáról van bizonyítványa. Kettően egyáltalán nem tudnak írni, olvasni. Hét osztályt hatan, nyolc osztályt harminckilencen végeztek. Érettségije tizenhárom lánynak és asszonynak van, egy szerzett mérnöki diplomát. Három, illetve négy polgárit hatan, a tanítóképző és a kereskedelmi iskola első-második osztályát hárman végezték el.

Jelenleg mindössze három munkásnő van az üzemben, aki állami oktatásban vesz részt. Kettő technikumban, egy pedig gimnáziumban jár. Általános iskolában az üzemszervezet tudomása szerint, egyetlen nő sem tanul! Politikai oktatáson huszonegyen, gépkezelői tanfolyamon huszonnégyen gyarapítják ismereteiket. A szocialista brigádok részére tartott előadásokat harmincegy lány és asszony hallgatja.

Az üzemben tehát kilencven tanulanak valami módon. A dolgozó nőknek több, mint a fele távol tartja magát a különböző képzésektől. Mi ennek az oka?

A megkérdezettek többsége házimunkára, családi elfoglaltságra hivatkozott. Sok a többgyermekes családjában, akinek szabadidejét szinte teljesen betölti a mosás, főzés, takarítás. Van azonban olyan is, aki nem törődömsségből, kényelemvesztésből nem veszi kezébe a tankönyvet. „Nem akarok semmi lenni” — hallottuk. Ezzel azt akarták kifejezni, hogy nekik jó így, ahogy van, nem vágnak többre. Mindenesetre furcsa életszemlélet ez. Miközben mondták, bizonyára nem gondoltak arra, hogy ma már a legegyszerűbb munkáknak is szüksége van az általános műveltségre s a modern gépek kezelése, javításának elsajátítására tanulás nélkül elképzelhetetlen.

A beszélgetés során felvetődött az is, hogy az üzemszervezet folyamatos termelése miatt nem biztosíthatja az állandó délelőtti munkabeosztást. Egy hét hiányzás pedig a tanuláshoz túl sok pótolnivalót jelent. Hogyan oldják meg az említett problémákat? Winkler Lőrincet, az üzemi szakszervezeti bizottság titkárát kérdeztük: mi módon könnyítik meg a második műszakot, van-e lehetőség üzemi iskola létrehozására?

A második műszak megkönynyítéséért eddig nem sokat tettek. Két évvel ezelőtt terveztek, hogy mosógépet vesznek. Az elképzelést azért nem való-

sították meg, mert már a vétel előtt vita támadt abból, ki veszi először igénybe a gépet. Megoldásról azóta sem gondolkodtak. Egy törpe mosoda pedig igen jó szolgálatot tenne itt. Igaz, közvetlen az üzemszervezet területén a nagyfokú szennyeződés miatt ezt nem hozhatják létre. Megnyithatnak azonban a közelben is, ahová az üzemből az összegyűjtött ruhát nem nagy fáradságba kerülne átvinni.

Kérték az asszonyok, hogy valami módon csökkentésük bevásárlási gondjaikat. A hiányos ellátás miatt sokszor órákat vesz igénybe, s ez mind a szabadidő, tanulás, a képzés rovására megy. Az üzemszervezet ezzel kapcsolatban még nem beszélt a városi tanács kereskedelmi felügyelőjével. Pedig bizonyára találnának valami megoldást.

A műszakcsere az üzemben nincs lehetőség. Már a múlt évben gondoltak arra, hogy kétműszakos iskolát szerveznek. Nevelők hiányában nem tudták ezt megvalósítani. A városi tanács művelődési osztályától ígéretet kaptak, hogy ősze biztosítják a szükséges tanerőt.

Az üzemi iskola kétségtelen jelentős lépés lesz a tudáshoz vezető úton. A második műszak gondja azonban továbbra is fennmarad. Ha ebben nem segítenek többet az asszonyoknak, hiába a meggyőzés: az a száz nő, aki ma nem vesz részt az általános képzésen, a politikai oktatáson, holnap sem tud elmenni oda. Ezzel a problémával az üzemi nőbizottságnak is behatóbban kellene foglalkozni. Mert nem csak a helyes utat kell megmutatni, de segíteni kell mindenkinek, hogy ezen az úton elindulhasson.

A tsz-ek látogatásának módja

A Földművelésügyi Minisztérium és a Termelőszövetkezeti Tanács felhívást adott ki, mely megállapítja, hogy a termelőszövetkezeteknél a látogatók száma meghaladja a szükséges mértéket és annak sok esetben sem meghatározott célja, sem eredménye nincs.

A közös közleményben javasolják a tsz-eknek, hogy vezessék be a náluk történő látogatások rendszeres nyilvántartását. E célból tartásnak egy bekötött és sorszámozott látogatási naplót. A vezetőség gondoskodjék arról, hogy a termelőszövetkezet minden egyes külső látogatója (például, akik a gazdaságot szemlélik) — tanácssi szerv, vállalat, vagy bármilyen más állami, társadalmi szerv képviselője — aláírásával ellátva jegyezze be a látogatási naplóba a következő adatokat: a látogatás időpontja, célja és időtartama, a látogató neve, munkahelye, beosztása, valamint a látogatás eredménye — szakmai útmutatás, tanácsadás, valamilyen ügy elintézése, tapasztalatszerzés, stb.

Lorca: A csodálatos vargáné című színműve az Ifjúsági Színpadon

Vasárnap este Federico Garcia Lorca: A csodálatos vargáné című színművét mutatta be a helyi Ifjúsági Színpad.

Evezredék óta küzdenek művészek és tudósok az ember felszabadultabb életéért, mert csak a maradi erkölcs, az előítéletek, a gátlások alól felszabadult ember képes teljesebb és boldogabb életet élni.

A szerző célja: levenni a közönség szeméről az erkölcsi hálygot, hogy új fények derüljen. Ez a mondanivalója a színdarabnak. Ezt a törekvést igyekezett megvalósítani Osváth Tibor, az előadás rendezője. Körültekintően válogatta össze szereplőit, alkalmazott kísérőzenét és bábjátékot a mondanivaló kiemelésére céljából. A színes szimbólikus jelmezek, az ötletes díszlet és a játék szerves egységét tűnt — bár helyenként a szövegmondás vonatott volt.

A darab főhőse: a vargáné Lada Anna játékaival éreztette azt a hatalmas életörvénnyel, amelyet pletykák a szomszédasszonyai erkölcsi lenségnek bélyegeztek. Vinc Csaba István a vargát szívesen lyesítette meg. Alakításának fő erőssége az a jellemzősége, amely döntő elhatárolást bírja: kitart fiatal feleség mellett, megvédelmezi a ruházattal szemben. Mindeközben élethűen játszottak. Maradi erkölcs, a képmutatás a bíró képében jelenik meg. Gábor Zoltán aprólékosan dolgozott játékaival méltó táblájára lehetett a szerzőnek többi szereplők: Nagy Mihály, Kollár Elemér, Czetti Vilmos, Laky Erzsébet, Medgyessy Erzsébet, Rosenheim Erzsébet, Lacher Ottília és Osváth Arián — a prömierhez képest mind-mind jól oldotta a feladatát.

Kós Lajos bábjátéka jó hatást keltett.

Ez az előadás zenéi bemutatónak is számít, mert kísérőzenét Tóthmátyas Lajos írta. Tóthmátyas városunk zenészközösségének fiatal vezetője. Aki látogatók az Erkel tereben eddig megrendezett hangversenyeket, többször találkozott vele, mint a klasszikus zeneszerzők műveit megszólaltató zongoratanárral. A csodálatos vargáné bemutatóján új oldaláról ismerhetjük meg Tóthmátyas Lajost: művészes zeneszerzőt és mint kamarateret. Ahogy a mű spájzban környezetben játszódik, úgy zeneszerző is spányol népdal felhasználásával írta meg hozzávaló zenét. Még két, Lorca által gyűjtött, spányol népdalt is felhasznál. Ez még szelebb hozta a komponált zenészt: nemcsak a darabban hanem annak szerzőjében. Lorcahoz is. A kísérőzene érdeme, hogy a visszatérő elemek, melyek olykor egyenlőség, máskor hangulatos lémeznek, a próza művészetét egységes gyöngystráng teszik, hangulatilag elválasztják. A kísérőzene mutatószára a zeneiskola vendégei vállalkoztak, eredményel.

A darab szerzőjének gondolatát Csikós László közzétette, az előadást megrendező prófogal, majd a bemutatás után a művészi klub elnökjének életművét ismerkedve a versék tolmácsolásával. Lovszkowszky Anikó, Molnár Judit, Nagy Mihály tették a bemutatást a klub célkitűzései mellett.

Változott a propagandamunka módszere

Az MSZMP megyei és a Komlói Városi Bizottsága agitprop. osztályai a közelmúltban megbeszélésre hívták mintegy 20 propagandistát. A cél az volt, hogy minél több propagandista tapasztalatainak, javaslatainak összegyűjtésével, a jó módszerek felhasználásával eredményesebb legyen a következő oktatási év.

A hozzászólók többsége a propagandamunka módszereit elemelte elsősorban. Elmondották, hogy kerültek az iskolás kérdés-fajlet módszereket, arra törekedtek, minél közelebb kerüljenek a hallgatókhoz. Az előadásos propagandá foglalkozásain több helyütt meghonosodott városunkban a beszélgetéses előadásmód. Ez nagyobb felkészültséget kíván meg az előadótól, mivel a hallgatóságot érdeklő kérdésekre kell válaszolnia. Ahol ilyen módszerrel vezették a foglalkozásokat, ott az esetek többségében jó viták voltak, amelyek kielégítették az embereket. A beszélgetéses előadásmód jobban vonzotta az embereket, a pártönkívüliek közül is többen bekapcsolódtak a munkába.

Az idei pártoktatási évben tapasztalt nagyobb érdeklődés részben a propagandamunka módszerének jóirányú változásának, nagyobb részben viszont az anyag, a XXII. kongresszus iránti figyelem folytán következett be. Kezdetben mindenütt az ún. „izgalmas” kérdések — a személyi kultusz, az albán helyzet, stb. — kerültek előtérbe, ám az első foglalkozások után megértették az emberek, hogy nem ez volt a kongresszus lényege, hanem a kommunizmus építésének hatalmas programja, s ebben nekünk is van feladatunk.

Majdnem minden felszólaló megemlítette a foglalkozások színesebbé, érdekesebbé tétele érdekében a szemléltető eszközök hiányát — grafikonok, rajzos táblázatok, összehasonlító adatok —, valamint azt, hogy a második ötéves terv helyi vonatkozású adatai nem álltak a propagandisták rendelkezésére, bár szükséges lett volna. Néhány propagandista azt javasolta, hogy hozzanak létre városunkban egy előadói munkaközösséget. Itt nemcsak tájékoztatnák őket a legfontosabb kérdésekről, hanem módszerbeli segítséget is kapnának.

Nem került el a megbeszélésen részvevők figyelmét az a kívánalom sem, miként lehetne még szélesebb tömegeket átfogni a propagandamunkával. A javaslatok között megemlítették, hogy a munkaközösségek hasonló tematika szerint legyenek az előadások, s ahol lehetőség van rá, vagy a téma megengedi —, diaképvétéllel tegyék színesebbé, vonzóbbá.

Még felév és ötéves tervünk legnagyobb ipari létesítménye, a Dunai Szalmacellulóze gyár megkezdte a próbautazást. Az új gyárban hazai alapanyagból — szalmából évente 22 ezer tonna papíripari alapanyagot, szalmacellulózet termelnek. Megkezdtek a gépek és villamossági berendezések szerelését is.

A képen: A kazánház, mosó és fehérítő üzem, az előtárban a szesz-kazából vezető, 100 méter hosszú szalaghíd.

MTI. Foto-Mező.

I maradtak a nagylétszámú KISZ-szervezetek

A nagy sikerre való tekintettel ismét kibocsátott VIT sorsjegyekből — főnyeremény: egy bárhol felépíthető családi ház autóval és garázzsal — 13 400 darab jutott városunkba. A KISZ-alapszervezetek tízezer, az úttörők kétezer sorsjegy eladását vállalták. A részleges elszámolásnak április 16-án kellett volna megtörténnie, ám a nagylétszámú KISZ-szervezetek érthetetlen módon lemaradtak. Béta-akna 600, a vajúriskola 500 sorsje-

gyet vitt el, s egyet sem számolt el. Hasonló a helyzet a Villamos Üzem, és Aknamélyitők-, a Kőbánya-, pedagógus-, fodrász-, népbolt-, trüsz központ-, gesztenyesi-, kökönyös nyugati- és a csecsemőotthon KISZ-szervezeténél, valamint az úttörőháznál.

Jónéhány alapszervezet már teljes egészében elszámolt, közöttük a Kenyérgyár, Vízmű, városi tanács, Elmíszér Kiskör, Vendéglátó és a rendőrség KISZ-szervezete.

lent meg az asztalon. A folyó végighúzódott az egész lapján. (Az egyik Venus-lakó a közképlet az asztal szélére húzta). A gát és az „úrhajó” a sarokba került. A gát mellé a tó körvonalait „rajzolták”, sőt egy vékony spargafélével még az erdei irtást is bemutatták. Egyenesen húzódtak és nyilván nem azt ábrázolták, amelyikre Belopolszkij rábukkant. Az asztal túlsó végén egy sokkal nagyobb méretű másik tó körvonalait ábrázolták. Melléje nagy fadarabokat helyeztek. A folyó ennél a tónál ért véget.

— Ezek a nagy fadarabok minden valószínűség szerint hegyeket jelképeznek — mondta Belopolszkij. — Ez hegyi tó, ahonnan a folyó ered. De vajon mit akarnak ezzel mondani? Egyelőre semmit sem értek.

— En sem — tette hozzá Romanov.

Am nem kellett sokáig várniuk. Hamarosan minden világhírű és eléggé izesztővé vált.

Az egyik venuslakó fogott három apró kockát, és a tóábrára mellé tette. Jelenleg a tó mellett tartózkodtak. Ezzel értesülék adta, hogy három kocka három embert jelképez. Az tán kezébe vette és átvitte őket a másik, a hegyi tóhoz.

Belopolszkij és Romanov mindent megértett. Ez borzalmas volt, és gyors halállal fenyegetett. A venuslakók át-

akarják vinni foglyaikat a hegyekbe.

Mindenáron meg kell magyarázniuk helyzetüket.

Belopolszkij lázas sietséggel merlegelte, mit is csináljon most. A venuslakók, úgy látta, nem értik, hogy az emberek nem tudnak lélegzeni bolygójuk levegőjében. Azt persze látják, hogy a foglyok fejüknél sisakot viselnek, amely nem testrészüik. De vajon meg tudják-e érteni a sisakok rendeltetését?

Belopolszkij magyarázni kezdett. Latba vetette minden színeszi képességét és igyekezett megértetni velük, hogy sisak nélkül nem tudnak lélegzeni. Romanov készségesen segítette neki.

A venuslakók figyelmesen követték minden mozdulatukat. De hogy megértették-e valamit vagy sem, ezt embereink nem tudták. Egyikük megkezdte az asztal felé mozdulni, és megfogta a sisakját. Lassan hűnt kezdte felfelé, mintha le akarta volna húzni.

G. Martinov:

A Föld nővére

(48.)

Társ a „úrhajó” mellé három apró kockát állított. Egyik kezével a kockára, másik kezével előbb Romanovra, majd Belopolszkijra, aztán az ajtóra mutatott.

Ez is elég világos volt. A három kocka három embert jelentett. A Venus-lakók azt kérdezték: hány ember tartózkodik az úrhajón?

Válaszolni nem volt nehéz. Belopolszkij néhány kockát vett a kezébe (a Venus-lakó tolta a keze ügyébe), és az első három mellé még nyolcat állított.

A „beszélgetés” egyelőre sikeresen haladt. Az öt Venus-lakó gyors felfogásának bizo-

nyult. Világosan adták fel a kérdéseket s úgy látszik, jól értették a válaszokat. Szellemi fejlettségük magas volt. Belopolszkij arra gondolt, hogy ezek minden valószínűség szerint a Venus tudósai, akik akkor jöttek ide a tóhoz, amikor értesítették őket, hogy ismeretlen lényeket ejtettek fogságba. Érthetővé vált, miért hagyták az embereket ilyen hosszú ideig magukra. A helyi lakosok a „tudós bizottság érkezését” várták. De vajon honnan esőpentek ide?...
A Venus-lakók leszedték az asztalról az „ábrát”. Most aztán mit kérdeznek majd?

A következő ábra jóval bonyolultabb volt, és sok időt vett igénybe. Egész térkép je-

Városterie szorgos parkosítást végez a lakosság

(Folytatás az 1. old.-ról)

ban a 4—6—12—14—16 és a 24-es számú ház előtt legszebb a kert. A szépen rendezett Tompa utcában legmutatósabb az 1—4—6—8 és a 10-es számú háznál levő virággyás. Az Arany János utcában a 13—14 és a 21-es háznál végeztek legszebb munkát. Elhanyagolt viszont az Arany János utca 5-ös számú ház előtti park. Ugy-

szintén rendezésre vár a Ságvári legényszálló környéke is. A Kazinczy utcaiak újszólván még hozzá sem fogtak a munkához, mert a Köztisztasági Vállalat elfelejtett ide trágát küldeni. A 9-es számú ház előtt azonban máris szép park díszlik. A korábbi években elhanyagolt kenderföldi iskola környéke most gyönyörű. Gyepszőnyeg, rózsafa és más dísznövény nyújt

kellemes látványt. A Vörösmarty utcában nem tapasztaltunk nagy előrehaladást. A 14-es számú ház előtt a szemle során éppen munkában láttuk Komáromi Vincénét, Komáromi Józsefet, Lévai Lajost és Kovács Istvánt. Peldásként dolgoztak a 7-es számú háznál is: Takács Ferencné, Vida Ferencné, Hazafi Józsefné, Keszi Istvánné, Uri Gézné és Szanyi Jánosné.

A Berék utcában a már évek óta megszokott csinos parkok díszítik a lakóépületek előterét. Az Irinyi utcában — mint hogy a vállalat itt még nem parkosított — továbbra is nagy erőfeszítést igényel a terület-rendezés. Itt is találtunk munkában levőket. Így például a 36-os számú háznál Dallos Istvánt, Höhn Józsefnét, — Kreis Istvánnét, Kreis Mártont, Gál Ferencet, Lubastyk Ferencet, Izsó Jánost, Hauch Adámot, és Balog Jánost, — vagy a 38-as számú ház mögött Lukovics Zoltánt és Pál Istvánt.

Ahogy a szorgos parkosítókkal beszélgettünk, szóvá telték, hogy az eddiginél sokkal több virágpalántára van szükség. A Kertészeti Vállalatnak az elosztásra jobban kell ügyelni. A lakók kifogásolták azt is, hogy nem mindenhol szállították trágát s a felosztott területek fűmaggal való bevetése is késlekedik.

Ha ezeket a hibákat a Kertészeti Vállalat felszámolja, s a lakosság továbbra is olyan szívvel-lélekkel dolgozik, mint most, nem kétséges, hogy tovább szépül, csinosodik városunk.

Nagyjavítás az Eröműben

A szokásos évi karbantartási munka az idén nagyjavítás lett az Eröműben, mert két kazánál a belső fal is javításra szorul. Az I-es kazán — amelynek rendbehözatalára három hetet biztosított az üzemvezetőség — egy nappal korábban kezdhetette meg a munkát a jó szervezés és a javítást végző dolgozók lelkes munkája eredményeként.

A II-es számú kazán 51 napig áll majd, mivel itt nagyarányú falazatjavításra is szükség van. A kazán a jövő hónap közepén állítják ismét a termelés szolgálatába. Ezt követően áll le a III-as, majd a IV-es kazán 14, illetve 21 napra.

A vállalatvezetőség az ideiglenes nagyjavításra kereken 300 ezer forintot fordít.

Tavasz és Kékes TV részletre

A helyi vasműszaki boltban — április 25-től — ismét adnak Tavasz (4200 forint) és Kékes (5200) televízió készüléket részletre.
Az eddigi gyakorlatnak megfelelően — középszintben — 25 százalékat kell kifizetni. A hitelvéltre vásárolt készülé-

Házhoz kézbesítik a dávidföldiek csomagpostáját

A helyi posta a dávidföldiek régi kívánságát teljesítette azzal, hogy az érkező csomagokat házhoz szállítja. A lakosoknak ugyanis korábban az 1-es postahivatalhoz vagy a kökönyösihez kellett menni a csomagért. Az autóval történő küldeményszállítás a Gárdonyi Géza utcába egyelőre nem tudják megoldani, mert itt nincs kövösút. A Mecsekfalui úton lakók csomagszállítása sem lehetséges, mert más útszakaszba esik, mint az Orosz Gyula, vagy a Munkácsy Mihály utca. Később azonban, ha a Mecsekfalui úton is több családi ház lesz, szintén megoldják a csomagok házhoz szállítását.

Eredményes körséta

Március végén városszemlélet tartottunk a Köztisztasági Vállalat részlegvezetőjével. Számos rendelkezéssel tapasztaltunk — részben a vállalat, részben pedig a lakosság részéről. A köztisztasági körséta után Appalczhoffer Géza, részlegvezető tájékoztatott bennünket, hogy 2—3 napon belül Kökönyösben, Kenderföldön és Somágy-tetőn ösztökálják a KUKA-edények környékét és elhordják a szemetet.

Nos, eimondhatjuk, az ígéret megvalósult. De nemcsak a vállalat teljesítette kötelességét, a lakosság is megértőbb. Mostanában kevesebb helyen tapasztalható, az szemetet a tároló edények mellé öntik. Nagyobb takarítás esetén pedig jelentést tesznek a 20—22-es telefonon, hogy a köztisztasági idejében elszállítható a hulladékot.

Kevesebb alkalommal változtatják a zenekarok helyét

Egyik olvasónk korábbi hetekben megírta, hogy helytelennek tartja a zenekarok gyakori változtatását. Az utóbbi 5 hónapban csaknem minden zenés vendéglátó egységben 3—4 zenekar váltotta egymást. A javaslat kapcsán a Vendéglátó Vállalat vezetői úgy intézkednek, hogy a továbbiakban kevesebb alkalommal változtatják a zenekarok munkahelyét. Az üdülőhelyekre történő átcsoportosítás után — előreláthatólag — a nyár végéig azonos étteremben ma-

ket 18 hónapos törlesztésre adják. Ujdonosság még a boltban a szintén részletre vásárolható villanytűzhely (2160 forint).

Az érdeklődőknek a vasműszaki boltban kell kérni áruvásárlási űrlapot.

Májusi emlék

Göröcsösen, fűdőkölvá mevetett. Ilyedten szaladtak hozzá társai. Az egyikük megfogta a vállát s rázta.

— Mária, Mária! Mit csinálnsz? Mária, azt akarod, hogy a kápó észrevegyen — sziszegte — hagy abba! Érted? Nem lehet... élned kell. A gyerekeidért...

Mint ha végtelen idő óta dolgoznak, olyan lassan, csigamódon vánszorognak a percek. Ásták, ásták az árkokat. Egy lapát föld... még egy. Néha, visszasett egyegy rög. Mint ha sirba hullott volna a hant.

Csak itt még koporsó nélkül voltak, s éltek a halottak. Délfelé abbahagyták az ásást. Étiernicsövet vittek az árkokba. Négyen vetek vállukra egy rudat, de még így is rogyadozó léptekkel vitték. Vitték, vitték, míg az egyikük összeesett. Nyakából palakozott a vér. Öngyilkos lett. Valahonnan szerzett egy

Javaslatok, észrevételek nyomában

Felszerelték a játszókát

Fényképes anyagot közlünk azzal kapcsolatban, hogy a gyerekek annak ellenére birtokukba vették a játszókát, hogy a Köztisztasági és Kertészeti Vállalat késelt a felszerelések kihelyezésével. A bíráló nyomán két nap alatt valamennyi játszót felszerelték s többségéhez homokot is szállítottak. A lakosság részéről jogos viszont az a kifogás, hogy helyenként foghíjas a játszókák felszerelése.

Az AKÖV máris intézkedett

Az április 17-i számunkban „Az illetékesek válaszolnak” cím alatt az AKÖV helyi üzemvezetősége is nyilatkozott. Varga József ígéretet tett, hogy a Nagymányokról Komlóra bejáró bányászok jogos kérésének eleget tesz. Az intézkedés során a túlszűfolt-ságot megszüntették. A 16-os

Igazság és emberség

Lényegében a földművelőszövetkezetnek és a panaszosnak is igaz van, csak az igazsághoz kapcsolt gondolat nem mindenütt tisztességes, s az igazság végrehajtásának módja sem emberséges. Ime az ügy:

A dolgok megértéséhez dióhéjban szükséges annyit előre elmondani, hogy a vita tárgya a magyarszéki vasútállomás közelében lévő földművelőszövetkezet épület udvara, azaz, az itt létesített TŰZEP-telep kerítése. Az épületben kocsmá és fűszerbolt van, valamint egy lakás, amelyet Rick Ferenc — a panaszos — 1957 óta bérel. A földművelőszövetkezet folytatólag háborúskodás oka, hogy a kerítést anynyira közel építették a lakás bejáratához, hogy például egy nagyobb bútordarabot csak ügyelbajjal lehet oda bevinni.

Rick járt a magyarszéki községi tanácsnál, ahol nem tudtak intézni jóformán semmit sem, ezért Sásdon, a járási tanács ipar-műszaki csoportjánál kereste további igazát, amit azonban az 1962. február 28-án kelt határozatban elutasítottak. A hosszadalmas indokolás egy részét — úgy véljük — érdemes idézni:

„A TŰZEP-telepet az ádvar nyitott részén az FMSZ úgy zárta el kerítéssel, hogy védje az itt elhelyezett társadalmi tulajdont. A kerítés létesítése alkalmával a panaszos lakásának megközelítéséhez (az szó szerint értendő) — (a szerk.) kényelmes bejáratot biztosított, illetve hagyta szabadon.”

Es az indokolás végén egy mindent igazolni látszó mondat: „A panaszos célja látványosan, az hogy felsőbb szerveken keresztül elérje az borotvapengét, azzal vetett véget az életének.

Kovácsné gyorsan elengedte a csövet, sietett a földön fekvőhöz. Egy pillanatig tanácstalanul néztek, majd az ingéből tépett egy darabot. Eppen a sebet akarta bekötni, mikor hozzájuk ért a kápó.

— Mit csinálnsz te itt? Disznó! — üvöltötte, miközben ellökte az asszonyt. A korábbi végigszántott Mária.

Az még érezte, hogy a bakancsos láb rátapos. Aztán elvesztette az eszméletét.

A büntető barakban tért magához. Körülötte ültek s feküdtek az emberek. Beszélgettek. Egyikük a tavaszról, az otthoni májuskorokról.

Mint ha tündérmesét mesélne.

Becsukta a szemét. Az erdőlyi hegyek illatát érezte, a régi májuskor, amit bújva, de bátran ünnepeltek. Újra hallotta az elvtársak hangját: ünnepelünk mi még szabadon is...

Tavasz volt, 1944 májusa.

(Brz.)

jártra reggelként 36, délelőtt pedig 40 bérletet adtak, illetve adnak ki s a megfelelő létszám esetén (Ikarusznál 40 fő) polgári utast nem vesznek fel. Az AKÖV az igénynek megfelelően módosította a taxivezetők munkaidéjét. Az egyik kocsi reggel 9-től éjjel 11-ig, a másik délelőtt 10-től éjjel 10-ig üzemel.

A kökönyösi taxiállomás üzembehelyezésének kérdése nem az AKÖV hibája. Bár a telefonállomás az ifjúsági cukrászda mellett elkészült a posta megsem kapcsolta be, jöjjönhet 48 órás határidőt vállalt a munka végzésére.

A buszváróhelyiség takarítása

A március 30-án lapunkban megjelent „Nem tessék” összeállításban szóva tettük, hogy nem kellő tisztaságúak az autóbusz váróhelyiségek. — Ezzel kapcsolatban a városi tanács ipar-műszaki osztálya intézkedett. A helyiségek rendszeres takarítására megrendelt kapott a Köztisztasági Vállalat. A munkához máris hozzáfogtak.

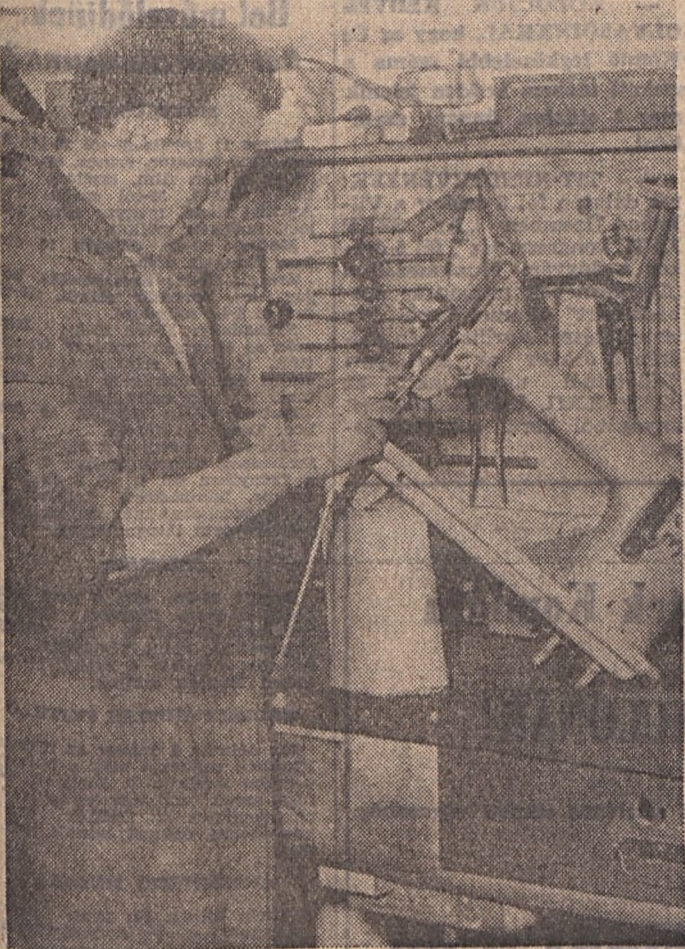
Ünnepi hetet tartanak Béta-aknán

Béta-akna üzemvezetősége és pártszervezete keddi reggeli röpgyűlést tartott. Gungi Ferenc üzemvezető rövid beszédben méltatta május 1. jelentőségét.

A röpgyűlésen a bányaiüzem dolgozóit elhatározták, hogy április 24-től 30-ig ünnepi he-

tet tartanak. Ez idő alatt különös gonddal ügyelnek a munkára, a tisztántartásra, a balesetelhárításra. A gépműhely dolgozóik még külön vállalatot is tettek: ugyanezen időszak alatt tisztasági hetet rendeznek, melynek során rendbeteszik a műhelyt és környékét.

A vállalat legaktívabb munkásújtója

Reményi László műszerész az 1961-es év újtójának országos versenyén második helyezést ért el. Az újtók és felalálók országos kiállításán három újtását mutatták be. Felvételünk a kísérletezés alatt álló Csepel III-es gép mellett mutatja be.

Még nincs egy éve sem, hogy Reményi László műszerész Székesfehérvárról Komlóra jött dolgozni. Fiával együtt a Helyiipari Vállalatnál áll alkalmazásban. A napi munkában igyekszik becsületesen állni, s emellett egyik legaktívabb tagja az újtó-mozgalomnak.

Tavaly például — hat hónap alatt — 5 újtást nyújtott be. Ő volt — többek között — a megalkotója annak a rugós sorvezetőnek is, amit a konkurenciában azóta is nagy sikerrel alkalmaznak. Használata által a gépeltek sorok párhuzamosan futnak egymás mellett, ninc „kilengés”, s ez szemre is tetszősebb. Sok olyan újítás van, amely ugyan nem hoz tíz- és százezer forintos hasznót a népgazdaságnak, de javítja a késztermékek minőségét.

Reményi József a munka mellett tanul is, Pécsre jár, egy kéteves szakmai továbbképző tanfolyamra. Az első félévben 42 állagval vizsgázott. Ha ezt az iskolát elvégzi, technikus képesítést szerez. A tanulmányok megkezdésénél az újítások számára az újítás javaslatok kidolgozásában is.

Jelenleg öt elképzelés megvalósításán dolgozik. Közülük is legkiemelkedőbb egy Csepel III-es gép átalakítása olyformán, hogy az alkalmas legyen szelészésre is. Javaslatait

Tavasz volt, május. A természet életosztöne már új sarjait nevelt, igéző virágot. Millió ember hamuját, életét szívták magukba, a fák és a füvek.

Oda, a drótsövény mögé nem jutott el a tavasz. Ott a facipők kopogása volt a bogárgömbölgés és a legforróbb vágy a jölkás. Ott nem akartak semmit a tavasztól. Ott már csak a halált várták. A halált, mely — biztosan tudták — egy napon mindannyiok után kinyújtja jégkezét. Nagy ritkán villant csak fel itt az életosztón, az emlékezés.

Kora hajnal volt, alig 4 óra. Elgyötörten feküdtek az asszonyok a kemény faágyakon, nyőszörogve, visszaámodva az otthon.

Az egyik alsó priccsen nyitott szemmel várt Kovács Péterné. Bámult a semmibe, gondolat nélkül. Csak ösztönével érezte, hogy nemskóra kezdődik a robot, a vizesárok, a csőcipelés. A „munka”, mely „szabadda tesz”.
Az ajtónyitásra rezzent össze. A kápó jött ebreszteni!

Gépiesen ugrott le az ágyról s rohant a soraközörré. Örült, hogy ma sikerült elkerülnie a verést.

A kondér előtt már hosszú sor kigyózott, amikor csajkáját jól megfogva igyekezett ahhoz közelebb kerülni. Tolakodtak, lökdösték egymást az asszonyok. Mindegyik szerette volna megkapni, azonnal megkapni a feketekávévet és a kenyert. A kenyeret, amelynek közepéből kihullott a korpa, amikor szétlörték. De ehések voltak. Ki mondhatatlan ehések. S nem is remélték már, hogy valaha jóllaknak.

Reggelire csak útközben jutott idő. Nagyon jó volt az a keserű kávé akkor is.

Kinn, először a fehér szőnyeg fészfűtötték ki. Azt azt átlépték, lelépték az örök. S mi lenne, ha egyszer átlépné. Egy lövés... s megszabadulna ebből a pokolból, amit életnek neveznek. Élet... Élet ez? Ha hahaha!

Sz. Zs.

Előadás a gyorsvágathajtásról

Április 25-én Kossuth-bánya kultúrtermében Jazbincsek Vilmos, III-as akna főmérnöke előadást tartott a „Gyorsvágathajtás” címmel. A nagyszámú érdeklődő előtt ismertette a Horváth gyorsvágathajtó csapat eredményeit és munkamódszerét is.

S P O R T

Hétfőn Komló—Pécs mérkőzés

A múlt héten Pécsen megtartott Dózsa—Bányász találkozó visszavágóját hétfőn délután 4 órakor rendezik a kökönyösi pályán. A Komlói Bányász 15 játékost szerepeltet. Albert József edző szerint valószínű azonos marad a keret az egy héttel korábbival.

A kék-fehér gárda a héten ugyanolyan edzéseket tartott, mint a korábbi hetekben. A foglalkozások célja, hogy átmentésük a formát a túra időszakára, illetve magasabb színvonalon készüljenek fel az új bajnoki idényre.

30-án délelőtt Komló — Kaposvár kézilabda-találkozó

Erdekes kézilabdás műsor lesz hétfőn délelőtt a kökönyösi Bányász-pályán. NB II-es férfi együttesünk 11 órai kezdettel a Kaposvári Honvéddal küzd a bajnoki pontokért.

Az április 22-i Dózsa elleni összecsapáson az utolsó 15 percben érhetetlenül visszaesett gárdánk; negyedóra alatt 8-szor jutott a Bányász-kapuba a labda, s a fiúk egyszer sem tudták viszonzni. A szemlélőben joggal merülhetett fel a gondolat; nemcsak az erőnléttel, de az akaratával is baj volt vasárnap.

Ha együttesünk hétfőn nem tud győzni, kritikus helyzetbe kerülhet, hiszen az ötödik fordulónban Vácra irányít a sorsolás. A K. Honvéd játékeréjéről megoszlanak a vélemények. A leszerelések, bevonulások következtében állományuk nagy változáson ment át.

Hétfőn előmérkőzésként háromnegyed 10-kor a Pécsszabolcsi Bányással találkoznak a tartalékok.

Sportheírások

A Tolna megyei I. osztályú labdarúgó-bajnokságban továbbra is nagy harc folyik Nagymányok és Bonyhád között. A mányoldali helyzetet bizonyos fokig megkönynyította a bonyhádiak vasárnapi 6:0-as veresége Dunaföldváron.

Ezzel szemben a Nagymányóki Bányász-Simontornyaihoz hozta el a két bajnoki pontot — 2:1-es győzelmével. A mázsalak Hégyvesz együttesét fektették kétfalán (3:1).

Table with 3 columns: Team name, Goals, Points. Lists Nagymányok, Bonyhád, Tolna results.

A szakemberek az 1961-62. évi NB I-es labdarúgó-bajnokságot értékelve elismerték az egyes csapatok és játékosok osztályozását. Az I. osztályból kiesett Csepel összértékében 790 (a mérkőzésátlag: 30), az Oszd 500, a Komlói Bányász 806 pontot kapott.

Az egyéni rangsorban a Bányász középrátvédje, Palotás a II. helyet szerezte meg valamennyi NB I-es játékos teljesítményét figyelembevéve.

Kedden este újból hangos volt a szászvári KISZ-ház. Ezúttal azonban a szokástól eltérően nem a kislemezek, hanem az idősebb korosztályhoz tartozó, megfontolt emberek töltötték be a termet. A szakszervezet a község valamennyi társadalmi szervét meghívta, hogy közösen vitassák meg a sportkör munkáját. A meghívottak között ott volt a szomszédos község, Maza sportkörének elnöke, Gyorsok István is.

Keszler Ferenc nyitotta meg az értekezletet, s ismertette, hogy a szászvári egyesület meglehetősen rossz anyagi helyzetbe került a sorozatos hibák miatt. Rámutatott, hogy a minőségi sport fejlesztésért keveset tettek a községben. Csak a labdarúgó szakosztály működik kielégítően, a többi csak névlegesen. Gyorsok István párhuzamot vont a több mint 3000 lakosú Szászvár és az 1500 lélekszámú Maza sportköre között. A mázsalak kétszer annyi költségvetéssel és ötször annyi szereléssel rendelkeznek, mint a szászváriak. Lényegesen nagyobb a sportbarátok tábora, s a szakosztályok eredményesebben dolgoznak.

A hozzászólások során számos ötlet és javaslat hangzott el arra: hogyan lehetne új szintre emelni a szászvári sportéletet. Kiderült, hogy legnagyobb végezték a tagdíj-szedést, s a visszaesésnek pedig fő oka a sportkörü vezetőik nem kellő egymásratalálása.

Pécsszabolcs és Szászvár versenyfutása az elsőségért

A Baranya megyei I. osztályú labdarúgó-bajnokságban a hajrához érkeztek a csapatok. A végső kitudelésben a nagy esélyesek, az Urán SC és a PEAC egymás után hullatták pontjaikat. A legutóbbi fordulóban mindkét bajnokjelölt veszteséget szenvedett. Ezért a Pécsszabolcs és a Szászvári Bányász esélye növekedett az elsőségért vívott harcban.

A Szászvári Bányász vasárnap a jóképességű Porcelángyár csapatával mérte össze tudását a pécsi Szikra-pályán. A találkozó heves összecsapással tarkult, ahol a hazaiak támadtak többit. A Bányász ügyes taktikát alkalmazott s így gól nélkül döntetlennel sikerült hazavinnie az egyik pontot. A csapatból Kovács, Dobó és Bakó I. teljesítménye emelkedett az átlag fölé.

Az I. osztály további eredményei: Pécsi Kinizsi—PEAC 1:0, Pécsszabolcs—Urán SC 3:0, Pécsi Előre—Szigetvár 1:2, Beremend—Pécsi Postás 1:1, Vajszló—Vasas I. Bányász 1:2, Boly—Pécsi Szikra 4:0.

A megyebajnokság állása:

Table with 3 columns: Rank, Team, Points. Lists Pécsszabolcs, Szászvár, Urán SC, PEAC, Boly, Vasas I. B., P. Kinizsi, Porcelángyár, Szigetvár, P. Szikra, Előre, Sikkos, P. Postás, Vajszló, Beremend, Villyány.

Természeti járás

A Bányász Természeti Barát Egyesület komlói osztagja április 30-án, hétfőn tartva vezet Pustabányára. Indulás a Kocsustól 7 órakor, a hosszútávú járat busszal. Zobáktól könnyű gyalogtúra lesz a célig. Turavezető: Lafferton Henrik.

A verseny csapat április 30-án Kőszegen a „Jurisics Miklós” túravezetői versenyen vesz részt. Indulás Komlóról 23-án a 12 órai pécsi autóbusszal. A kötelező versenyfelszerelést hozzák magukkal.

Advertisement for CSOMAGOLÓ ANYAG (YASHORDÓ, ÜBLÖS ÜVEG, NÁTRONSÁK) and GONGYÖLEGFELÚJÍTÓ VÁLLALAT. Includes address: Budapest, XIII., Dagály utca 3. szám.

Országos bányász tornász-bajnokság Salgótarjánban

A Komlói Bányász tornászai már hetek óta szorgalmasan készülődnek az országos bányász-bajnokságra. A KBSK 30 sportolóval képviselteti magát Salgótarjánban.

Köztudomású, hogy az évről évre megrendezett versenyen a komlóiak sok sikert arattak. A vasárnap-hétfői seregszemlére is bizakodva utaznak. Előreláthatólag a vendéglátók és a borsodiak lesznek a legnagyobb ellenfelek. Az ütőképesei női gárda az újonckor, a serdülők, az ifjúsági II. osztályúak és a felnőtt II. osztályúak küzdelmeiben vesz részt. Az ifjú-

sági Bartha Lenke, a felnőtt Turner Erzsébet és Dabóczy Mária minden bizonnyal a legjobbak között lesz. A 7 férfi tornász közül egy a serdülők, a többi az ifjúsági II. illetve a felnőtt III. osztályban indul. A helyezésre Regdon Tibor a legesélyesebb. Tornászaink szombaton utaznak a nógrádi bányászvárosba.

Ujáság a szakosztálynál, hogy a fiúkhöz is szerződöttest edzőt a sportkör. Gondoljuk, ennek az lesz a következménye, hogy idővel a férfiak is „felnőnek” eredményesség tekintetében a női csoporthoz.

Kovács két tiszteletdíjat nyert

A Dombóvárán megrendezett Kaposmenti Kupa tekeversenyen a Komlói Bányász legjobbjai is részt vettek. A 12 csapat között ott láthatunk az NB I-es Ferencvároset is. A mezőny összehátelára jellemző, hogy többségében NB I-es és NB II-es együttesek álltak rajthoz.

A Komlói színeket Kovács Z. Porgó, Muzsár, Szuhodovszky, Köböli és Molnár képviselte. A kék-fehér gárda nem tudott megbirkózni a kitűnő ellenfelekkel s így a verseny utolsó helyzetébe lépett.

Egyéniben viszont a nagyszőrű komlói sikerrel állt elő. Kovács Zoltán bizonyult a kupaverseny legeredményesebb egyéni tekezőjének. A végzős dobásnál 441, a teli dobásnál pedig 312 fát ütött. Ezzel méltán érdemelte ki a rendezőbizottság két tiszteletdíját.

A bányász tekezői a kettős ünnepek alkalmával lthton rendeznek bajnoki mérkőzést. A Bányász II. a Pécsi Tatarozó I-ét látja vendégül április 29-én, vasárnap délután 4 órakor. A következő nap hétfőn a Bányász I és a PVSzK I találkozik (8 órai kezdettel) a kökönyösi tekecsarnokban. Az utóbbi rangadó mérkőzésnek számít, mert minden alkalommal remek kitűzdelmet vívtak egymással.

A kézilabda NB II. legutóbbi fordulójában a következő eredmények születtek a már kedden között Pécsi Dózsa—Komlói Bányász 20:12-es eredményen kívül: Szeged—Győr 21:19, Vác—Bp. Híradó 17:13, Kaposvár—Tatabánya 22:17, Csésmór—Szekesbátóvár 16:11, Bp. Férfi Ruhá—Pécsi Bányász 13:14!

Table with 3 columns: Rank, Team, Points. Lists Pécsszabolcs, Szászvár, Urán SC, PEAC, Boly, Vasas I. B., P. Kinizsi, Porcelángyár, Szigetvár, P. Szikra, Előre, Sikkos, P. Postás, Vajszló, Beremend, Villyány.

Fiatalok, jöjjetek Komlóra VÁJÁRTANULÓNAK!

ELVÉTELEI FELTÉTELEK: 8 általános iskolai végzettség, 15-17 éves életkor. A tanulók a tanulmányi eredményüktől függően már az első félévtől 120-540 forintig terjedő ösztöndíjat kaphatnak.

KÖZLEMÉNYEK

A Köztisztviselői és Kertészeti Vállalat igazgatósága felkéri azokat a bányász nyugdíjasokat, akik már felajánlották társadalmi munkában vagy ezután szándékoznak felajánlani közreműködésüket a parkok felügyelése céljából, hogy karszalaguk és megbíró igazolványuk átvétele céljából, a Köztisztviselői és Kertészeti Vállalat igazgatóságánál megjelenni sziveskedjenek. Tájelőzetesen a fenti igazgatóság közli, hogy az így közreműködő nyugdíjasaink városunk széppé tétele érdekében időszakonként jutalomban is részesülnek. (—)

HIREK — Közlemények

Időközi tanácsági választásokat tartanak négy körzetben

Városunkban (elkötözés, ill. halálozás miatt) négy tanácsági tisztség megüresedett. Ezért időközi választás vált szükségessé.

A megyei tanács végrehajtó bizottsága az 1955. évi 8. sz. tvr. alapján időközi választást rendelt el s ennek folytán a választások napját 1962. május 20-ával jelölte meg.

Az I. számú körzetben (ide tartozik Dávidföld; Székely Bertalan utca 1—47-ig, 48—74-ig, Szinyei Merse Pál utca végig, Munkácsy Mihály utca 67—81-ig), a 24-es (Kökönyös Kelet; Sallai utca, 15—19, 20—24-ig), a 71-es (Béke telep I. sor 1—5-ig, II. sor 1—6-ig, III. sor 1—6-ig), továbbá a 82-es körzetben (Zobák pusztja) lesz választás.

A városi tanács végrehajtó bizottságánál most végzik az előkészületeket. A választók ideiglenes névjegyzéke máris készen van s az a városi ta-

nács vb. titkárságán, illetve a lakóházakban április 28—30-a között megtekinthető. Ez idő alatt a névjegyzékből való törvényellenes kihagyás miatt a kihagyott személy, a névjegyzékbe történt jogtalan felvétel miatt pedig bárki felszólalással élhet — szóban vagy írásban — a városi tanács végrehajtó bizottságánál.

A felszólalások elbírálása után a vb. összeállítja a végleges névjegyzéket, és azokat a már említett módon május 4-e és 6-a között ugyancsak közszemlére teszi, illetve az érdekelt lakóházakban kifüggeszti.

A választókerületek területi beosztásáról a szavazás helyéről és idejéről a kerületekben kifüggesztendő hirdetmények tájékoztatják majd a választópolgárokat. Egyébként mindennemű választási leérdesben a városi tanács végrehajtó bizottságánál titkárságánál nyújtanak felvilágosítást.

KÖZÖLJÜK KEDVES OLVASÓINKKAL, hogy az Új Komló legközelebbi száma a szokott időben, kedden jelenik meg 8 oldalon, ünnepi számként.

TIT-RENDEZVÉNYEK: ma délután fél 3 órakor a Villamos Üzemben „Az SZKP XXII. kongresszusa”, fél 5 órakor a Ságvári Munkásszállón „Testvérnépek a magyar szabadságért” címmel kerül sor ismertetésre. Április 29-én délután 5 órakor az Építőipari Vállalatnál ugyancsak az SZKP XXII. kongresszusának anyagából kerül sor előadásra.

BALÉSELVÉDELMI FEJTŐRŐ

Ma délután 5 órakor az Ifjúsági Klubban rendezik meg a balésvédelmi fejtőt. A szemle 8-tusa szerű találkozó leggyesebb résztvevőinek az územek munkásvédelmi órségi adnak jutalmat.

A TELEVÍZIO MŰSORA

Péntek, április 27: 16.25: Szovjetunió—Uruguay labdarúgó-mérkőzés közvetítése Moszkvából. Vasárnap, április 29: 16.25: Magyarország—Törökország labdarúgó-mérkőzés közvetítése. — 18.30: Tv-híradó. — 18.45: Hétfői hétre... — 19.00: A nyugati világ balnéke. Színmű 3 felvonásban. Irtá: J. M. Synge. Közvetítés a Katona József Színházból. — Kb. 22.00: A Csehország Jégvár műsorából. Közvetítés Prágából. Utána: Hírek, a Tv-híradó ismétlése.

Töltse május elsejét

Sikondán, a „Vadásztanya” KISVENDÉGLÖBÉN Új vezetés! Figyelmes kiszolgálás várja kedves vendégeinket Baranya megyei Vendéglátó Vállalat

Munkásfelvétel

A Komlói Víz- és Csatornáművek azonnali belépésre keres 2 fő halozati vízvezeték-szerelőt és 2 fő villanszerelőt több éves gyakorlattal rendelkező, TMK-ban jártasat. Jelentkezés a vállalat munkaudgyi osztályán.

ÚJ KOMLÓ

A Magyar Szocialista Munkáspárt Komló Városi Bizottsága és a városi tanács lapja Feladós szerkesztő: Rajnai József Kiadja a Dunántúli Napló Lapkiadóvállalat

PECSI SZIKRA NYOMDA

Pécs, Munkácsy Mihály u. 10. sz. Terjeszté a Magyar Posta

Apróhirdetések

Sportszálok ragyogó színeiben, képekkel, címkékkel kaphatók. Rakóczi út 40/1-ben Pécsen. Előfizetés: 2 hónap 500 Ft, 3 hónap 750 Ft, 6 hónap 1200 Ft. Készletfoglalás: 300 Ft. Állásajánlás: 500 Ft. Személyes: 1000 Ft. Hatalmas: 1000 Ft. Fogadás: 500 Ft.